

ויהי בית כרסוהי מעיל לכורסי מלכא
 ועיניה ככל ויטענה את כנדי כלאו
 ואלל לחם לפענו תמיד כלימי חיו
 ופני ית לבושי אסוריה זאלל לחמא
 קרמוהי תדירא כליזמי חיוהי ואוחתו
 ארחת תמיד נתנה לו מאת מלך ככל
 דבריוס ביומו עדיוס מותו כלימי
 חיו וישירו וותיה שירות תדירא
 מתהביז ליה מזן קדם מלכא דכל פתגם
 ווס ביומיה עדיוס מותיה כליזמי חיוהי

סבוס הפסוקים שלספר ירמיהו
 אלף ושלש מאות וששים וחמשה

חיו
 פ

ויהי בשלשים שנה ברביעי בחמשה
 לחשו ואני בתוך הגולה עלנהר כפר
 נפתחו השמים ואראה מאות אלהים
 והנה בתלתי שניז לזמן ראש כח
 חלקיה כהנא רבא ספלא ראורייתא
 בבית מקדשא בעזרתא תחות אולמא
 ביומי יושיה בר אמון מלך שבטא
 דבית יהודה בתמוז בחמשה ליל חא
 אמר נביא ואנא בגו בני גלותא על
 נהר כפר את פתחו שמא וחזירת
 בחיוז נבואה דשרת עלי חיוז יקר

לראשון
 שלש מאות

שכנתא דשי בחמשה לחדש היא
 השנה החמישית לגלות המלך יויכין
 בחמשה לחדש היא שנת חמישית
 לגלות מלכא יויכין היה היה דבר יהוה
 אליחזקאל בן בוזי הכהן בארץ נשדים
 עלנהר כפר ויהי עלי שם יר יהודה
 הנה פתגם נבואה מזן קדם יש עם
 יחזקאל בר בוזי כהנא בארעא דישורא
 תבת עננות ואת מלל עמיה במדינת
 ארע כסדאי עלנהר כפר ושרת עליוהי
 תמן רוח נבואה מזן קד וארא ונהל רוח
 סערה באה מקצה פון ענן גדול ואש
 מתלקחת ונגה לו סביב ומתוכה בעין
 החשימל מתוך האש וחזית והא לוח
 עלעולא אתי מזן ציפונא ענן רבא וישתא
 משתלהבא וזיהורא ליה סחור סחור ומגו
 עננא ומגו עלעולא כעין חשמלא מגו
 אישתא ומתוכה דמות ארבע חיות
 וזה מראיהן דמות אדם להנה ומגוה
 דמות ארבע כרין ודין חזויהן דמות
 אנשא להון וארבעה פנים לאחת
 וארבע כנפים לאחת להם וארבעה
 אפיז לחדא וארבעה אפיז לכל חד
 וחד שותת עסר אפיז לברייתא חדא

מלך

בית

הי

בית

ס
 ויחזקאל
 ויחזקאל

החמישית ג' מל' וס' ימ' ל' למלך רחבעם וחברו לגלות המלך יויכין וס' ימ' ל' ויחזקאל וס' ימ' ל' ויחזקאל

הווי מנין אפי' דארבע כריץ שותין
 דארבעה אפי' דארבעה גפין לחד
 דארבעה גפין לכל חד וחד שותת עסד
 גפין לכל אפא ואפא שותין דארבעה
 גפין לבריתא חדא הווי מנין גפין
 דארבע כריץ מתן וחתמין ושותת גפין
 ורגליהם רגלי ישראל וכת רגליהם ככת
 רגל עגל ונצצים כעין נחשת קלר
 ורגליהו רגלין כיוצא ופרסת רגליהו
 כפרסת רגלין סגלגלן ומזיען עלמא
 במהכהו ומנצנצן כעין נחש מצלה
 וידו אדם מתחת כנפיהם על ארבעת
 רבעיהם ופניהם וכנפיהם לארבעתם
 וידין כידא נשא עבד להו מתחות
 גפיהו על ארבעה סטריהו למחת
 כהו גמריין דאישא מביני כרוביא
 מתחות רמיעא דעל רישיהו למיתן
 על חופני סרפא למזרק על אתר
 רשיעיא לאבדא חייבא עבדי מימרה
 ואפיהו וגפיהו שוי לארבעתיהו
 חכרת אשה אלא חתה כנפיהם לא
 יסבו כלכתין איש אל עבר פניו ולכו
 מכונן חדא לקביל חדא גפיהו לא
 מתחזין במיזלהו כרוא לקביל

2
 41
 42

אפא אלא ודמות פניהם פני אדם
 ופני אריה אלהימין לארבעתם ופני
 שור מה שמאל לארבעתן ופני נשר
 לארבעתן ודמות אפיהו אפי' אנשא
 ואפי' אריא עבד מימין לארבעתיהו
 ואפי' תורא עבד מסמלא לארבעתיהו
 ואפי' נשרא לארבעתיהו ופניהם
 וכנפיהם פרוות מלמעלה לאיש שנים
 חכרות איש ושנים מכפות את גויתיהו
 ואפיהו וגפיהו פרישיין מלעילא
 לחדא תרתין מכונן חדא ותרתין מכונן
 ית גויתיהו ואיש אל עבר פניו ולכו
 אלא שריהו שמה הרוח ללכת ולכו
 לא יסבו כלכתין וכרוא לקביל אפא
 אלא לאת דהווי תמן רעוא למיזל
 אלא לאמתחזין במיזלהו ודמות
 החיות מראיהו כגחליאש בערות
 כמראה הלפדים היא מתהלכת בין
 החיות ונגה לאש ומזהאש יוצא כרין
 ודמות בריתא חזויהו כגמריין ואישא
 בערין כחיו בעורא אישתא משתלח
 בין בריתא וזיהורא לאישתא ומן
 אישתא נפיק כרקא והחיות רצוא
 ושוב כמראה הבזק ובריתא

3
 עבשן
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

אל אשר ה' וסימנה נח וקח עולה הרוח קדמא בגדים תלכי - ה' כלכתה ג' וסימנה לא יסבו לא יסבו קדמא י -
 ושוב ג' ומל וסימנה המים הערב והחיות - ה' מה שמאל לב וסימ שור אחד מימין דב יר ופני שור -

חָדָא לְחָדָא תְּרִיתִין מַכְסִּין לְהוֹן וְלְחָדָא
תְּרִיתִין מַכְסִּין לְהוֹן יִתְּגוּ יִתְּחוֹן וְאִשְׁמַע
אֶתְקוּל בְּנִפְיָהֶם בְּקוּל מִים וּבִסְבָּקוּל
שְׂרִי בְּלִכְתָּם קוּל הַמְּרָה בְּקוּל מַחְנֶה
בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהֶן וְשִׁמְעִית
יִתְּקַל גְּפִיָּהוֹן בְּקַל מִיִּין סְגִיָּאִין בְּקַלָּא
מִן קָדָם שְׂרִי בְּמַהֲכָהוֹן קַל מְלוֹדָהוֹן
כִּד מוֹדִין וּמַבְרִיךְ יִתְּרַבּוּנָהוֹן קִיָּמָא
מִלֵּךְ עֲלֵמָא בְּקַל מְשֻׁרִית מְלָאכִי
מְרוֹמָא בְּמִקְמָהוֹן מִשְׁתַּקֵּן גְּפִיָּהוֹן
וְיִהְיֶה קוּל מַעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל
רֹאשׁ בְּעַמְדָם תְּרַפִּינָה בְּנִפְיָהֶן
וּבְזִמְן דְּהוּי דְּעוֹא קָדָמוֹהִי לְאִשְׁמַע
דְּבִירָא לְעַבְדוֹהִי נְבִיִּי יִשְׂרָאֵל הוּי
קָלָא וּמִשְׁתַּמַּע מִעַלְוִי דְּקִיעָא דְּעַל
דִּישִׁיָּהוֹן בְּמִקְמָהוֹן מִשְׁתַּקֵּן גְּפִיָּהוֹן
מִן קָדָם דְּבִירָא וּמִמַּעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר
עַל רֹאשׁ בְּמַרְאָה אֶפְסִיר דְּמוֹת
כְּסָא וְעַל דְּמוֹת הַכְּסָא דְּמוֹת כְּמַרְאָה
אֶפְסִיר עַל מַלְמַעְלָה וּמִעַלְוִי דְּקִיעָא
דְּעַל רִישִׁיָּהוֹן כְּחִיזוֹ אֶפְסִיר טַבָּא דְּמוֹת
דְּמוֹת כּוֹרֶסְא וְעַל דְּמוֹת כּוֹרֶסְא
דְּמוֹת כְּמַרְאָה אֶפְסִיר עַל מַלְמַעְלָה
וְאִרְאֵה בְּעִין חֲשֵׁמֶל כְּמַרְאָה אֲשֶׁר בֵּית

ב
ח
ח
ו
ח
מ

ב
השופר

ב

לְהַסְבִּיב מַרְאָה מִתְּשׁוּ וּלְמַעַלָּה
וּמַרְאָה מִתְּשׁוּ וּלְמַטָּה רִאשִׁית
כְּמַרְאָה אֲשֶׁר וּנְגִידָה לוֹ סְבִיב וְחִזִּית
כְּעִין חֲשֵׁמֶל אֲשֶׁר חִיזוֹ אִישׁתָּא מְגִין
לְהַסְבִּיב סְחֹר סְחֹר חִיזוֹ יִקָּר דְּלָא יִכְלָא
עֵינָא לְמַחֲזִי וְלָא אִפְשָׁר לְאִסְתַּכְלָא
בֵּיהּ וְלִעֵילָא וְחִיזוֹ יִקָּר דְּלָא יִכְלָא
עֵינָא לְמַחֲזִי וְלָא אִפְשָׁר לְאִסְתַּכְלָא
בֵּיהּ וְלִרְעַח חִזִּיתִי כְּחִיזוֹ אִישׁתָּא וְחִזִּית
לִיהַ סְחֹר סְחֹר כְּמַרְאָה הַקְּשִׁית אֲשֶׁר
יִהְיֶה בְּעֵינֵי בְּיוֹם הַגֶּשֶׁם בֵּין מַרְאָה
הַנֶּגֶד סְבִיב הוּא מַרְאָה דְּמוֹת כְּסָא
יְהוּה וְאִרְאֵה וְאִפְסִיר עַל פְּנֵי וְאִשְׁמַע
קוּל מְדַבֵּר כְּחִיזוֹ קְשִׁיתָא דְּהוּי בְּעֵינָא
כְּיוֹמָא דְּמַטְרָא כִּין חִיזוֹ זִי הוּא סְחֹר
סְחֹר הוּא חִיזוֹ דְּמוֹת יִקָּר אֲשֶׁר וְחִזִּית
וְאִשְׁתַּטַּחִית עַל אֶפְסִיר וְשִׁמְעִית קוּל
דְּמַתְמַלָּה וְיִאמַר אֱלִיָּב

ב
בטע
בספ

ט
וח
ומזכר

בני ישראל יא בספרא וסימנא בין אדם שזלח ככה פגרי ותגד קח לך הנני לקח בתוך בתוך בתענות כחזרח בתענות פ

אֵלֶּיךָ יִשְׂרָאֵל וְנָתַתָּה לִּי אֱלֹהִים וְיִאמְרוּ אֵלֶיךָ
 בְּכָאֲדָם אֵת אֲשֶׁר תִּמְצָא אֶכְלֶנּוּ
 אֶת־הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת וְלֹךְ דְּבַר אֱלֹהֵי
 יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לִי בְּרֹאשׁוֹ יֵת
 דְּמַתִּיהֵיב לֹךְ קָבִיל קָבִיל מֵאֲדַכְתִּיב
 בְּמַגִּלַּת אֱלֹהִים וְאֵיזִיל לֹאֲתַנְבִּי עַל־
 בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶפְתַּח אֶת־פִּי וְאֶכְלֶנּוּ
 אֶת־הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת וְאֶדְכִּינֵית יֵת נִפְשִׁי
 וְאֶחֱכַמְנִי מֵאֲדַכְתִּיב בְּמַגִּלַּת אֱלֹהִים
 וְיִאמְרוּ אֵלֶיךָ בְּכָאֲדָם בְּטִנְקָתָא כֹּל
 וּמַעֲיֵךְ תִּמְלֹא אֶת־הַמַּגִּלָּה הַזֹּאת
 אֲשֶׁר אֲנִי נֹתֵן אֵלֶיךָ וְאֶכְלֶנּוּ וְתִהְיֶה
 בְּפִי כְדָבָשׁ לְמַתְּוֹק וְאָמַר לִי בְרֹאשׁוֹ
 אֲדָם נִפְשֶׁךָ תִּסְכַּע וּמַעֲךָ תִּמְלִיאֵם
 תִּקְבִּיל מֵאֲדַכְתִּיב בְּמַגִּלַּת אֱלֹהִים
 וְאֵנָּה יִהְיֶה לֹךְ זְקָבִיל לִתְהִי וְהוּן פִּתְגָמָהּ
 בְּפִי כְדָבָשׁ חֲלִי וְיִאמְרוּ
 אֵלֶיךָ בְּכָאֲדָם לִבְּאֵל בֵּית יִשְׂרָאֵל
 וְדְבַר דְּבַר יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לִי בְרֹאשׁוֹ
 אֲדָם אֵת אֵיזִיל לֹאֲתַנְבִּי יִשְׂרָאֵל
 וְתַתְנִבִּי בְּפִתְגָמִי נִבְּוֹאֲתִי לְהוּן כִּי
 לֹאֲאֵלִים עִמָּקִי שִׁפָּה וְכַדִּי לְשׁוֹן
 אֶת־הַשְׁלֹחַ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֲרִי
 לֹא לֹאֲתַנְבִּי עִמָּקִי מִמֶּלֶל זְקָבִיל

ג

ד
גמפ

ה
וחפ

ו
בטע
בספ

ז

לִשְׁנֵי אֵת שְׁלִיחַ לֹאֲתַנְבִּי אֱלֹהִים
 עַל־בֵּית יִשְׂרָאֵל לֹאֲאֵלִים עִמָּקִי רַבִּים
 עִמָּקִי שִׁפָּה וְכַדִּי לְשׁוֹן אֲשֶׁר לֹא
 תִשְׁמַע דְּבַר יִשְׂרָאֵל אֲדָם שְׁלֹחַ
 הִמָּה יִשְׁמַע וְאֵלֶיךָ לֹא לֹאֲתַנְבִּי עִמָּקִי
 סְגִיאִין עִמָּקִי מִמֶּלֶל זְקָבִיל לִשְׁנֵי
 דְּלֹאֲתַנְבִּי עִמָּקִי פִּתְגָמִי יִהְיֶה אֵיזִיל לֹאֲתַנְבִּי
 שְׁלֹחַתְךָ אֲנִי יִקְבִּיל מִנְּךָ וְכַדִּי
 יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְּוֹ לִשְׁמַע אֵלֶיךָ כִּי
 אֵינֶם אֲפִים לִשְׁמַע אֵלֶיךָ כִּי בְּבֵית
 יִשְׂרָאֵל חֲזָקִי מִצַּח וְקָשִׁי לְבָבָהּ
 וְכַדִּי יִשְׂרָאֵל לֹא יִבְּוֹ לִשְׁמַע מִנְּךָ
 אֲרִי לִיתִּינוֹן עֲכָךְ לִקְבֹּל לִמְיָמִי
 אֲרִי בְּבֵית יִשְׂרָאֵל חֲצִיפִי אֶפְיִן וְתִקְוִי
 לְבָא אֲנִי וְהִנֵּה נֹתֵן אֶת־פִּנְקָת חֲזָקִים
 לְעַמִּת פִּנְקָתָם וְאֶת־מִצַּח חֲזָקִי לְעַמִּת
 מִצַּחֵם הֵאֱיָהֱבִית יֵת בֵּית אֶפְיִן תִּקְוִי
 כְּקָבִיל בֵּית אֶפְיִינוֹן וְיֵת בֵּית עֵינֶךָ
 חֲסִין כְּקָבִיל בֵּית עֵינִינוֹן כְּשִׁמִּיר
 חֲזָקִי מִצַּח נֹתֵן מִצַּח לֹאֲתִירָא
 אֲוִתֶם וְלֹאֲתַחַת מִפְּנֵיהֶם כִּי בֵּית מִרְיָם
 הִמָּה כְּמֵאֲדָם מִרְיָא תִּקְוִי מִטְּנָא
 כִּי יִהְיֶה בֵּית יֵת בֵּית עֵינֶךָ חֲסִין כְּקָבִיל
 בֵּית עֵינִינוֹן לֹא תִדְחַל מִנְּהוֹן וְלֹא

א
ב
ג

ד
וחפ

ה

אל עמים ג' בלי' וסימב' שפה אלים נס' אהפוך אל' חזקים ג' וסימב' כי חזקים נטת את פנך כראי מונח עמק' ובלע
 וסימב' שפה וחב וחב בעמק' שאור'

ואשב
וכמלאה

ותברך מן קדמיהו ארי עם סרבי
אנון ויאמר אלי בן אדם
את כל דברי אשר אדבר אליך קח
בדברך ובאזנך שמע ואמר ליני
אדם ית כל פתגמי דאמליל עימך
קביל בליבך ובאודנך שמע ואל תנא
אלהגולה אל בני עמך ודברת אליהם
כדאמר אדני יהוה אם ישמעו ואם
יחדלו ואיתא איזיל לות בני גלותא
לות בני עמך ואתנכי להוץ ותימר
להוץ כדנן אמר שאלהים אם יקבלון
אלפן ואם יתמנעון מלמחטי ונתשאו
רוח ואשמע אחרי קול רעש גדול
ברוך כבוד יהוה ממקמו ונטלתני
רוחא ושמעית בתרי קל זיע סגי
דמשבחין ואמריז בריך יקרא דש
מאתר בית שכינתיה וקול כנפי חיות
משיקות אשה אלא חותה וקול האופנים
לעמתם וקול רעש גדול וקל כנפי
בריתא נקשין חד לחד וקל גלגליא
לקבלהו וקל זיע סגי ורוח נשאתני
ותקחני ואלך מרבחמת רוחי ויני
יתוך עלי חזקה ורוחא נטלתני
ונסיבתני ואזלית במרר בתקופ

ואמרת
אליהם

ו

וגל

ורוח

ואשב ג' וסימנתי ואשב כהר ארבעים יום ואבוא אל הגולה ב' כן קדמאה דן אבוא ואשר כ' ושאר א' ואשב כ' פ

ולא שב מרשעו ומדרכו הרשעה
 הוא בעונו ימות ואתה את נפשך
 הצלת ואת ארצי אזהרתא רשיעא
 ולא תב מחוביה ומאורחיה דרשעא
 הוא בחוביה ימות ואת ית נפשך
 שיזבתא ובעשוב צדיק מצדקו
 ועשה עול ונתתי מכשול לפעו
 הוא ימות כי לא הזהרתו בחטאתו
 ימות ולא תזכר צדקתו אשר עשה
 ורמו מידך אבק שי וכד יתוב זכאה
 מזכותיה ויעביר שקר ואתיז תקלת
 חובין קדמוהי הוא ימות ארצי לא
 אזהרתהי בחוביה ימות ולא יזכר
 זכותיה רעב ודמיה מקידך אתפע
 ואתה כי הזהרתו צדיק לבלתי חטא
 צדיק והוא לא חטא חיו יחיד כי
 נזהר ואתה את נפשך הצלת ואת
 ארצי אזהרתהי לצדיקא כדיל לא
 למחטי צדיקא והוא לא חטא מיחא
 יחיו ארצי אזהר ואת ית נפשך
 שיזבתא ותהי עלי שם יד יהוה
 ויאמר אלי קום צא אל הבקעה
 ושם אבר אותך ושרת עלי תמן
 לוח נבואה מן קדם י ואמר ליקום

ה ב
אבל

ל רבו ג
חס ק חס

ה
כח
11
ד

כח
ל
ומל

ה
יחזק
אל
חכך
תרי
עשר
אל
חכך

ה
חס

פוק לבקעתא ותמן אמליל עמך
 ואקום ואצא אל הבקעה והנחשם
 כבוד יהוה עמך ככבוד אשר ואת
 על נהר כפר ואפל על פני וקמית
 ונפקית לבקעתא והא תמן יקרא
 ריש שרי כי קרא רחזיתי על נהר נני
 ואשתטחית על אפי ותבוא כי רוח
 ותעמרני על דגלי וידבר אתי ויאמר
 אלי בא חסגר בתוך ביתך ועלת כי
 רוחא ואקמימתני על דגלי ומליל עמי
 ואמר לי עולא יטמר בגו ביתך ואתה
 בן אדם הנה נתנו עליך עבודתים
 ואסרוך בהם ולא תצא בתוכם ואת
 בר אדם הא גזירת פתגמי ערך נאמר
 גדילין דאסריז בהון ולא תפוק ביהון
 ולשונך ארביק אל חכך ונאלמת ולא
 תהיה להם לאיש מוכיח כי בית מרי
 חמה ולישנך ארביק לחיכך ותשתוק
 ולא תהי להון לגבר מוכח ארצי עם
 סרביז אנון וכדברי אותך אפתח את
 פיך ואמרת אליהם כה אמר ארני
 יהוה השמעני שמע והחדל לי חל
 כי בית מרי חמה ובמללותי עמך
 ארביז ית נפשך ותימר להון כדנן

ולא שב ה וסימנה בדרך רכב בשגעון הזהרת הזהרת י עבדותם ב מל וסימנה והנה נתנו והנח טרע ויתן עמדת

אמר יצאיהם דמקביל יקביל אולפן
ודמתמנע יתמנע מלמחטי ארי עם
סרבן אנון ואתה צדאדם
קחלך לבנה ונתת אותה לפעך וחקות
עליה עיר אחריו שלם ואת צד אדם
סבך אבנא ונתת יתה קדמך ותצור
עלה קרתא ית ירו שלם ונתתה עליה
מצור ובעת עליה דיקן ושפכת עליה
סללה ונתתה עליה מחנות ושם עליה
כרים סביב ותצור עליה בציר ותבע
עלה כרקום ותצור עליה מלידתא
ותשרי עליה משריץ ומני ערה
אפרורון סחור סחור ואתה קחלך
מחבת ברזל ונתתה אותה קיר ברזל
בינה ובין העיר והכניתה את פניך
אליה והיתה כמצור וצרת עליה
אות היא לבית ישראל ואת סבךך
מסרית ברזל ונתת יתה כותל ברזל
בינה ובין קרתא ותתקין ית אפך לה
ותהי בצירא ותצור עליה את היא
לבית ישראל ואתה שכב
על צדך השמאל ושממת את עון
בית ישראל עליו מספר הימים
אשר תשכב עליו תשא את עונם

כב
כ

מל
בה
וחס
11

ואת שכוב על סטרך דסמלא ותשוי
ית חובי בית ישראל עלוהי מען ומא
דת שכוב עלוהי תקביל ית חובי חוץ
ואני נתתי לך את שני עונם למספר
ימים שלש מאות ותשעים יום ונשאת
עון בית ישראל ואנא יהבית לך על
חד תריץ בחובי חוץ למנין ומא תלת
מאה ותשעים יומין ותקביל חובי בית
ישראל וכלית את אלה ושכבת על
צדך הימני שנית ונשאת את עון בית
יהודה ארבעים יום יום לשנה יום
לשנה נתת לך ותשלים ית אליך
ותשכוב על סטרך דימינא תענות
ותקביל ית חובי בית יהודה ארבעין
יומין יומא לשנתא יומא לשנתא
יהבתי לך ואל מצור ירושלם תבין
פניך וזרעך חשופה ונבאת עליה
ולציר ירושלם תתקין אפך וזרעך
תתקין ותתנכי עליה והנה נתתי עליך
עבותים ולא תהפך מצדך אל צדך
עד כלותך ימי מצורך והא גזירת
פתגמי ערך כאיסור גדילך ולא תתהפך
מסטרך לסטרך עד שלמותך יומי
צורך ואתה קחלך חטיץ ושערים

יג
כ
כ

ה
on
בלש

עלי בכל יום בלי יום יממדי ויבאו פתוח גבד הרעים ברזל בשלם פמות בבו ומניא טהור הורק אחר היציג חטיץ משחתו מפצו פמ יקר

ל
ח
ב

וּפְּוֹל וְעַרְשֵׁים וּרְחֹץ וְכַסְמִים וְנִתְחָה
אוֹתָם בְּכָל־אֶחָד וְעָשִׂיתָ אוֹתָם לְךָ
לֶחֶם מִסֵּפֶר הַיָּמִים אֲשֶׁר־אֵתָּה שׁוֹכֵן
עַל־צֶדֶךְ שֶׁל־שְׂמֹאת וְתַשְׁעִים יוֹם
תֹּאכְלֶנּוּ וְזֹאת סֵבֶלְךָ חֲטִיין וְסַעֲרִין
וְטֹלֹפְחִין וְדוֹחִין וְכוֹנֵתִין וְתִתֵּן וְתִתֵּן
בְּמֵאֵה אֶחָד וְתַעֲבִיר יִתְהוֹן לְךָ לְמִיכָל
מִנֵּץ יוֹמָיָא דְּאֵת שִׁכְבִּי עַל־סִטְרֶךָ
תֵּלֶת מֵאָה וְתַשְׁעִין וְיָמִין תִּיכְלֶנָּה
וּמֵאֶכְלָךְ אֲשֶׁר תֹּאכְלֶנּוּ בְּמִשְׁקוֹל
עֶשְׂרִים שֶׁקֶל לַיּוֹם מֵעַתָּה עַד־עַתָּה
תֹּאכְלֶנּוּ וְיָמִיכְלֶךָ דְּתִיכְלֶנָּה בְּמִתְקָל
עֶסְרִין פִּילֹס לַיּוֹם מֵעַד עַד עֵידֶן
תִּיכְלֶנָּה וְיָמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתַּחֲ
שִׁשִּׁיתָ הֵדִין מֵעַתָּה עַד־תִּשְׁתַּחֲוֶה וְיָמָא
בְּמִכִּילָתָא תִּשְׁתִּי אֶחָד מִן שְׁתֵּא בְּהִינָא
מֵעַד עַד עֵידֶן תִּשְׁתִּי וְעַתָּה שְׁעָרִים
תֹּאכְלֶנָּה וְהִיא בְּגִלְיָא צִאתָ הָאֲדָם
תַּעֲבִינָהּ לַעֲיִנֵיהֶם וְהִלָּלָה לְחַיִּים סַעֲרִין
תִּיכְלֶנָּה וְהִיא עַל־גִּלְיָא מִפְּקַת אֲנִשָּׁא
תִּהְרִינָה לַעֲיִנֵיהוֹן וַיֹּאמֶר
יְהוָה כֹּכָה יֹאכְלוּ בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־
לֶחֶם טֶמֶא בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־אֵדִיחֵם שָׁם
וְאָמַר יִשְׂרָאֵל יִיכְלֹן בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל

ב
ובענ
ב
יחזק
בענב
צמח
ובענ
ישע
צמח
ובענ

יִתְמִיכְלוּן מִסֵּאֵב בְּנֵי עַמִּמָּיָא
דְּאֶגְלִינוֹן לְתַמָּץ וְאָמַר אֶחָד אֲדִינִי
יְהוָה הִנֵּה נִפְשִׁי לֹא מִטְמָאָה וְנִכְלָה
וְטֹרְפָה לֹא אֶכְלֶתִי מִנְעוּרִי וְעַד־עַתָּה
וְלֹא־בָא בִּפִּי בָשָׂר כִּגּוּל וְאָמַר־תִּי
קִבֵּל בְּעוֹתִי יִשְׂרָאֵל הֵאֱנִשִּׁי לֹא
מִסֵּאֵב אֲנִי לֹא וְתִכְרָא לֹא אֶכְלֶתִי
מִנְעוּרִי וְעַד כַּעַן לֹא אֶכְלֶתִי בָשָׂר
מִדְּחִק וַיֹּאמֶר אֵלֶי רַחֲמֵינוּ
לְךָ אֶת־צִפּוֹעֵי הַבָּקָר תַּחַת גִּלְיָא הָאֲדָם
וְעָשִׂיתָ אֶת־לֶחֶם מִן עֲלֵיהֶם וְאָמַר לִי
חֲזִי דְּיִהְיֶה לְךָ יִתְגַּלִּי תוֹרָא חֲלֹק גִּלְיָא
אֲנִשָּׁא וְתַעֲבִיר יִתְמִיכְלֶךָ עַל־יְהוֹן
וַיֹּאמֶר אֵלֶי בְּזִי אֲדָם הִנֵּה שְׁכִי
מִטָּה לֶחֶם בִּירוּשָׁלַם וְאֶכְלֹ לֶחֶם
בְּמִשְׁקָל וּבְדֹאגָה וְיָמִים בְּמִשְׁוֹרָה
וּבְשִׁמְמוֹן יִשְׁתִּי וְאָמַר לִי בְּזִי אֲדָם
הֵאֱנִשִּׁי כִּי־סַעֲרִי מִיכְלָא בִירוּשָׁלַם
וְיִיכְלֹן מִיכְלָהוֹן בְּמִתְקָל וּבְצִפּוֹא
וְיָמָא בְּצִדּוֹ וּבְאֶשְׁתִּי מִמּוֹ יִשְׁתִּי וְיָמָן
יִחְסְרוּ לֶחֶם וְיָמִים וְנִשְׁמֹו אִישׁ וְאֶחָד
וְנִמְקֹו בְּעוֹנֵם בְּדִיל דְּיִחְסֹר לְהוֹן מִיכָל
וְנִשְׁתִּי וְיִצְרוֹן גְּבִיר וְאֶחָד וְיִתְמָסוֹן
בְּחֻבֵיהוֹן וְאֶתָּה בְּזִי אֲדָם

ג
ג
ח
ב
צמח
השמים
ה

כלי בכלי יח בלי יח וכל יוצר יוצר חדש חפץ חמדה וכוונת בלתי ויהי לי חזקיהו וכל תורת כהנים כון וכן ויצא משה ואלעזר
הכהן עד סוף ספר כות וכל תרי עשר כות ודכ ימ ותלים כון בלתי האלהים הפורטים הכין ואלא בא ג וסי שמואל בשור
פגור עליהם פגור ג וסי מכי לא יחשב ואם האכל לא בא בפי ו

כל
ספ
מל

ה
כל
ספ
מל

ל

ג
ירושלם
ז
וציד

קח לך חרב חדת תערה הגלבים תקחנה
 לך והעברת על ראשך ועל זקנך
 ולקחת לך מאזני משקל ולקחתם זאת
 בר אדם סב לך חרב חריפא מספר
 גלבים תסבנה לך ותעבד על ראשך ועל
 זקנך ותיסב לך מוזנזון דמתקל ותפלגון
 שלשית באור תבעיר בתוך העיר
 כמלאת ימי המצור ולקחת את השלש
 תפה בחרב סביבותיה והשלשית תורה
 לרוח וחרב ארץ אחריהם ותלתא בלוא
 תדליק בגו קדתא כמשלם יומי צלוא
 ותסב ית תלתא תקטיל בחרבא סחרצא
 ותלתא תכדר לכל רוח דכין יתכדרון
 ודקטלין בחרבא אגרי בתריהון
 ולקחת משם מעט במספר וצררת
 אותם בכנפך ותסב מתמן זעיר
 כמנין ותצור יתהון בכנפך ומהם
 עוד תקח והשלשית אותם אל תוך
 האש ושרפת אותם באש ממנו תצא
 אש אל כל בית ישראל ומנהון עוד
 תסב ותדמי יתהון לגו נורא ותוקיד
 יתהון כנורא בכין תפוק אישיתא
 על כל בית ישראל
 אמר אדני יהוה זאת ירושלם בתוך

הגוים שמתיה וסביבותיה ארצות נזון
 אמר ש' אהים דא ירושלם בגו עממא
 שויתת וסחור סחור לה מדינתא ותמר
 את משפטי לרשעה מן הגוים ואת
 חקותי מן הארצות אשר סביבותיה
 כי במשפטי מאסו וחקותי לא הלכו
 בהם ואשניאת ית דיני למחב כחון
 מן עממא וית קימי מן מדינתא
 דבסחרניון ארי כדיני קצו וקימי לא
 חליכו כחון
 לכן כה אמר
 אדני יהוה יען המנכס מן הגוים אשר
 סביבותיכם בחקותי לא הלכתם ואת
 משפטי לא עשיתם וכמשפטי הגוים
 אשר סביבותיכם לא עשיתם בכין כדון
 אמר ש' אהים חלף דחבתון מן עממא
 דבסחרניון בקימי לא חליכיתון וית
 דיני לא עבדתון וכנמוסי עממא
 דבסחרניון לא עבדתון
 לכן כה אמר אדני יהוה הנני עליך
 גם אני ועשיתי בתוךך משפטים
 לעיני הגוים בכין כדון אמר ש'
 אהים האנא שלח רגזי עלך אף אנא
 ואעביר בגויך פור ענות דינין לעיני
 עממא וועשיתי כד את אשר לא

כל
ספ
מל

ל
בכנפך

לרוח ג' וסימכ' והשלשית תורה לעשות לרוח ש' עמר לרוח
 במשפטי ועל ריב המה

לרוח ג' וסימכ' והשלשית תורה לעשות לרוח ש' עמר לרוח
 במשפטי ועל ריב המה

לחם בגריותי יתמחת כפנא מכתש
בישיך דמתקנין להכלא ראש רח
יתחון להכלא תכון וכפנא אוסין עליון
ואתכר לכוז סעיד מיכלא ושלחת
עליכם רעב וחייה רעה ושכלך ודבר
ורם יעברבך וחרבא ביא עליך אני
יהוה דברתי ואשלח עליכון כפנא
זהיתא בשתא ויתכלוניך ומורא
אקטלא יעדון כרך ודקטלין בחרבא
איתי עלך אנא שגזרית במימרי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
זהוה פתגם נבואה מן קדם ש עמי
למימר בן אדם שים פנקך אלהרי
ישוראל והנבא אליהם בראש קביל
נבואה על טורי ישוראל וארתנבי
עליחון ואמרת הרי ישוראל שמעו
דבראני יהוה כה אמר אדני יהוה
להרים ולגבעות לאפיקים ולגיאיות
הנני אני מביא עליכם חרב ואבדתי
במותיכם ותימר טורי ישוראל קביל
פתגמא דשאים כדנן אמר שאים
לטורא ולרמתא לפעידא ולחליא
האנא מיתי עליכון דקטלין בחרבא
ואוביד במתכון ונשמו מזבחותיכם

ל
ח

ו

ח

ולגאיות
ק

ונשברו חמניכם והפלת חלליכם
לפני גלוליכם ויצדון איגור יכון ויתכלון
חנסנסיכון וארמי קטיליכון קדם פיגור
טעותכון ונתתי את פגרי בני ישוראל
לפני גלוליכם וזריתי את עצמותיכם
סביבות מזבחותיכם ואיתיך ית פגרי
בני ישוראל קדם פיגור טעותכון ואבדך
ית גרמיכון סחרנות איגוריכון בכל
מושבותיכם הערים תחלבה והבמות
תישמנה למען יחרבו ואשמו מזבחותיכם
ונשברו ונשבתו גלוליכם ונגדעו
חמניכם ונמחו מעשיכם בכל
מות בניכון קרויא יחרבן ובמתא
יצדון כדיל דחרבון ויצדון איגוריכון
ויתכלון ויבטלין טעותכון ויתקטפון
חנסנסיכון ויתמחו עובדיכון ונפלו
חלליכם וידעתם כי אני יהוה
ויתרמוז קטיליך בניכון ותרעון ארי
אנא ש והותרת בהיות לכם פליטי
חרב בגוים בהארותיכם בארצות
ואשאר במהוי לכוז משיזבי חרבא
ביני עממא באת כדוריכון במדינתא
וזכרו פליטיכם אתי בגוים אשר
נשבו שם אשר נשברתי את לבם

ל
ח

ל
ח

ל
ח

באחר הגאיות ולגאיות קדמ וגיאותך אליך כה גיא ומ ושז גאיות כה - מושבותיכם דנשמנה ל מל מושבותיכם
ודבלתה ל מל - וג כה מושבותיכם לא תבערו ולחם וקל כל מלאכה דאך בעשור ושז קר מושבותיכם כה -

הזונה אשר סר מעלי ואת עיניהם
הזנות אחרי גלוליהם ונקטו בפניהם
אלהרעות אשר עשו לכל תועבתיהם
וידברו משיזכור דהרתי בני
עממיא דאשתביאו לתמן דתבדית
ית לבחון טפשא דסטא מנתר פלחני
ויתחילו עיניכון דטעאה ברת
טעוהון וידברו ויהוה חזק על בשתא
דעבדו לכל תועבתיהון וידעו כי
אני יהוה לא אלחנס דברתי לעשות
להם הרעה הזאת וידעו ארי אנא
ישי לא למגן גזרית כמימרי למעבד
להון בשתא הדא
אדע יהוה הכל בכפך ורקע בדגלך
ואמר אח אל כלתו עבות רעות בית
ישראל אשר בחרב ברעב ובדבר
יפלו כדנן אמר שיהיה טפח בידך
ורפוס בדגלך ואמר זי על כל תועבת
בישת בית ישראל דחרבא בכפנא
ובמותא ית רמוז הרחוק בדבר ימות
והקרוב בחרב יפול והנשאר והנצור
ברעב ימות וכלית חמתי בם דרחיק
במותא ימות ודקר יב בחרבא יתקטיל
ודישתאר וידעו ולכרכי עירא

ז
כל בלג
לש
זנות סיר
כר
כר
ורעה
זנות
מל

ז
בטע
בספ

ז
ומל

בכפנא ימות ויחול לגזי בחון וידעו
כי אני יהוה כהיות חלליהם בתוך
גלוליהם סביבות מזבחותיהם אל
כל גבעה רמה בכל ראשי ההרים
ותחת כל עץ רענן ותחת כל אלה
עבתה מקום אשר נתנו שם ריח
ניחוח לכל גלוליהם וידעו ארי אנא
ישי כמהו קטיליהון בגופגור טעוהון
סחרנות אגוריהון על כל רמא מנסא
בכל רישי טוריא ותחות כל אילן
עבוק ותחות כל בטמא מעפא
אתר דיהבו תמן קרבניז לפלחן לכל
טעוהון ונטיית אתידי עליהם
ונתתי את הארץ שממה ומשמה
ממרבב דכלתה בכל מושבותיהם
וידעו כי אני יהוה וארים ית מחת
גבורתי עליהון ואתיז ית ארעא
לצדו ואשתממו ממדבר דכלת לכל
מות כנהון וידעו ארי אנא ישי
ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהו
פתגם נבואה מן קדם ישי עמי למימר
ואתה בן אדם כהאמר אנני יהוה
לארמית ישראל קקן בא הקקן על
ארבעת כנפות הארץ ואת בר אדם

בספ
ומל
וכל
קרי
כור
כר
חז
ולקדנור
מזבח ונכס

ז
ומל

ז
ומל

ז
ומל

סימן וזכרו חרץ נדה ומעל כל תועבתיהם כח ושלחתי ואל לב והותרתי מל דמל וככלות דעזרא ויתר דברי יהוה קיסוד
ימים חס דחם - הזונה גלילי וסימכ - נשברתי אם זונה הצמחה קדמ דאם חס וכל זונות זנות כח - כהאמר חס
הכה השפך והאבדתי כסיתי האמה רב לכס הנשיא -

חטאיך זענען לא יחדי ומזובנען לא
ידוי ארי רגז מן קדמי על כל אתרגושתו
כי המכר אלה ממכר לא ישוב ועוד
בחייתם חיתם כי חזון אל כל המונח
לא ישוב ואיש בעונו חיתו לא יתחזקו
ארי מזובנען לעצמה לא יתוב ועד
דא ינון חיון ירדנון בגו יתהון ארי
נביא מתנפץ על כל אתרגושתו ולא
תנין וגבר בחובי נפשיה מתרען ועד
דא ינון קיימין בתיוכל לא מתקפיץ
תקעו בתקוע ונהפץ הכל ואין הלך
למלחמה כי חרוני אל כל המונח
נפקין באצוחות קרנא ומיתקנין צמני
זינא זלית דא זיל לקרנא ארי רגז מן
קדמי על כל אתרגושתו חרוני החרב
בחוש וחדר וחדר עב מבית אשר
בשדה בחרב ימות ואשר בעיר רע
ודבר יאכלנו וחרבא מלכא ומותא
וכפנא מלגיו דבחקלא בחרבא יתקטיל
דבחרתא כפנא ומותא ישיצוניה
ופלטו פליטיהם והיו אלה הדברים
כיוני הגאיות כלם המות איש בעונו
ומשיצא ישתזבון מנהון ויהון
על טורי כיוני חליא בלהון מנהמין

ל
ז
כ
מ

גבר בחובי נפשיה בלתי יסתר פניה
וכל דברים תלכנה מים כל ידא ותעלה
וכל רכוביא יתאשרין כמא וחגרו
שקים וכסתה אותם פלצות ואל כל
פנים בושיה ובכל ראשיהם קרחו
דיוסרון סקין ותחפי יתהון אתנעווא
ועל כל אפיהון בהתא ובכל רישיהון
מרטי כספס בחוצות ישראל וזהבם
לנדה יהיה כספס וזהבם לא יוכל
להצילם ביום עברת יהודה נפשים לא
ישבעו ומעיהם לא ימלאו כי מפשול
עונם היה כספהון בשוקין ירמוז
ודעהון לבוסרן יהי כספהון ודעהון
לא יוכל לשיצוניהון ביום וגזא דש
נפשהון לא יסבעון ומעיהון לא
ימלון ארי לתקלת חוביך יהי וצבי
עד ילגאון שמחו וצלמי תועבתם
שקוציהם עשו בו על כן נתתיו להם
לנדה וחרות תקוניה ליקר יהבתי
ואנון צלמי תועבתהון שקוציהון
עבדו ביה על פני יהבתי להון לבוסרן
וגתתיו בידהרים לבז ולרשעי הארץ
לשלל וחללוה ואמסרניה ביד רשעים
למבז ולהיכא ארעא לעדי וחללוניה

וחללוהו

עד ילגאון וזל שחן וצבי עדיו לבלוס - חרון כי חרון כמו חי ואהם מוספיס - וחללוהו קדמיה
וחללוה כח בתרג וחללוה וחרויהו מל -

והסכרתי פני מהם וחללו את צפוני
 ובאובה פרצו וחרלו ואסליק
 שכינתי מנהון על ראחילו ואת ארע
 בית שכינתי וייעלון כה רשיעין
 ויחלונה עשה הרתוק כי
 הארץ מלאה משפט דמים ודעור
 מלאה חמס עביר שישלן ארעא
 את מליאת חייבי קטול וקר רתא
 את מליאת חטופין והבאתי רעי גוים
 וירשו את בתיהם והשבתו גאון עינים
 ונחלו מקדשיהם ואיתי מבאשי
 עממא ויחסנון ית בתיהון ואכטיל
 רבות רשיעין ויחלון מקדשיהון
 קפדה בא ובקשו שלום ואין אתקפת
 מטות זיבעון שלמא זלית הוה עלהון
 תבוא ושנעיה אל שמועה תהיה
 ובקשו חזון מגביא ותורה תאבד
 מכהון ועצה מאקנים תבד על תבד
 ייתי ובסורתא על בסורתא תהי ויבעו
 אלפז מספר ואוראה תפסוק מכהין
 ומילך מחכים המלך יתאכל ונשיא
 ילבש שממה וידי עם הארץ
 תבדלנה מדרךם אעשה אתם
 ובמשפטיהם אשפטים וידעו כי

ל

ל

ל

ה
ח
ה

ה

ל

אני יהוה מלכא יתאכל ורבא ילבש
 צדו וידי עמא דארעא יתבדלון
 מאורחאון אעביר עמחון ובנמוסיהון
 את פרע מנהון וידעון ארעא
 ויהי בשנה הששית בשש
 בחמשה לחדש אני יושב בבירתי
 וזקני יהודה יושבים לפע ותפל עלי
 שם יד ארע יהוה והזה בשתא שתיתא
 בשתיתא חמשה לידחא אמר
 נביא אנא יתיב בביתי זלכי בית יהודה
 ותביץ קדמי ושרת עלי תמך רוח
 נבואה מן קדם שאלים ואראה ותנה
 דמות כמראה אש ממראה מתנו
 ולמטה אש וממתנו ולמעלה כמראה
 זהר כעין חשמלה וחזית זהא
 דמות כחיו איש תא חיו יקר דלא
 יכלא עינא למחזי ולא אפשר
 לאסתכלא ביה ולדע חיו איש תא חיו
 יקר דלא יכלא עינא למחזי ולא
 אפשר לאסתכלא ביה ולעילא כחיו
 זיהורא כעין חשמלה וישלח תבנת
 וריוקחני בעיצת ראשי ותשא אתי
 רוח בן הארץ ובין השמים ותבא
 אתי ירושלמה במראות אלהים

ו

ר
ב
מ
ו
ח

ותורה הוקימנה מכהן ישמרו דעת עלות מצות ומצוות הוקימנה הלילה הצבחות ירושלם
 הביאנו ב קדמ חס ה

מ
הפונה
צפונה
הפונה
קדימה
הפונה
קדימה
הפונה
קדימה
ימים

אלפתח שער הפנימית הפונה צפונה
 אשר שם מושב סמל הקנאה
 המקנה ואושיט דמות יד ואחדני
 בסער רישי וגטלת יתי לוחא בינ
 ארעא ובין שמיא ואעידלת ידתי
 לירושלם כחיו נכואה דשחת עלי
 מן קדם ש במעלנא דתרעא גואה
 דפתח לצפונא דתמך מותב צילם
 קנאתא דמרגזין והנה שם כבוד
 אלהי ישראל כמראה אשר ראיתי
 בבקעה והא תמך יקראה דישור
 כחיו דחזיתי בבקעתא ויאמר אלי
 בן אדם שאנא עינך דרך צפונה
 ואשא עיני דרך צפונה והנה מצפון
 לשער המזבח סמל הקנאה הא
 בבאה ואמר לי בר אדם זקוף כעץ
 עינך לאורח צפונא וזקפית עיני
 לאורח צפונא והא מצפונא לתרע
 מדבחא צילם קנאתא הדין במעלנא
 ויאמר אלי בן אדם הראה אתה מהם
 עשים תועבות גדלות אשר בית
 ישראל עשים פה לרחקה מעל
 מקדשי ועוד תשוב תראה תועבות
 גדלות ואמר לי בר אדם חזי את

נא
י
חס
בלש
ב
לעניהם
י
בטעם
בקפ

מה הם
ק
ל

מאדאנין עבדין תועינך רבנך דבית
 ישראל עבדין כא לא תרחקא מעל
 מקדשי ועוד תשוב תחזי תועינך
 רבנך ויבא אתי אלפתח
 החצר ואראה והנה חראחד בקיר
 ואעיל יתי לתרע דחא חזית והא
 חוראחד בכותל לא ויאמר אלי בן אדם
 חתנא בקיר ואחתד בקיר והנה פתח
 אחר ואמר לי בר אדם חתור כעץ
 בכותל לא וחתרית בכותל לא והא תרעא
 חר ויאמר אלי בא וראה את התועבות
 הרעות אשר הם עשים פה ואמר לי
 עול וחזי ית תועינך כא בישתא דאנון
 עבדין כא ואבוא ואראה והנה כל
 תבנית רמש ובהמה שקץ וכל חולי
 בית ישראל מחקה על הקיר סביב
 סביב ועלית וחזית והא כל דמות
 חיש ובעירא שקוצין וכל טעמא
 דפליחין להון בית ישראל מצידין
 על כותל לא סחור סחור ושבעים איש
 מזקני בית ישראל ויאזניהו בן שפן
 עמד בתופם עמדים לפניהם ואיש
 מקטרתו בידו ועתר ענף הקטרת
 עליה ושבעין גבלא מסביב בית

ענף ד וסימכתי וכסה ענף כי ענף יד על האנש ועתר ענף הקטרת יפיץ ענף אורו וחד וענף ש עליהם חל חס בלש וסימכ
 ויחנו ויסעו ויקבחו ראה ושעשע וזנך דודי שלח -

ישראל אלה בר שפך קאים בניהון
 קימין קדמיהון וגבר מחתיתיה
 דקטורתא בידיה וטור ענן קטורתא
 עליה ויאמר אליהוהאית בן אדם אשר
 זקני בית ישראל עשים כחשך איש
 בחדריו משכיתו כי אמרים אין יהוה
 ואה אתנו עזב יהוה את הארץ ויאמר
 לי החזיתא בראדם דסבי בית ישראל
 עבדין בקבלא גבר באידרון בית
 משכניה ארי אמרין לא גלן עובדנא
 קדם שחיקי יתיתבי ארעא ויאמר
 אלי עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 אשר המה עשים ויאמר לי עוד תתוב
 תחזי תועיבן רבבן דאנון עבדין
 ויבא אתי אלפתח שער בית יהוה אשר
 אלה צפונה והנה עשם הנשים ישבות
 מבכות את התמוז ואעילתי במעלנא
 דתרעבית מקדש אדש דפתח לצפונא
 והאתמן נשיא יתבן מבכין יתתמוזא
 ויאמר אלי הראית בן
 אדם עוד תשוב תראה תועבות גדלות
 מאלה ויאמר לי החזיתא בראדם עוד
 תתוב תחזי תועיבן רבבן מאלין
 ויבא אתי אלפתח בית יהוה הפעמית

ג
 בטעמ
 בספ
 זקני
 יהוה בלוי
 אמרים
 מל
 חס
 וכחוצה
 חס

ג
 בטעמ
 בספ

ג
 ומל
 זמר
 הכתף ומל

נא

והנה פתח היכל יהוה בין האולסובין
 המזבח כעשרים וחמשה איש
 אחריהם אל היכל יהוה ופניהם קדמה
 והמה משותחויתם קדמה לשמש
 ואעילתי לדלת בית מקדש אדש
 גזיתא והאתרע היכלא דש בין אולמא
 ובין מדבחא כעשרין וחמשה גבלא
 אחורייהון להיכלא דש ואפיהון למדנא
 והאינון מתחכרין סגדין למדנא
 לשמשא ויאמר אליהוהאית בן אדם
 הנקל לבית יהודה מעשות את התועבות
 אשר עשו פה כי מלאו את הארץ
 חמס וישבו להכעיסני והנם שלחים
 את הזמורה אל אפס ויאמר לי החזיתא
 בר אדם הזעיר לבית יהודה מלמעבד
 ית תועיבתיא דעבדו כא ארי מלוי ית
 ארעא חטופין ותבו לארגזא קדמי
 והאנון מיתן בהתא לאפיהון וגסאני
 אעשה בחמה לאתחוס עיני ולא אחמר
 וקראו באזני קול גדול ולא אשמע
 אותם ואמאנא אעביד ברגל לא יחוס
 מימרי ולא ארחים ויעלון קדמי בקל
 רב ולא אקביל עלותהון ויקרא באזני
 קול גדול לאמר קרבן פקדונות העיר

ג
 חס

ג
 בטעמ
 בספ

ג
 תקו
 עזרא
 ונחליה
 וחבורהם

ט

ויאמר אלי

ויאמר אלי הראית בן אדם אשר זקני בית ישראל עשים הרחית בן אדם תשוב הנקל לבית יהודה

י
יח
בלוי
ב
חם
והנה
ששה
ומשה
עני

ג
ה
ו
הבן אל
אח
אמנון

نا
محضر

מצחות האנשים הנאמרים והנאמרים
ואשר אלהיהם יתנו להם
ולאלה ג' י"ג פ"ס וס"מב' תטמאון אמר בארזי תהיה תרומת הק"ם ואלה ג' בלי"ג וס"מב' כהכותם נכסיהם ורחצו וד' י"ג

את כל שארית ישראל בשפך את
חמתך על ירושלם והיה כקטל ותחון
זאשת ארית אנא ואשת פחית על אפי
ועזחית ואמרית קביל בעותי יא אהים
המחביל את ית כל שאר ארץ ישראל
במשפך ית חמתך על ירושלם ויאמר
אלי עון בית ישראל ויהודה גדול במאד
מאד ותמלא הארץ דמים והעיר מלאה
מטה כי אמרו עזב יהוה את הארץ
ואין יהוה ראה ואמר לי חובי בית
ישראל ויהודה תקיפו כה לחדא לחדא
זאת מלאה את ארעא חייבי קטול וקרתא
את מלאה את אסטיות דיין ארי אמרו
רחיק ית ית כי ארעא זלית דא גלוא
קדם וגם אני לא תחוס עיני וכלא
אחמל דרכם בדאשם נתתי ואם אנא
לא יחוס מימרי ולא ארחים פורענות
אורח חון ברי שהון יהבית והנה האיש
לבוש הבדים אשר תקסט במרתני
משכב בדבר לאמר עשיתי באשר
צויתני והאגברא דלביש לבושיא
דפינקסיה בחד ציה מתיב פתגמא
למימר עבדית כמא דפקידתני
ואראה והנה אלהי דקיע אשר

ב
בספ
האח

כל אשר
ק

פ

על ראש הכרבים כאבן ספיר נמראה
דמות כסא נראה עליהם וחזית זהא
ברקיע אד על ריש כדובא כאבן טבא
כחיו דמות כרסא אתחזי על ידו
ויאמר אלהי שולש הכרבים ויאמר
בא אל בינות לגלגל אלתחת לכדוב
ומלא חפניך גחלי אשל מבינות לכרבים
וזרק עליה עיר ויבא לעני ויאמר
לגברא דלביש לבושיא ואמר עול
לביני גלגלא לתחות כדובא ומלי חופניך
גומדין דאישא מביני כדובא וזריק
על קרתא ועל אנא חזי והכרבים
עמדים מימין לבית כבא והאיש והענ
מלא את החצר הפנימית וכדובא קימין
מדרום לביתא כמי על גברא זענן
אמיטתא את מליאת ית דרתא גזיתא
וירם כבוד יהוה מעל הכרוב על מפתח
הבית וימלא הבית את הענן והחצר
מלאה את נגה כבוד יהוה ואסתלק יקרא
דש בכדובא דהוה שרי עלוהו ושרא
מעיל לקביל סקופת ביתא ואת מלי
ביתא ית ענן אמטתא ודרתא את מליאת
ית זיהור יקרא דש וקול כנפי הכרובים
נשמע עד החצר החיצונה בקול

כול
יש
ספ
ועד

בעשרים
לכרוב
וגנוג
וגן
בעשרים
בז
על קו
ספל
לכרוב

כמראיהם

כז
כז

במאד מאדן וסימנא וואיבה והפדית ולי שמעאל ובני ישראל עון בית ותיפ ג' קמ וסימנא וגם אני ולקחתי את הכל נכבד

כקל אל שדי בדברו זקל גפי כרובא
 אשתמע עד דרתא כריתא כקלאמן
 קדם שדי במלוא ויהי בצותו את
 האיש לבשהכדים לאמר קח אש
 מבינות לגלגל מבינות לכרובים
 ויבאו ויעמדו אצל האופן וזהו
 בפסלותיה יתגברא דלביש לבושא
 למימר סבא אשתא מביני גלגלא
 מביני כרובא ועל זקם כסטר גלגלא
 וישלח הכרוב אתידו מבינות לכרובים
 אלהאש אשר בינות הכרובים וישא
 ויתן אלחפני לבשהכדים ויקחו ויצא
 ואושיט כרובא יתידיה מביני כרובא
 לאישתא דביני כרובא ונסב ויהב
 לחפני דלביש לבושא ונסב ונפקו
 וירא לכרובים תפנית יראם תחת
 כנפיהם ואתחזי לכרובא דמותיד
 אנשא תחות גפיהו וראיה ונהיה
 ארבעה אופנים אצל הכרובים אופן
 אחד אצל הכרוב אחד ואופן אחד
 אצל הכרוב אחד ומראה האופנים
 כעין אפן תרשישי וחסית והא ארבעה
 גלגלא כסטר כרובא גלגל אחד כסטר
 כרובא אחד וגלגל אחד כסטר כרובא אחד

סימ
 יחזק
 תולת
 קהלת
 יחזק
 סימ
 גלגל
 ישעיה
 גלגל
 ושא
 קרי
 גלגל

ד

ה

וחזו גלגלא כעין אפן כסטר ומראהו
 דמות אחד לארבעתם כאשר יהיה
 האופן בתוך האופן וחזויהו דמות
 חד לארבעתיהו כמא דהיי גלגל
 כגו גלגל בלכתם אלארבעת דבעיות
 ילכו לא יסבו בלכתם כי המקום אשר
 יפנה הראש אחריו ילכו לא יסבו
 בלכתם כמיזלהו על ארבעה
 סטריהו אזלין לא מתחזין כמיזלהו
 ארי לאתרא דמתפני קדמא דתלוהו
 אזלין לא מתחזין כמיזלהו וכל
 בשרם וגבהם וידיהם וכנפיהם
 והאופנים מלאים עינים סביב לארבעה
 אופניהם וכל כסרהו וגפיהו ואשתו
 זכנפיהו וגלגלא מלך עיניו סחור
 סחור לארבעתיהו דגלגלא לאופנים
 להם קורא הגלגל באזני לאופנא
 להו אתקרי גלגלא ואנא שיבוע
 וארבעה פנים לאחד פני האחד פני
 הכרוב ופני השני פני אדם והשלישי
 פני אריה והרביעי פני נשר וארבעה
 אפין לאחד אפא אחד אפא כרובא ואפי
 תענא אפי אנשא ותלית אפי אפי ארי
 ורביע אפי נשרא ויך מו הכרובים

4
 בלכתם
 והאריא
 והעזרה
 ויעברו

וכל
 לשון
 עין
 כוון

חזק
 חזק
 חזק

וירא כ וסימנא אברס תשעים ממדא אלתרד בלילה יעקב ויאמר בלבת ויצא ויקהל כהקהל ויצא באהל מלאך מלאך וינס
 דשמ אל שלמה לרעהו לכרובים בגבהו

ב
ובענין

היא החיה אשר ראיתי בנהר כבר
ואת רמזו כרוצא אינון ברית אדחזית
בנהר כבר וכלכת הכרובים ילכו
האופנים אצלם ובשאת הכרובים
את כנפיהם לרום מעלה ארץ לא יסנו
האופנים גם הם מאצלם ובמיל
כרוצא אצליו גלגל לא לקבלהו
ובמסל כרוצא ית גפיהו לאתלמא
כמדע לרום שומא לא מתחזרין
גלגל לא אף אנון מקבלהו בעמדם
יעמדו וברומם ירומו אותם כי רוח
החיה בהם במקמהו קימין וצא
ובאתרומיהו מתרמין עמהו ארי
כרוצא ברית אבהו ויצא כבוד יהוה
מערמפתן הבית ויעמד על הכרובים
ואסתלק יקרא ריש ההוה שרי מעיל
לקביל סקופת ביתא ושרא על כרוצא
וישאו הכרובים את כנפיהם וידומו
מזה ארץ לעיני בצאתם והאופנים
לעמדם ויעמד פתח שער בית
יהוה תקדמוני וכבוד אלהי שואל
עליהם מלמעלה ונסלו כרוצא
ית גפיהו ואת רמזו כמילדע לרום
שומא ואנא חזי במפקהו וגלגל לא

ב
חד
מול
וחד
חס

ג
ב
מול
וחד
חס

לקבלהו וקם במעלה ותרע בית
מקדשא ריש מדנחא ויקר אלהא
רישאל עליהו מלעילא והא חיה
אשר ראיתי תחת אלהי שואל בנהר
כבר ואדע כי כרובים המה אינין
ברית אדחזית תחת יקרא אלהא וישאל
בנהר כבר וידעית ארי כרוצא אינון
ארבעה ארבעה פנים לאחד וארבע
כנפים לאחד ודמות יד אדם תחת
כנפיהם ארבעה ארבעה אפיין לאחד
וארבעה גפיין לאחד ודמות יד אדם
תחת גפיהו ודמות פניהם המה הפנים
אשר ראיתי על נהר כבר מראיהם
ואותם אישאל עבר פניו ילכו ודמות
אפיהו אינון אפיא דחזית על נהר
כבר חזיהו ואנון כרוצא לקביל אפיהו
אזלא ותשא אתי רוח ותבא אתי אל
שער בית יהוה תקדמוני הפנה קדמוני
והנה בפתח השער עשרים וחמשה
איש ואראה בתוכם אתי אנה בן עמר
ואת פלטיהו בן צניהו שרי העם ונסלו
יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא
ריש מדנחא ופתח למדנחא וזה
במעלה ותרעא עשרין וחמשה

והנה בפתח השער עשרים וחמשה איש ואראה בתוכם אתי אנה בן עמר ואת פלטיהו בן צניהו שרי העם ונסלו יתי רוחא ואעילת יתי לתרע בית מקדשא ריש מדנחא ופתח למדנחא וזה במעלה ותרעא עשרין וחמשה

הפנה 4 מול וסימניו והשא אותי ויסבני דרך חוק ויפדני בחומות דושלים וחדע ג כי לא אבוש כי דבר כי כרובים ואתרע

גברא וחזית כיניחון ית' אצניה כד עזור
ות' פלטיה כד בניה רכרבי עמא
ויאמר אלי כן אדם אלה
האנשים החשבים און והיעצים עעת
רע בעיר הזאת ואמר לי כד אדם אלין
גברא דמחשכין למינס ודמר לין
מילך ביש בקרתא הלא האמרים
לא בקרוב בנות בתים היא הסיר
ואנחנו הבשר דאמריז לא בקריב
למבני בתיך היא חשיבא לנא כדווא
ואנחנא חשיבין בגוה ככשוא ובעשיר
כגו דווא לין הנכא עליהם הנכא כן
אדם ככין אתנכי עליהון אתנכי כד
אדם ותפל עלי רוח יהוה ויאמר אלי
אמר כה אמר יהוה כן אמרתם בית
ישראל ומעלות רוחכם אני ידעתיה
ושחת עלי רוח נבואה מזקלם ואמר
לי אמר כדנן אמר ש כין אמרתון בית
ישראל ודאתון מהרהרין ודסליקת על
לכון קדמי גלין הרביתם חלליכם
בעיר הזאת ומלאתם חוצתיה חללי
אסגיתון קטילין כן בקרתא הלא ומלות
שוקהא קטילין
אמר ארני יהוה חלליכם אשר שמתם

ה
בט
ה
בט
חט
בלט

כח
כז

ג
חלבא
דגשה
אשרא

ב
מל

ג
דג
פס

בתוכה כמה הבשר והא הסיר ואתכם
הוציא מתוכה ככין כדנן אמר ש
להים קטילין כן דשויחון בגוה און
ככסרא והיא כדווא ויתכון אגלי מגוה
חרב ואתם וחרב אביא עליכם נאם
ארני יהוה מזקלם דקטלין כדכרנא
דחילתון ודקטלין כדכרנא אית' עליכון
אמר ש להים והוצאתי אתכם מתוכה
ונתתי אתכם ביזרים ועשיתי ככם
שפטים ואגלי יתכון מגוה ואמסר
יתכון ביד נוכראין ואעבדו ככין
פורענות דינין בחרב תפלו על גבול
ישראל אשפוט אתכם וידעתם כנא
יהוה כדכרנא תתקטלון עלתחום ארע
דישראל אתפרע מנכון ותדעון ארי
אנא ש היא לאתהיה לכם לסיר ואתם
תהיו בתוכה לבשר אלגבול ישראל
אשפוט אתכם היא לאתהי לכון כדווא
כדס אתון תהון בגוה ככסרא ובעשיר
כגו דווא עלתחום ארעא דישראל
אתפרע מנכון וידעתם כיאני יהוה
אשר בחקי לא הלכתם ומשפטי לא
עשיתם וכמשפטי הגוים אשר
סביבותיכם עשיתם ותידעון ארי

והיעצים ה חס בליט וסימכיה והיעצים ויעציר כבתחלה יעק בליעל ויעצין ושרין א - ה היא ג ריש פסן וסימכיה היא מוצא
היא רודה לא תהיה לכם א -

אנא ישרקמי לא חליכתון ודיני לא
עבדתון וכנמוסי עממיא דכסחננכון
עבדתון ויהי כהנבאי ופלטיהו כנננה
מת ואפל עלפני ואזעק קול גדול ואמר
אהא ארני יהוה כלה אתה עשה את
שארית ישראל וזהה כאתנפיו רני
ופלטיה כר כניה מית ואשות טחית על
אפי וצוחית ככל רב ואמרית קביר
פעותי שאלהים גמירא את עביר עם
שאלא דישראל ויהי רב
יהוה אלי לאמר וזהה פתגם נבואה
מקדם ש עמי למימר כן אדם אחיך
אחיד אנשי גאלתך וכל בית ישראל
כלה אשר אמרו להם ישבי ירושלים
רחקו מעל יהוה לנו היא נתנה הארץ
למורשה כראדם אחך אחך אנשי
קריבך וכל בית ישראל כלו להון ואמרו
להון יתבי ירושלים את רחקו מרחלת
דש דילנא היא יהיבא ארעא למיתתה
לכן אמר כה אמר ארני
יהוה כי הרחקתם בגוים ופי הפצותים
בארצות ואחי להם למקדשי מעט
בארצות אשר באו שם ככין אמר
כדנן אמר שאלהים ארני ארחיקתון

ושל אחיך
ל
מ
והיה

לביני עממיא וארני בדרתון כמדינתא
ויה בית להון כתי כנישת אתני לבית
מקדשי ואנן כזעיר כמדינתא ואתגלאו
לתמן
לכן אמר כה אמר
ארני יהוה וקבצתי אתכם מקדשעים
ואספתי אתכם מקדש ארצות אשר נפוצתם
בהם ונתתי לכם את אדמת ישראל
ככין אמר כדנן אמר שאלהים ואקריב
יתכון מביני עממיא ואכניש יתכון
מקדשינתא דאת כדרתון כהון ואתני
לכון ית ארעא דישראל ובאושמה
והסירו את כל שקוציה ואת כל תועבותיה
ממנה וייעלו לתמן ויעדון ית כל
שקוציה וית כל תועבתיה ממנה ונתתי
להם לב אחד ורוח חדש ואתן בקרבם
וחסרתני לב האכל מבשרם ונתתי להם
לב בשור ואתני להון לב דחול ורח
דחלא אתני במעיון ואתבר ליבא
דרשעא דחוא תקום כאכנא מבס להון
ואתני להון לב דחיל קדמי למעבד
דעותי למען בחקתי ילכו ואת משפטי
ישמרו ועשו אתם והיו לי לעם ואני
איהיה להם לאלהים כדיל דבקימי
יתכון וית דיני יסרון ויעבדון יתרון

ב
בטע

בטע
א

ו

ו

בטעמ מקף ואתנה וסימנה וצאנה בשבעה כס ובארשמה מאפליה ובארשמה תפדה בא וישבורה ותחמרנה לה ומאן

ויהוה קדמי לעם ואנא אחי להו
 לאלה ואל לב שקוציהם ותועבותיהם
 לבם חלך ורכם בראשם נתתי נאם
 ארני יהוה צתר פלחן שקוציהו
 ותועבותיהו לבהוץ טעי פורענות
 אורחיהו ברישהוץ יהבית אמר ש
 אלהים וישאו הכרובים את כנפיהם
 והאופנים לעמתם וכבוד אלה
 ישראל עליהם מלמעלה ונטלו
 כרובים את גפיהוץ וגלגליא לקבלהוץ
 ויקרא אלהא דישראל עליהוץ מלעי לא
 ויעל כבוד יהוה מעלתוץ העיר ויעמד
 על ההר אשר מקדם לעיר ואסתלק
 יקרא שם מן גו קרתא ישראל על טור
 זיתא ממדנח לקרתא ורוח נשאתני
 ותביאני בשדימה אלה גולה במראה
 ברוח אלהים ויעל מעלי המראה
 אשר ראיתי ורוחא נטלתני ואיכלתני
 למדינת ארע כסדאי לות בני גלותא
 בחזוא בלוח נבואה דשרת עלי מן
 קדם ש ואסתלק מני חזוא דחזיתני
 ואמר אלה גולה את כל דברי יהוה
 אשר הראני ואת נביתני לבני גלותא
 ית כל פתגמיא דש דאחזיני

חס
 בס
 יב
 סוף
 פס

ויהי דברי יהוה אלי לאמר וזהו
 פתגם נבואה מן קדם ש עמי למימר
 בן אדם בתוך בית המרי אתה ישב
 אשר עינים להם לראות ולא ראו
 אזנים להם לשמע ולא שמעו ונבית
 מריהם בראדם בגו עמא סרבנא
 את זיתב דעינין להוץ למחזי ולא חזן
 אודנין להוץ למשמע ולא שמעני
 ארי עם סרבן אנון ואחר
 בן אדם עשה לך כלי גולה וגולה יומם
 לעיניהם וגלית ממקומך אל מקום
 אחר לעיניהם אולי יראו כי בית מרי
 חמה זאת בראדם עבד לך מנע גלותא
 וגלי בימם לעיניהוץ ותגלי מאתרך
 לאתר אחר לעיניהוץ מאאם יחזון
 ארי עם סרבן אנון והו צאת כליך
 ככלי גולה יומם לעיניהם ואחחחחח
 בערב לעיניהם כמו צאי גולה ותפין
 מנך כמני גלותא בימם לעיניהוץ זאת
 תפוק ברמשא לעיניהוץ כמפסקני
 גלותא לעיניהם חתר לך בקיר וזוצאת
 בו לעיניהוץ חתר לך בכתלא ותפוק
 ביה לעיניהם עלפתק תשא בעלטה
 תוציא פניך תכסה ולא תראה אר

חס יב סוף פסקוקי וסימנא השרגים הקלים ישפטון כפר גחון קרואי אשאלה כספך וגלמודה בן אדם חרשא חרשא כרוב אנון

הארץ כי מופת נתתיך לבית ישראל
 לעיניהם על כחפא טוול בכתב לא
 תפוק אפך תכסי ולא תחזי ית ארעא
 ארי את יהבתיך לבית ישראל ואעש
 כן כאשר צויתי כלי הוצאתי בכלי
 גולה יומם ובערב חתתתי לי בקיר
 ביד בעלטה הוצאתי על כתף נשאתי
 לעיניהם ועבדית כין כמא דאתפקדית
 מני אפיקית כמני גלותא כיומם
 וכדמשא את חתלת לי בכתל לא ביד
 בקבלא נפקית על כתפא נטלית לעיניהם
 ויהי דבר יהודה אלי בבקר
 לאמר וזהה פתגם נבואה מן קדם צ
 עמי בצפרא למימר בן אדם הלא
 אמרו אליך בית ישראל בית המרי
 מה אתה עשה בדאדם הלא אם
 יימרו לך בית ישראל עמא סרבנא
 מא את עבדי אמר אלהם כה אמר
 אדני יהוה הנשיא המשא הזה ברושום
 וכל בית ישראל אשר מה בתוכם
 אימר להון כדנן אמר ש אהים על
 רבה מטל נבואתא דא בידו שרם
 וכל בית ישראל אינון כיני הון אמר
 אני מופתכם כאשר עשיתי כן יעשה

ל
 ונגל

להם בגולה בשבי ילכו אימר אנא
 אתכונן כמא דעבדית כין ית עבדי להון
 בגלותא בשביא דהון והנשיא אשר
 בתוכם אלכתף ישא בעלטה וייצא
 בקיר יחתרו להוציא כן פניו יכסה יען
 אשר לא יראה לעיני הון את הארץ
 ודבא דביניהם על כתפא טוול בכתל לא
 יפוק בכותל לא יחתרו לאפוק ותיה
 ביה אפיה יכסי חלק דחב עיני הון לא
 יחזי ית ארעא ופרשתי את דשתי עליו
 ונתפש כמ צודתי והבאתי אתו בכלה
 ארץ כשדים ואותה לא יראה ושם ימות
 ואפרוס ית מצדתי עלוהי וית אחד
 בסריגתי ואגלי יתיה לכל למדינת
 אדע כסדאי וזתה לא יחזי ותמך ימות
 וכל אשר סביבתיו עזרה וכל אגפיו
 אזרה לכל רוח וחרב אריק אחריהם
 וכל דבסחרניה סע דוהי וכל משרתיה
 אבדו לכל רוח ודקטלין בחדבא אגרי
 בתריהון וידעו כיאני יהוה בהפיצי
 אותם בגוים וזריתי אותם בארצות
 וידעו ארי אנא ש כד אגלי ית הון לבני
 עממיא ואבדו ית הון כמדינתא
 והותרתי מהם אנשי מספר מחרב

ג
 דבא
 טלד
 רוגמא
 ופיל
 והנשיא
 לפטו
 גרש
 לך
 ולג
 סיג

עזרו
 ק

כח
 כן

הלא ח חס בספ וסימנר אמרו אליך הלא כבעת ושל אחרי דרכיכם דרכיהם ממשל קדמאח תגיד מקור מפלגך פ

מרעב ומדבר למען יספרו את כל
תועבותיהם בגוים אשר באו שם
וידעו כי אני יהוה ואשאר מנהוג
גבריך מנין מחרבא מפנא וממותא
בדיל דישתעון יתכל תועבותיהון
בעממא דאחגליאן לתמן וידעון
אריאנא יי ויהי דבר יהוה
אלי לאמר וזהו פתגם נבואה מן
קדם יי עמי למימר בן אדם לחמך
ברעש תאכל ומימר ברגזה ונדאגה
תשותה בראשם מיכלך בזיע תכול
ומשותך בצדו ובאשת ממון תשתי
ואמרת אלעם הארץ כה אמר אפי
יהוה ליושבי ירושלם אלא דמת
ישראל לחמם בדאגה יאכלו ומימיהם
בשממון ישתו למען תשם ארצה
ממלאה מחמם כל הישבים בה ותימר
לעמא דארעא כדנן אמר שאלהים
ליתבי ירושלם על אדעא דישוראל
מיכלהון בזיע ויכלון ומשותיהון
באשת ממון ושתון בדיל דתעדדי
ארעא ממלאה מחטוא כל דיתבין
בה וזה ערים הגושות תחרבנה
והארץ שממה תהיה וידעתם כי

ל
בטע

ל

ל
מר

יא
בטע
בספ

אני יהוה וקרוא דהואה יתבין יחדן
וארעא לצדו תהי ותידעון אריאנא
יי ויהי דבר יהוה ארי
לאמר וזהו פתגם נבואה מן קדם יי
עמי למימר בן אדם מההמשך
הזה לכם על אדמת ישראל לאמר
יאכלו הימים ואכד כל חזון בראש
מאמתלאה דין לבון על אדעא דישור
למימר וידעון יומיא ותבטל כר
נבואה לכן אמר אליהם כה אמר
אפי יהוה השבתי את המשל הזה
ולא ימשלו אתו עוד בישוראל כי
אסדבר אליהם קרבו הימים ודבר
כל חזון בלין אימר להון כדנן אמר
ישאלים אבטילית ית מתלאה דין
ולא ימתלון ידנה עוד בישוראל
אתנבי להון אתקרבו יומיא ופתגם
כל נבואה כי לא יהיה עוד כל חזון
שוא ומקסם חלק בתוך בית ישוראל
ארי לא תהי עוד כל נבואת שקר
וקסם כדבין בגו בית ישוראל כי אני
יהוה אדבר את אשר אדבר דבר
ויעשה לא תמשך עוד כי בימים
בית המריא דבר דבר ועשיתיו נאם

אל אדמה וסמג ירושלם וברותי בסוד אל ירושלם לבט עמך מחאך יי — הנושבות ל מל ושר הנשבות

יחזקאל

אמר אדני יהוה הווי עלי הנביאים הנבילים
 אשר הלכים אחר רוחם ולכלתי ראוי
 כדנן אמר שאלים זי על נביי שקרא
 דמשתטן דאזלין בחר הרור לפחון
 ומדעם לא חזן כשעלים בחרבות
 נביאיך ישראל היו כתעלין בחרבות
 נביי שקרך ישראל הווי לא עלי דתם
 בפרצות ותגדרו גדר על בית ישראל
 לעמד במלחמה ביום יהוה לא קמתון
 כתרעתא לכון ולא עבדתון לזון עונדן
 טבין למכעי על בית ישראל למקם
 למכעי עליהון רחמין בעידן דארתו
 עליהון עבדי קרבא ביום רוגזא דשי
 חזו שוא וקסם כזב האמרים נאם אדני
 ויהוה לא שלחם ויחלו לקים דבר
 מתנבן שקר ומלפין כדבין אמרין אמר
 יש ויש לא שלחנן ומחצפין דתתקיים
 מלתהון חלא מחזה שוא חזיתם
 ומקסם כזב אמרתם ואמרים נאם
 יהוה ואני לא דברתי חלא נבואן דשקר
 אתנביתון וקסם כדבין אמרתון ואמרין
 אמר יש ומן קדמי לא אתמלל לכן כח
 אמר אדני יהוה יען דברכם שוא וחזיתם
 כזב לכל הנביאליכם נאם אדני יהוה

כמטר

בסע

והיה דבר יהוה אלי לאמר

רוחם ג' וסימנתי רפתה הלכיס תקף רוחם - בחרבות וסימנתי ולא צמא בשעלים - נאם יש' בסע וסי' חזו חלא מחזה

אדני יהוה אדני אדני שאלם ליל יד
 דאמליל פתגמא דיתקיים ולא יבטל
 עוד אדני ביום מכון עמא סרבנא אמליל
 פתגמא ואקיימניה אמר שאלים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 ויהוה פתגם נבואה מן קדם שי עמי למי
 בן אדם הנה בית ישראל אמרים החזון
 אשר הוא חזה לימים רבים ולעתים
 רחוקות הוא נבא בדאדם הא בית
 ישראל אמרין אולפן דהוא מריר
 ליומין סגיאין ולעדן רחיק הוא מתנע
 לכן אמר אליהם כה אמר
 אדני יהוה לאתמשך עוד כל דברי
 אשר אדבר דבריו יעשה נאם אדני
 יהוה כבין אימר להון כדנן אמרין
 אלים לא יבטל עוד כל פתגמי דאמליל
 פתגמא דיתקיים אמר שאלים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 ויהוה פתגם נבואה מן קש עמי למימר
 בן אדם הנבא אלנביאי ישראל הנבאים
 ואמרת לנביאי מלכם שמעו דבר
 יהוה בדאדם אתנבי על נביי שקרא
 דישאל דמשתטן ותימר לדמתנבן
 כדעות לכהון קבילו פתגמא דשיכה

בסע

ב
חד
חם
וחד
מר
צלמיה
שקלין

אמר חן

ג
 רב
 ג
 וחס
 חסד
 חסד
 חסד

וְאַתְּ עַל כֵּן יִשְׂרָאֵל אֵלֶיךָ יָשׁוּב׃ וְהִגַּעְתִּיהוּ לְמַגֵּל וּלְיָד לְכֹחַ׃ יִשְׂרָאֵל לֹא חָס וּלְעַר כֹּחַ׃

הנבאים אליך ושלם והחזים להחזון
שלם ואין שלם נאם אדני יהוה
נביי שקראו וישוהם מתנבין עליהם
ומטען לה באולפן שלם ולית שלם
אמר ישאלים ואתה בנאום
שים פניך אל בנות עמך המתנבאות
מלכה והנבא עליהן זאת בר אדם
קביל נבואה על בנות עמך המתנביות
ברעות לבהן ואתנבי עליהן ואמרת
כה אמר אדני יהוה הוי למתפרדות
בסתות על כל אצילי ידי ועשות
המספחות על ראש כל קומה לצורך
נפשות הנפשות תצודנה לעמי וגו'
וגפשות לפנה תחיינה ותימר כדנן
אמר ישאלים וי עליהן על דמחטטן
רקעי חשוד על כל מדבקי ידין ועבדן
פת כומדין על ריש כל קומה לאבדא
נפש הנפשות עמי אתיין וכליין לאבדא
ולקיימא הלא נפשות כון דילכון הלא
יכליתין לקיימא ותחללנה אתי אל
עמי בשעלי שערים ובפתותי לחם
להמית נפשות אשר לאתמותנה
ולחיות נפשות אשר לאתחיינה
כל זככם לעמי שמעי כזב ואחיותי

והכל
וכל
כליות
כז
ה
בטנ
בספ
ה
והכל
וכל
כליות
כז
ה
בטנ
בספ

דעותי בעמי בשעלי שערים ובפתותי
דלחים לאמת אנפשי דלא חזי להון
דימותן לא אתיין ממתתן ולקיימא
נפשי דלא חזי להון דתתקיימן לא
אתיין מקיימן כדכחות כון לעמי שמעי
כדכין לכן כה אמר אדני
יהוה הנני אל כסתותי כנה אשר אתה
מצדדות שם את הנפשות לפרחות
וקרעתי אתם מעל זרועתיכם ושלחת
את הנפשות אשר אתם מצדדות את
נפשים לפרחת ככין כדנן אמר יש
אלים האנא שלח לגזי על רקעי
חשוד ככין דאתיין מטעין למימר כהון
אנחנא מחרשין ית נפשי לאבדא ואפטיין
יתכון מעל דרעי כון ואשיזיב ית
נפשות דאתיין מחרשין ית נפשות
לאבדותה וקרעתי את מספחותיכם
והצלתי את עמי מידיכן ולא יהיו עוד
בידיכן למצודה וידעתן כי אני יהוה
ואפטיין ית פת כומדין ואשיזיב ית
ית עמי מידי כון ולא ית מסרון עוד
בידי כון לאשותי צאה ותדען אדני אנא
יש ייען הכאות לב צדיק שקר ואנן
לא הכאבותיו ולא חזק ידי רשע לבלתי

כז
ה
בטנ
בספ
ה
והכל
וכל
כליות
כז
ה
בטנ
בספ

והחזק וסימנך רשע לבדוק ולחזק ובדרך לבדל - ואמר לה בטנ בספ וסימנך מכ ודחך ונל ודחך הגדול ישראל אטיל

ל
ח

שוב מדרכו הרע להחיותו חל
ראכה יתן לב זכי למחוי שקר ומן
קדם מימרי לא אתכחי ולתקמא ידי
רשיעא בדיל לא למתב מאורחיה
כשתא לק מותיה לכן שוא לא
תחזינה וקסם לאתקסמנה עוד והצליח
את עמי מידכן וידעתן כי אני יהוה
בכין שקר לאתתנכון ואלפן לא
תלפן עוד ואשייב ית עמי מידכון
ותפעץ ארי אנא ש ויבוא אלי אנשים
מזקני ישראל וישבו לפני אמר נביא
אתו לותי גבריך מסכי ישראל ויתבו
קדמי ויהי דבר יהוה אלי
לאמר וזהו פתגם נבואה מן קדמי
עמי למימר בן אדם האנשים האלה
העלו גלוליהם על לבם ומכשול
עונם נתנו נכח פניהם האדרש אדרש
להם בד אדם גברא האליז אסיקון
פלחן טעו תהון על לבחון ותקלת
חוביהון יהבו לקביל אפיהון המשתאלא
אשתאיל במימרי להון לפן דבר
אותם ואמרת אליהם כה אמר ארני
יהוה איש איש מבית ישראל אשר
יעלה את גלוליו אל לבו ומכשול

בא
ק

ב
ח
אחור

ה
בטע
ב

ל
כח
בן

ל
רפ

עוננו ישיסנכח פניו ופא אלהנביא
אני יהוה נענתי לו כה כד גלוליו
בכין אתנכי להון ותימר להון כדנ
אמר ישראלים גבר גבר מבית ישראל
דיסיק פלחן טעו תיה על לביה ותקלת
חוביה ישווי לקביל אפיה ויתו לות
נביא אנא ש משתאיל ליה במימרי
ראתי למתבע אלפן מן קדמי ואקעל
גב דמערב כסגי פלחן טעו תיה למען
תפש אתבית ישראל בלבם אשר נח
מעלי בגלוליהם כלם בדיל לקדמא
יתבית ישראל למיתן תיבא בלפון
דסטו מבתר פולחני ואסתאבו בפלחן
טעו תהון כולהון לכן אמר ארביית
ישראל כה אמר ארני יהוה שובי
והשיבו מעל גלוליהם ומערל כל
תועבתיהם השיבו פניכם בכין אמר
לביית ישראל כדנ אמר ישראלים תבו
לפלחני ואעדו מנכון פלחן טעו תכון
זית כלחובי פלחן טעו תועבתיהם
ארחיקו מקביל אפיהון כו איש איש
מבית ישראל ומגדל אשר יגור
בישראל יגזר מאחרי ויעל גלוליו
אל לבו ומכשול עוננו ישיסנכח

לכך יא בטעמא בספ וסימכיה המנכס השבתי לא תמשך כסתותיכנה שובן חלתי מלפון הבדרך סיר פלשה למענכס הכל בטע

מאחרי ואלא יטמאו עוד בכל פשעיהם
 והיילי לעם ואני אהיה להם לאלהים
 נאם אדני יהוה כדילדלא יטעון עוד
 בית ישראל מבתר פולחני ולא יסתאבון
 עוד בכל מדריהו ויהוה קדמי לעם
 ואנא אהוי להו לאלה אמר שאלהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 זהוה פתגם נבואה מן קש עמי למימר
 בן אדם ארץ כי תחטא לוי למעלמעל
 ונטיתי יד עליה ושברתי לה מטה לחם
 והשלחתי בה דעב והכרתי ממנה אדם
 ובהמה כראדם ארעא ארי תחוב
 קדמי לשקר שקר וארים מחת גבורות
 עלה ואת בר כה סעיד מיכלא ואשלה
 בה כפנא ואשיצי מנה אנשא ובעורא
 והיו שלשת האנשים האלה בתוכה
 נח דנאל ואיוב המה בצדקתם יעצלו
 נפשם נאם אדני יהוה ויהוה תלתה
 גבריא אלין בגוה נח דנאל ואיוב
 אנון בזכותהו ישיזבון נפש שהו
 אמר שאלהים לוחיה רעה אעכיר
 בארץ ושכלתה והיתה שממה מכל
 עובר מפני חתיה אילו חיתא בשתא
 אעבר בארעא ואת כל ינה ואתי לעצלו

דנאל
 ק
 ח

פניו ובא אלהנביא לפרשלו כי אני
 יהוה נענה לו כי ארי גבר גבר מבית
 ישראל ומן גיורא דיתגידון בשדא
 זיסטי מבתר פולחני זיסיק פולחן
 טעוניה על לביה ותקלת חוביה
 ושני לוי לקביל אפיה וייתי לו תנבא
 למשאל ליה במימרי אנא שמשתאיל
 ליה במימרי ונתתי פני באישה הוא
 והשמתיהו לאות ולמשלים והכרתיו
 מתוך עמי וידעתם כי אני יהוה
 ואתי רוגזי בגברא ההוא ואשוינה
 לאת ולמתלין ואשיצינה מגו עמי
 ותדעון ארי אנא ש

י
 וכת
 כן

ג
 ויש
 פס
 חהוא
 כי
 יפתה
 והטה

והנביא כי פתהו ודבר דבר אני יהוה
 פתיתי את הנביא ההוא ונטיתי את
 ידיו עליו והשמדתי מתוך עמי
 ישראל ונביא ארי וטעי וימלול
 פתגמא אנא ש אטעיתי ית נביא
 ההוא וארים ית מחת גבורתי עלוהי
 ואשיצינה מגו עמי ישראל ונשאו
 עונם כעון חדר ש כעון הנביא יהוה
 ויקבלון חוביהו כחוב דאתי למילף
 ולא אריה כחוב נביי שקרא יהוה
 למען לאיתעו עוד בית ישראל

ו
וה
ואשר

4 2 2
on
15.11.19

וּמִן
וּבֵא
הַיָּמָה

שש מאות מצא חן דעאל - אהל הארץ ה' בעפ' זו דביל פילג וגם אכ' נשאר' ואביאס אל בהביאי יענאדו - י' י' עמים ד' מל' ופי' השם ה' אל' מימיו הנחו -

אשר עשיתי בך נאם אדני יהוה
 וינחמוני יתכונ ארתי חזון יתאורחון
 ויתעצב דיכונ ותרעון ארתי לא למגן
 עבדית יתכלל עבדית כה אמר יי
 אלהים ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם עמי
 למימר בן אדם מה יהיה ענין
 הגפן מכל עץ הזמורה אשר היה
 בעצי היער בראדם מא שנא אלן
 גופנא מכל אילניא שבישאת דהות
 באני חורשא היקח ממנו עץ
 לעשות למלאכה אם יקחו ממנו
 יתר ולתלות עליו כלכלי היסבון מענה
 אעא למעבד לעבדיתא אם יסבון
 מנה סיפתא למתלי ביה כלמן יהנה
 לאש נתן לאכלה את שני קצותיו
 אכלה האש ותוכו נחר היצרלה
 למלאכה הא לאישתא אתמסר
 לאשתי צאה ית תלין סטרוהי אכלת
 אישיתא וגויה חר היכשר לעבדא
 הנה בדיוותו תמים לא יעשה למלאכה
 אף כראש אכלתהו ויחר ונעשה עוד
 למלאכה הא כד הוה שלים לאכשר
 לעבדא אף אלהיז דאישתא אכלתה

טו

ב

ב
מגבור

ב

את

ב
מלכ

ב

הימלט

לו

ב

ותוש

זחר היכשר עוד לעבדא
 לכן כה אמר אדני יהוה פאשר
 עני הגפן בעץ היער אשר נתתו לאש
 לאכלה כן נתתי את ישיבי ירושלים
 בכין כדנן אמר שאלהים כמא דאילן
 גופנא באני חורשא דמסתתה לאישתא
 לאשתי צאה כין מסרית ית יתלי ירושלים
 ונתתי אתפני בהם מהאש יצאו והאש
 תאכלם וירעתם כי אני יהוה בשומי
 אתפני בהם ואתיז ית פור ענותי כהון
 עלפתגמי אוריתא דיחיבין מגואישתא
 עבדו ועממא דתקיפין באישתא
 ושיצונן ותרעון ארתיא יי כד
 יחול רוגזי כהון ונתתי אתהארץ שממה
 יען מעלו מעל נאם אדני יהוה ואתיז
 ית אדעא לצדו חלק דשקרו שקראמר
 שאלהים ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם עמי
 למימר בן אדם הודע את ירושלים את
 תועבתיה בראדם אוכלת ית יתלי ירושלים
 זחוי להון ית תועבתיהון ואמרת כה
 אמר אדני יהוה לירושלים מכרתתך
 ומלדתתך מארץ הכנעני אפיך האמרי
 ואמר חתית ותימר כדנן אמר שאלהים

כ
ב
ע
לש

מגבור
רמז
שמות

ב
קד
חס
בול
מ

[Handwritten notes in Hebrew script]

י
ו
ח
ז
ט
כ
ל
מ
נ
ס
ע
פ
צ
ק
ר
ש
ת

ובמים ג' וס' ימנ' רביס זוע רביס דרך רחנת' - בבית ג' וס' ימנ' עבד עבדא ואשתא בע פירוש לעבדך בבית ואשתך

לא כהתכונן אחר שאלהים למהו יכונן
 עם משומי קדמי ואדחצך במים
 ואשקך מדמד מעליך ואסכך בשמן
 ופרקית יתכונן משעבוד מצר אר
 ואעדיתי תקון מרוותא מנכון ודברית
 יתכונן כחירותא ואלכשך רקמה
 ואנעלך תחש ואחכשך בשש ואכסך
 משי וארכישי יתכונן לבושי צורין
 מחמת סנאי כון ויהבית מסך דיקר
 כרגלי כון וקדישית מנכון כהנא
 למהוי משומי קדמי כמצינפך
 דבוי יתכונן רכא כלבושי צבעני
 ואערך עדי ואתנה צמידים על ידיך
 ורביד על גרונך ותקניתי יתכונן בתקון
 פתגמי אורייתא פתיכי על תריז לוחי
 אכנא ויחיכי על ידי משה ובקדושת
 שמי רבה קדישית יתכונן ואתן נזם
 על אפך ועגילים על אזניך ועטרת
 תפארת כראשך ויהבית ארון קימי
 ביני כון וענך יקרי מסל עליו כון ומלאך
 שליח מן קדמי מדבר כריש כון
 ותעדי זהב וכסף ומלבושי ששי
 ומשי ורקמה סלת ודבש ושמן אכלתי
 ותני במאד מאד ותצלחי למלוכה

ל

ועלית

מל

יבד

יבד

יבד

ויהבית משפני ביני כון מתקן כדחב
 וכסמורי יעית כון צבעני צורין
 ומנא דטב כסולת וכדבש וכמשה
 אוכלית יתכונן ועתרתון ותקיפתון
 לחדא לחדא ואצלחתון ושליוטותון
 בכל מלכותא ויצאלך שם בגוים
 כיפוך כי כליל הוא כחדרי אשר שמת
 עליך נאם אדני יהוה אנפק לך שום
 פנשתא דישוראל ביני עממיא כשפריך
 ארי גמיר הוא יקרי דשוייתי עלך אמר
 שאלהים ותכטחי כיפוך ותזני על שמך
 ותשפכי את תזנותיך על כל עובר לו
 יהי ואתרחצת כשפריך וטעית על
 שמך ואתחברת לך למפלח לטעיתא
 עם כל דעדי לא כשר לך למעבד
 כיץ ותקחי מבגדיך ותעשילך כמות
 טלאות ותזני עליהם לא באות ולא יהיה
 אנסיבת מלבושיך ועבדת לך כמין
 מחפץ פתלומריז וטעית עליהן לא
 כדכשר ולא כדחזי ותקחי כלי תפארתך
 מזהב ומכסף אשר נתתי לך ותעשי
 לך צלמי זכר ותזני כם אנסיבת מני
 תושבחתך מזהב ומכסף דיהבית
 לך ועבדת לך צלמי דבורא וטעית

ס

סד

ל
 וכל
 כן
 דחול
 והטלאת
 כח

ומלך יבד יוד בעט מנדין עשית וסימנך ודמתך יבד ולא כדכיהק ושמרון שש אכלת נחת היית זכרת וחברון יבד בהדלי ל הדי

خ د ه
ا ب ج

תנך

۶۱۰

ב ב
אבעז אשר
אמר שפכה

יומיך דמלקדמיך כד הוית מטלמא
 ושכיחא מתענא בשעכוידך הוית
 ויהי אחרי כל דעתך אוי אוי לך נאם
 ארני יהודה מא יהי בסופיך על כל
 בשתיך נביא אימר לה וי לך על כל
 דחבת וי לך על דלא חבת אמר ש
 אהים ותבני לך גב ותעשילך רמח
 בכל רחובי ובנית לך איגורין ועבדת
 לך דמין בכל רחובי אל כל דאש דרך
 בעת רמתך ותתעבי אתיפיך ותפשקי
 את דגליך לכל עובר ותרכי את תונתך
 בריש כל פדשות אורח בעת רמתך
 ואחלת ית קדושתך ואת חכמת לך
 למפלח לטעוהא עם כל דעיי ואמגת
 ית טעוהא ותזני אל בני מצרים שניך
 גדלי בשור ותרכי את תזנחך והנעמתי
 וטעית בחרבני מצרים קריבך מסתרי
 בסור ואסגית ית טעוהא לך לארגא
 קדמי ויהנה נטיתי ידי עליך ואגרע
 חקך ואתנך בגפשי שנאותך בנית
 בנות פלשתים הנכלמות מדרכך ומה
 והא ארימית מחת גבורתי עלך ומנעת
 טוביך ואמסרניך ביד בעלי דבכך
 כפרני פלשתא דאילו עליהון שחית

۱۱

תיר
שם

ب

מזל
כנען
חם
מצרים

כח
כז

וְיִהְיֶה יְבִי וְשִׂמְחָה לְיִיחִי נִחַח כִּי הוּא אָמַר יְהוָה הַמַּעֲט מִתַּנְנוֹתָךְ כֹּחַ וְזֹאת כֹּחַ לְבָבוֹעַבֹּתְךָ וְתַנְנוֹתְךָ כֹּחַ וְשִׂמְחָה מְלֹא. 8

נביא אתפננו ואת לאתבת מיאורחך
בעיצת חטיין ותזני ארבעי אשור
מבלתי שבעתך ותזניס וגם לא שבעת
וטעית כתר כע אתור מדלא ידעת
אוריתא וטעית כהון ואף לא ידעת
תיוכא ותרכי אתתזנותך אלארץ
כנען כשרימה וגם כזאת לא שבעת
זאסגית יתטעותך לאתחכא לעמא
דארעא דכנען למחך כנמוסי כסדאי
ואת כדא לא ידעת אוריתא ומה אמלה
לבתך נאם ארני יהוה בעשותך את
כל אלה מעשה אשה זונה שלטת
מא תקיף הוה רשע לכך אמר י
איהם כמעבדיך ית כל אלין כעובדי
אתא נפקת כלא רשליט לה כנפשה
בבנותיך גבך כראש כל דרך ורמתך
עשיתי ככל דחוכא ולא הייתי כזונה
לקלס אתנן כמכנך איגורך כרשע כל
פרשות אורח זרמתך עבדת ככל
רחוב ולא הוית כנפקת כלא דמתה נא
כאגדה האשה המנא פת תחת אישה
תסח את זרים כנשתא דישאל דמא
ואתתא דרחימא על בעלה ומזניא
עלוי שבעת ית בעלה וטעית בתר

אדעז

וחס

יח

י

נוכדאיך לכל זנות יתנונדה ואת נתת
אתנך לכל מאהבך ותשחך אותם
לכוא אליך מסכיב בתזנותך לכל
נפקת כלא יחכין אגר זאת אחנית ית
אגריך לכל רחמך ושהידת יתחון למות
עלך מסחור סחור כטעותך וידי
כך הפך מזה נשים בתזנותך ואחרך
לא זונה ובתתך אתנן ואתנן לא נתן לך
ותדי להפך והוה כיד שנו כנשתא
דישראל מדינתא כטעותך ובתך
לא הוה דטעת כזנתך ובמתנך אגר
ואגר לא אתיה כליך והוית לשנוי לכך
זונה שמעי דבר יהוה ככין דעובדיה
כנפקת כלא כנשתא דישאל חכילי
פתגמא דיש כדאמר ארני
יהוה יען השפך נחשתך ותגלה ערותך
בתזנותיך על מאהבך ועל כל גלילי
תועבותיך וכדמי כנך אשר נתתי
להם כדנן אמר י איהם חלף דאתגלית
כהתתך ואיתחזי קלניך ואטעית בתר
רחמך וית כל חובי פולחן טעות תועבתך
וכחובת דס כנך דנכסת להוץ ולכן חנני
מקבץ את כל מאהבך אשר ערבת
עליהם ואת כל אשר אהבת על כל

יח

כח
כח
כח
כח

יח

כח
כח

כל לשון זונה מלכונג חס וסימכא וחללה לא יקח ואלמנה וגרושה את צמה זנה " וחד חס זנה חמה ישראל " —

ה' ז'
דמיט' חס'
בספ'

ג
ושפטתך
אנשים
ב בו
תדי קח
נאפות
כת בתו
נאפת
ב בו

ובעני
כח
מל
בן

۱۸۸۸

己

י' ב
י' י' י'
י'
ואת
כל
תועבה

५१०

ג
ב.ה.נ.
1470
ג.ע.ל.
וגם
את
בעדן

שִׁימ וּפְנֵי יְלָכְךָ וְסִדְרָה קִנְיָנִי וְהִנְחֵנִי כֹחַ וְכֹלֵה אֶפֶי וְהִנְחֵנִי כֹחַ דָּבָר יִמְּךָ וְהִנְחֵנִי כֹחַ זֶשֶׁד וְהִנְחֵנִי כֹחַ אֶחָד עֶשְׂרִית דְּכֹחַ עֶשְׂרִית דְּאֶחָד עֶשְׂרִית בְּבִנְיָנֶיךָ יַעַן וְלֹא בִדְרֻכֵּיהֶן וְשִׁמְרוֹן א—

ראתו רבו אכזר עם בנין זאחא אלסדם
ועמורה ראשית צי עמחון אכזר
עם בנין חלא אמכון שרה בני חתאי
הזת ולא עכדת כעובדי כון זאכוכון
אברהם בני אמוראי חוח ולא חליך
פעיצת חון ואחותך הגדולה שמרון
היא ובנותיה היו שבת על שמאלך
ואחותך הקטנה ממך היו שבת מימין
סדם ובנותיה ואחותך רבא שמרון
היא ולפניהא רבא על סמלך
ואחותך רזעירא ממך רבא
מימין סדם ולפניהא ולא בדוכון
הלכת ובתועבותיהן עשית כמעט
קט ותשחתי מהן בכל דרכיך ואילו
באורחת חון חליכת ובתועבות חון
עכדת חסוך הזה חוכך לאין ראסגית
לחלא מנהון בכל אורחתך חיאני
נאסאני יהוה אס עשרה סדם
אחותך היא ובנותיה כאשר עשית
את ובנותיך קיים אנא אמר שאהים
אס עכדת סדם אחתך היא ולפניהא
כמאד עכדת את ולפניה חנה זרה
היה עון סדם אחותך גאון שבעת
לחם ושלות השקט היה לה ולבנותיה

ג. ית
מלך יוד
מלך יוד
מלך יוד
מלך יוד

וידעו ואכזר לא חזיקה הא דין
הזה חוכ סדם אחתך גיזת עין סכעין
לחמא ושליא ושדוכא הזה לה
ולפניהא זיד מסכין זחשיך לא
אתקייפת ותגבהינה ותעשנה תועבה
לפני ואסיר אתהן כאשר ראיתי
ואת רבא ועכדת תועיבא קדמי
ואגליתי יתחון כמאד גלי קדמי
ושמרון כחצי חטאתך לא חטאה
ותרבי את תועבותיך מהנה ותצדיקי
את אחותך בכל תועבותיך אשר
עשיתי ושומרון כפלגות חוכך לא
חבת ראסגית ית תועבותיך מנהון
וזכית ית אחתך בכל תועבותיך
דעכדת גסאת שאי כלמתך אשר
פללת לאחותך בחטאתיך אשר
התעבת מהן תצדיקנה ממך וגסאת
בושי ושאי כלמתך בצדקתך אחותך
ואף את קבילי את כנענותיך רבעית
לאחתך בחוכך ואת עיבת מנהון
וזכין ממך ואף את כחתי זקבילי
את כנענותיך בדזכית אחותיך ושכית
את שכוחתך את שכית סדם ובנותיה
ואת שכית שמרון ובנותיה ושכית

ל
מלך

ה
בגל

ה
בגל

ה
בגל

ה
בגל
ה
בגל
ה
בגל

ובתועבותיהן עשית והגד להן את תועבותיהן מלך גאון רס ימנן שבעת עדה נא למע שבר וחל גיה וגאון ורגבה

ל
ו

שכיתך בתוכה נה ואתיבית עמך
להזן ית עמך אדם וכל נה אדית
עמך שומרון וכל נה אדית
גלות עמך ביניהן למען תשאי
כל מתק וכל מת מכל אשר עשית
בנחמך אתן בדיל דתקכלין את נעלותך
ותתלנעין מכל דעצדת נחמותך
יתחזן ואחותך סרס וננותיה תשבין
לקדמתן ושומרון וננותיה תשבין
לקדמתן ואת ננותיה תשבין לקדמתן
ואחותך סרס וכל נה אדית וכל נה
שומרון וכל נה אדית וכל נה אדית
ואת וכל נה אדית וכל נה אדית וכל נה
היתר סרס אחותך לשמועה בפך
ביום גאונך ולא הות סרס אחותך
לא לפן בפומך ביום את כל ננותיה
בטרם תגלה רעתך כמו עת חרפת
בנות ארם וכל ננותיה בנות מלשתם
השאטות אותך מסביב עד לא תתגלי
בשתיך פעידך דחסידי כל ננותיה
וכל ננותיה כל ננותיה כל ננותיה
יתך מסחור סחור את זמתך ואת
תועבותך את נשאתים נאם אדני
יתחזי עיצת חטך וית פולחן

ב
בל
במחוק

ב
מל
בספ
דמעוק

ב
דעכו
א
ובגלה
ערובך

ת
ק

ו

ת
ק

ל

ל

תועיבתיך את כל ננותיה
כי כה אמר אדני יהודה עשית
אותך כאשר עשית אשר כזית אלה
להפר ברית אדני כדנך אמר יצאדים
ואת פרע מניך כמא דעצדת נחמות
על מומי לא שנאה קים וזכרתי אני
את בריתי אותך בימי נעוריך ודקמות
לך ברית עולם ודכרנא אנא ית קימי
דעמך בימי קים ואקיים לך קים
עלם וזכרתי את דרכיך וכל ננותיה
בסחתך את אחותך הגדלות ממך
אלה קטנות ממך ונתתי אתהן לך
לננות ולא מבדיתך ואת דכרין ית
אורחותיך ותתלנעין כל ננותיה
מדינך דכרין מניך עם דדעדקן
מניך ומסרתי יתחזן לך לא שתמעא
ואת לא עצדת ית אורייתא והקימתי
אני את בריתי אתך וידעת כי אני יהודה
ואקים אנא ית קימי עמך ותידעין
אדני אנא ש למען תזכרי ובשת ולא
יהיה לך עוד פתחון פה מפני כל מתק
בכפר ילך לכל אשר עשית נאם אדני
יהודה בדיל דתי דכרין ותיבחתין ולא
יהי לך עוד את כל ננותיה פומך

חטאתיך ה' וחס וסימניך עמך ושל אחריו ושומרון ושל אחריו תס עונך וחס וסימניך קדמך דיחזקל זרעך מלכותך

מלחמה

בלי

בלי

בלי

בלי

שפלת קומה לפנות דליותינו אליו
ושרשיו תחתיו יהיו ותהי לגפן ותעש
בדים ותשלח פארות וצמח זהוה
לגפן תקיף מכיך בקומה לכפפא
עוברתיה ליה ושרשוהי תחותיה
יחזק זהוה לגפן ועבד שבקיז ושלח
עוברין ויהי נשר אחד גדול גדול
כנפים ורבעיה והנה הגפן הזאת
כפנה שרשיה עליו ודליותיו שלח
לו להשקות אותה מערגות מטעה
זהוה נשר אחד רבה רבגפין ורפי
כנפין זהוה גופנא הא כפת שורשה
עליוה ועוברתיה שלחת ליה לאשקאו
יתה מעוגית נצבתה אל שדה טוב
אלמים רבים היא שתולה לעשות
ענף ולשאת פרי להיות לגפן אדרת
בחקלטב על מייך סגיאין היא שתילא
למעבד ענף ולמטען פריז למחוי
לגפן תקיף אמר כה אמר
אדני יהוה תעלה חלוא את שרשיה
ינתקו ואת פריה יקוסס ויבש כלטרפי
צמחה תיבש ולא כזרע גדולה ובעס
רכל משאות אותה משרשיה אימר
כדנ אמר יאהו לגפן סרחת

מן קדם אתפלעו תיך כד אשכח לך
לכל עבדת אמר יאהו
ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהוה פתגם
נבואה מן קדם ישי עמי למימר כן
אדם חור חידה ומשר משל אל בית
ישראל כד אדם חור חוריתא ומתול
מתלא על בית ישראל ואמרת כה
אמר אדני יהוה הנשר הגדול גדול
הכנפים ארך האבר מלאהנו צה אשר
לו הרקמה בא אלה לבנוז ויקח את
צמרת הארץ ותימר כדנ אמר יאהו
נשרא רבא רבגפין אריך אברין חפי
כנפין דליה ציורין אתא ללבנן ונסע
ית עוברתא דארזא רמא את ראש
יעקוב וקטף ויבאהו אל ארץ כנען
בעיר רכלים שמו וית ריש שיבשתיה
נסיבא וכליה לארעא דבטלא מפלחא
בארעא דכנען עד לא ייעלו ליה בית
ישראל בקרית תגדין שוייה ויקח מזרע
הארץ ויתנוה בשדה דעקח עלמים
רבים צפצפה שמו ונסע מזרע
דארעא ויהי ביה בחקלטב למזרע
נצביה על מייך סגיאין גפן נסבא
שויה וינצח ויהי לגפן סרחת

בלי

בלי

בלי

בלי

צמחה ד וסימכ ב כתרין תועיא כלטרפי ערגות צמחה תבדך א עלוגות גבליש וסימכ מטעה צמחה חכשם קדח ובלח

אמתי ידיה לפרעה כל אליז עבד
לא ישתיתב
לכן כה אמר
אדני יהוה חיאני אסלא אלת אשר
בזה ובריתי אשר הפיר ונתתיו בראשו
כליז כדנן אמר שיהים קיים אצאם
לא מומתי דכסר וקמי דאשני ואתיז
פורענות אורחיה ברישיה ופרשתי
עליו רשתי ונתפש כמצודתי ובה איתיו
בכלה ונשפטתי אתו שם מעלו אשר
מעל בי ואפרוס עלוהי מצדתי ויתאחד
בסריגתי ואגליניה לכלל זאת פרעמניה
תמן שקריה דשקר קדמי ואת כל
מברחו בכל אגפיו בחרב יפלו והנשארם
לפרוח יפרשו וידעתם כי אני יהוה
דברתי וית כל גברוהי בכל משוריתיה
בחרב יתקטלון ודישת ארון לכל
רוח ותכדדון ותידעון ארי אנא יצ
גזרית במימרי
כה אמר
אדני יהוה ולקחתי אני מצמרת הארז
חרמתי ונתתי מראש ינקותי ורראקטן
ושתלתי אני על הר גבוה ותלול כדנן
אמר שיהים ואקריב אנא ממלכותא
דבית דויד דמתיל בארזא רמא
ואקיימניה מבני בנוהי יניק ארבי

ט
עצת
גוים

ל
ומל
כט

ח
ק

ושבת
החזינו
אסיה
אחר כפור

ז
לפ
וכל
כן

ואקיימניה במימרי כטור דס ומנצל
בחר מרום ישראל אשתלנו ונשא ענק
ועשה פרי ויהיה לארז אדיר ושכנו
תחתיו כל צפור כל כנף בצל דליותיו
תשכנה כטור קוד שא דישל אקמניה
ויכניש משריץ ויעביר סומכון ויהי
למלך תקיף ויסתמכון עלוהי כל
צדיק יאכל עננת נא בטלל מלכותיה
ישרון וידעו כל עצי השדה כי אני
יהוה השפלותי עץ גבה הגבהתי עץ
שפל הכשתי עץ לח והפרחתי עץ
יבש אני יהוה דברתי ועשיתי וידעון
כל מלכי עממיא ארי אנא ישאמאיכית
מלכות דהות תקיפא תקיפית מלכותא
דהות חלשא אמאיכית מלכות עממא
דהות תקיפא פאע רטיב ותקיפית מלכות
בית ישראל דהות חלשא פאע יביש

וחס
אעופה
ואשכנה

ג
ד
ה
ו
ז
ח
ט

אנא ישגזרית במימרי ואקייס

ויקיי דבר יהוה אלי לאמר וזהו
פתגם נבואה מן קדם יש עמי למימרי
מה לכם אתם משלים את חמ של הזה
על אדמת ישראל לאמר אבות יאכלו
בסר ושני הבנים תקהינה מא לכון
דאתון מתלין ית מתלא חדין על ארעא

יח

כול
ח

ל

אני יצ דברתי ועשיתי ד דקט וסימנתי וידעו וטלתי רוחי א הפיר ב וסימנתי הפיר עצה גוים וברית אשר

וישאל למימר אכהתא חטך ובניא
 לקח חייאני נאם אדני יהוה אסיהיה
 לכם עוד משלחמ שלחה בישואלו
 קיים אנה אמר שאלהים אם יהי לכון
 עוד ממלמל מתלאה דיז בישאלו
 הק כל הנפשות ליהנה כנפש האב
 וכנפש הבן ליהנה הנפש החטאת
 היא תמות הא כל נפשתא דילי אנו
 כנפש אבא וכנפש ברא קדמיאנו
 אנש דיתטי הוא ימות ואיש כד
 יהיה צדיק ועשה משפט וצדקה
 וגברא דיהי צדיק ועבד דיז דקשוט
 וזכו אלההרים לא אכלו עניו לא
 נשא אלגלולי בית ישראל ואת
 אשת רעהו לא טמא ואלא שנהנה
 לא יקרב בטורא לא פלח לטעוהא
 ועינוהי לא זקם לפלח טעות בית
 ישראל ואת אתת חכדיה לא טמא
 ולות אתא טומאה לא עלו ואיש
 לא יונה חבלתו חובישיב גזלה
 לא יגזל לחמו לרעב יתן ועירם
 יכסה בגדי ואנש לא אוני משכונ
 רחובתא אתיב גזילא לא גזל
 מלחמיה לכפנא יהב ועדטלאה

שחך
 מחך

ז
 ב
 צ
 ח
 י

ז
 ח

סימן
 דאכיל
 פתח
 פומיה
 דלא
 אכל
 קמץ
 פומיה

ז
 ח

כפי מכסותיה כנשך לאיתן ותנח
 לא יקח מעול ישיב ידו משפט
 אמת יעשה בין איש לאיש ובהנה
 לא יהב זרבייתא לא נטיב משקרא
 אתיב ידיה דיז דקשוט עבד בין
 גבר לגבר בחקתי יהלך ומשפטי
 שמר לעשות אמת צדיק הוא חיה
 יחיה נאם אדני יהוה בקימי הלך
 ודיני נטר למעבד קשוט צדיקא
 הוא מיחא יחיה אמר שאלהים ודילי
 בצפריק שפך דם ועשה אח מאמר
 מאלה ואוליך כד רשיע אשיר דם
 ויעבד לא חוהי מחדא מאלין ווא
 את כל אלה לא עשה כיגם אר
 ההרים אכלו ואת אשת רעהו טמא
 והוא יתכלאלין לא עבד אהין בטורא
 פלח לטעוהא ואת אתת חכדיה טמא
 עני ואכיון הונה גזלות גזל חבל לא
 ישיב ואלה גלולים נשא עינוותו
 עשה מסכין וחשיך אוני גזילא גזל
 משכונא לא אתיב ולפלח טעוהא
 זקם עינוהי תועבא עבד כנשך
 נתן ותרכיז לקח וחי לא יחיה את
 התועבות האלה עשה מות יומת

סימן קדמא דספ אל ההרים ואת אשת גזלה בטרד דספ על ההרים את אשת גזלה וסימ חוב עזון - לח ג וסי לבנה ואמלה בך
 חובשורי בטרד קמ - וזמרת ד קמ וסימ ושמרדם והנביא ונקב בשך וכל אהנן וסן פיס כות וכל אורי בנחא כי אמר ש להם כי
 השבועה דמקוב יהיה -

דמיון ביהיה בחבור לא יזהב ודכיתא
נסיב האתקיים לא יתקיים ית כל
תועיבתא האליז עכד ממת ימות
חובת קטוליה ביהתדי וזהנה הוליד
בין וירא את כל חטאת אביו אשר
עשה וירא ולא יעשה כהן וזהא אוליד
פרחזא ית כל חובי אביו דעכד
וחזא ולא עכד פותחון עלההרים
לא אכלו ועינו לא נשא אלגלו לוי
בית ישראל את אשת רעהו לא טמא
על טורי לא לא פלח לטי עזתא ועינוהי
לא זקק לפלחן טעות בית ישראל ית
את חבוריה לא סאיב ואיש לא הונה
חבל לא חבל וגזלה לא גזל לחמו
לרענותן וערום כסה בגד ואנש
לא אונש משכונא לא נסיב וגזילא
לא גזל מלחמיה לכפנא יהב ועדטלא
פסי מבסותיה מעני השיב ידו נשך
ותרפית לא לקח משפט יעשה בחקותי
חלק הוא לא ימות בעון אביו חיה יחיה
ממסכנא אתיכידיה חבור לא ודכיתא
לא נסיב דיני עכד בקימי הליך הוא
לא ימות בחובי אביו מיחא ייחיו
אביו כי עשק עשק גזל גזל אח

ויראה
ק
בט
בשך
ל

ב
זק
ק
בכרת
לקח

ואשר לא טוב עשה בתוך עמיו וזה
מת בעונו אביו ארי עשק עושקא
גזל גזילא לא לאחד מאחיו ודלא תקון
עכד בגו עמיה זהא מית בחובי
ואמרתם מדע לא נשא הכן בעון
האב והכן משפטו צדקה עשה את
כל חקותי שמר ויעשה אותם חיה
יחיה ואמרתון מדין לא לקי ברא
בחובי אבא וברא דיין דקשוט וזכו
עכד ית כל קימי נטר ועכד יתרון
מיחא ייחיו הנפש החטאת היא תמות
בין לא ישא בעון האב ואכלא ישא
בעון הכן צדקת הצדיק עליו תהיה
ורשעת רשע עליו תהיה אנש דחטי
הוא ימות ברא לא ילקי בחובי אבא
ואבא לא ילקי בחובי ברא זכות
זכאה ביה יתקיים וחובת חייבא
עלוהי תחיו וחרשע כ
ישוב מכל חטאתו אשר עשה
ושמר את כל חקותי ועשה משפט
וצדקה חיה יחיה לא ימות ורשיעא
ארי יתוב מכל חובו די עכד ויטר
ית כל קימי ויעביד דיין דקשוט
וזכו מיחא ייחיו לא ימות כל פשעיו

ל
ח

ב
וכת
כ

הרשע
ק

תיו
ק

חטייה ועשייה וסמכדי והכודו את חטאתם ואת חטאתכם וילך בכל דרך ובחטאתו וילכו והנה זה הרשע כי ישוב מכל

אשר עשה לא יזכרו לו בצדקתו
אשר עשה יחיה כל חובו ויעבד
לא יזכרו ליה בזכותיה ויעבד יתקט
החפץ אחפץ מות רשע נאם ארני
יתנה הלא בשוכו מדרביו וחייה
המרעא רענא מותיה רשעא
אמר שאהים הלא כד יתוב מאורחיו
יתקיים ושוב צדיק
מצדקתו ועשה עול לכל התועבות
אשר עשה הרשע יעשה וחי כל
צדקתו אשר עשה לא תזכרנה
במעלו אשר מעל ובחטאתו אשר
חטא בם ימות וכד יתוב זכא
מזכותיה ויעבד שקר כלל ועלמא
רעבד רשעא ויעבד יתקיים כל
זכותיה רעבד לא יזכרן בשקריה
רשקרו ובחוביה רחב כרוז ימות
ואמרתם לא יתכן דרך ארני שמעו
נא בית ישראל הדרך לא יתכן הלא
דרךכם לא יתכן ואמר חזק לא
מפרשן לנא אורחת טובא דיי
שמעו פעץ בית ישראל אורחת
טובי לא מפרשן לכוז הלא אורחת לכוז
די לכוז לא תקנן ושוב צדיק מצדקתו

ו
ח
ט

ת
ו
ח

ק
ל

ל
מ
כ
ו

ב
ח
כ
ל
ח
י
ב
ת
ל

ועשה עול ומת עליהם בעול אשר
עשה ימות כד יתוב זכא מזכותיה
ויעבד שקרו ימות עליהן בשקריה
רעבד ימות ושוב רשע
מרשעתו אשר עשה ויעש משפט
וצדקה הוא את נפשו יחיה וכד יתוב
רשעא מאורחיו רעבד ויעבד רין
דקשוט וזכו הוא ית נפשיה יתקיים
ויראה וישוכו מכל פשעיו אשר עשה
חיו יחיה לא ימות וזכא זכא מכל
חובו ויעבד מיחא יחיה לא ימות ואמר
בית ישראל לא יתכן דרך ארני הדרך
לא יתכן בית ישראל הלא דרךכם
לא יתכן ואמר בית ישראל לא מפרשן
לנא אורחת טובא דיי אורחת טוב
לא מפרשן לכוז בית ישראל הלא
אורחת לכוז די לכוז לא תקנן לכוז איש
כדרךיו אשפט אתכם בית ישראל
נאם ארני יהוה שוכו והשיבו מכל
פשעיהם ולא יהיה להם למכשור לעון
כפיז אנש כאורחתיה את פרע מנכין
בית ישראל אמר יאהים תוכו לפלח
ואעדו מנכין פלח טע זכא זכא
לכוז לתקלת חובין השליכו מעליכם

צדקה ג' וחס' וסימב' לא תזכרנה לא תזכרנה וכול צדקה ג' חס' וסימב' נהרה סוד ואיש עגלת ויזאב אור
ובשוב לא יחיה רשע ח

את כל פשעיכם אשר פשעתם בם
ועשו לכם לב חדש ורוח חדש וקחו
תמותות בית ישראל ארחיקו מנכון ית
כל חובי כונן רחבתו כהן זעבדו לכון
לכדחול ולרחח חלוא ולמא תמותות בית
ישראל כי לא אחפץ במות המת נאם
אדני יהוה והשיבו וחי ואדני לא רענא
במותיה דחייב לממת אמר יי אלהים
תובו לפלחני ואתקיימו

סליק

ואתה שא קינה אל נשיאי ישראל ואת
טולאליא על רכבי ישראל ואמרת
מה אמר רביא בינא אריות רבצה בתוך
כפרים רבחה גוריה ותימר מא פנשתא
די ישראל הוות דמא לליתא ביני מלכא
רבתי ביני שלטוניא רביא את בנה ואת על
אחר מגריה כפיר היה וילמד לטרף
טרף אדם אבל זרביא את חד מכנהא
מלכא הוה ואיליה למקטל קטול
אנשא קטל וישמעו אליו גוים בשחתם
נתפש ויבא הו בחחים אל ארץ מצרים
ושמעו עלוהי עממא בסריגתהו
את אחד ואיתיהו בשישילן לארעא
דמצרים ותרא כי נחלה אכדה תקוה
ותקח אחר מגריה כפיר שמת דו

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

וחזת ארי פסק אכר סבורה זרביא את חד
מכנהא מלכא שויתיה ויתתלך בתוך
אריות כפיר היה וילמד לטרף טרף
אדם אבל זרביא ביני מלכא מלכא
הוה ואיליה למקטל קטול אנשא קטל
ויסע אל מנותיו ועדיהם חזר וישם
ארץ ומלכא מקול שאגתו ואצדי
בידניתיה וקריו יהוה אחריב וצדיא את
ארעא ומלכא מקל את רגו ושתיה
ויתנו עליו גוים סביב ממדינות
ויפרשו עליו רשותם בשחתם נתפש
ואתכעשו עלוהי עממא סחור סחור
ממדינתא ופרסו עלוהי מצדתהו
בסריגתהו את אחד ויתנהו בסוגר
בחים ויבא הו אל מלך בכל יבא הו
במצדות למען לא ישמע קולו עוד אל
חרי ישראל ויהבוהי בקולו ושישילן
ואיתיהו לות מלכא רבכל איתיהו
במצד יא בדיל לא ישמע קוליה
עוד על טורי ישראל
אמר בגפן בדמך עלמים שתולה פדיו
וענפה היתה מקיס רבים כנשתא
דישראל כמעבדה אורייתא דמא
כגופן דשתילא על מצד דמייך

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

יג

ה
ב
א
החברה

אפס
דקדק
חס

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525

ב
מח
ה
ומח

4
מזל
ב.ה.נ.

בְּחֻמְשֵׁי גִ' חֶסֶד וְסִימָנִי בְּחֻמְשֵׁי אֲנָשִׁים הַמְּבַכָּה פִּילֵג יִרְמְיָהּ - הַתִּשְׁפּוּט מִלְּוִסִימֵי בֶן אָדָם וְנִכְדֵּימָן אֶת אֹהֶלָה וְחָד אֲשֶׁר תִּשְׁפּוּ
תִּנְעֹבֶת גִּ' וְסִימָנִי הִכָּה הַתִּשְׁפּוּט בְּסֵל שְׁלִי -

ותימר להוֹן כדנן אמר שאלהם כיומא
 ואתרעיתי בישורא וקיימית במימרי
 להרעא רבית יעקב ואתגלית למפרקון
 בארעא דמצרים וקיימית במימרי
 להוֹן למימר אנא שאלהוֹן ביום ההוא
 נשאתי ידי להם להוציאם מארץ
 מצרים אל ארץ אשר תרתי להם
 זבת חלב ודבש צבי היא לכל הארצות
 כיומא ההוא קיימית במימרי להוֹן
 לאפקותהוֹן מארעא דמצרים לארעא
 דיהבית להוֹן עבדא חלב ודבש
 תושבחה היא לכל מדינתא ואמר
 אלהם איש שקוצי עיניו השליכו
 ובגלולי מצרים אלת טמא אני יהוה
 אלהים ואמרית להוֹן גבר שקוצוהי
 ארחיקו מקביל עינוהי ובפלחן טעות
 מצראי לא תסתאכון אנא שאלהוֹן
 וימרובי ולא אבולשמע אלי איש
 את שקוצי עיניהם לא השליכו ואת
 גלולי מצרים לא עזבו ואמר לשפך
 חמתי עליהם לכלות אפי בהם בתוך
 ארץ מצרים וסריבו על מימרי
 ולא אבול לכללא לנבי גבר ית
 שקוצי עיניהוֹן לא ארחיקו וית

קוצי
 חס
 איש
 שקוצי
 בת
 את
 שקוצי

ז
 וערה
 וימרו
 בי
 קצו

פלחן טעות מצראי לא שבקו ואמרית
 למשפך חמתי עליהוֹן דיחול דוגזי
 בהוֹן בגו ארעא דמצרים ואעש למען
 שמי לכלתי החל לעיני הגוים אשר
 המה בתוכם אשר נודעתי אליהם
 לעיניהם להוציאם מארץ מצרים
 ועבדית כדיל שמי כדיל דלא יתחל
 לעיני עממא דאנון כיניהוֹן ואתגלית
 למפרקוֹן לעיניהוֹן לאפקותהוֹן מאר
 דמצרים ואוציאם מארץ מצרים
 ואבאם אל הארץ דבר ואפיסקרתינוֹן
 מארעא דמצרים ואעילתנוֹן למצראי
 ואתן להם את חקותי ואת משפטי
 הודעתי אותם אשר יעשה אותם
 האדם וחי בהם ויהבית להוֹן ית קימי
 וית דיני הודעתי יתהוֹן דאם יעבד
 יתהוֹן אנשא ויחי בהוֹן כחיי ערמא
 וגם את שבתותי נתתי להם להיות
 לאות ביני וביניהם לדעת כי אני יהוה
 מקדשם ואף ית יומי שביא דיולי
 יהבית להוֹן למחוי לאת ביז מימרי
 וכיניהוֹן למידע ארי אנא שחקדשוֹן
 וימרובי כית ישראל במפר בחקותי
 לא הלכו ואת משפטי מאסו אשר

חס

סימ
 דמטע

ז
 בספ
 4

אורי ונבי וחי בהם כהנבי אשר יעשה אותם וחי בהם אפי בהם ז וסימכ וזאמר לשפך חמתי עליהם וימרובי קצו
 בתוך ארץ מצרים ז וסימכ לכלות אפי בהם יהיה מזבח ז

אשר יעשה אתם הארס וחי בהם
ואת שבתותי חללו מאד ואמר לשפך
חמתי עליהם במדבר לכלותם
וסריבו על מימרי בית ישראל במדבר
בקומי לא הליכו זאת דיתי קצו דאם
דעבד יתהון אנשא ייחי בהון בחיי
עלמא דית יומי שביא דילי אחילו
לחדא ואמרית למשפך חמתי עליהון
במדברא לשי ציוותהון ואעשו
למען שמי לבלתי החל לעיני הגוים
אשר הוצאתים לעיניהם ועבדית
בדיל שמי בדיל דלא יתחל לעיני
עממא דארפי קתנון לעיניהון וגם
אני נשאתי ידי להם במדבר לבלתי
הביא אתם אלהארץ אשר נתתי
זבת חלב ודבש צבי היא לפל הארצות
ואם ארמא קיימית להון במדברא
בדיל דלא לארעלא יתהון לארעא
דיהבית עבדא חלב ודבש תשבהא
היא לכל מדינתא יען במשפטי
מאסו ואת חקותי לא הלכו בהם ואת
שבתותי חללו כי אחרי גלוליהם
לכס הלך חלף דבדי קצו וית קימי
לא הליכו בהון וית יומי שביא דילי

ב
תנ
דיחזק
ואנ
דדנא
מ
העמים

משפטי
ואת
חקות
ב
יען
יען

ב
על

ב
מזל

חלף

ב
בספ

אחילו ארי בחר פולחן טעוהון ופולחן
טעו ותחם עיני עליהם משחתם ולא
עשיתי אותם כלה במדבר וחס ממרי
עליהון מלח כלותהון ולא עבדית
עמהון גמירא במדברא ואמר אל
בעהם במדבר כחוקי אבותיכם אל
תלכו ואת משפטיהם אל תשמחו
ובגלוליהם אל תטמאו ואמרית
לכנייהון במדברא כגזירת אבהתנו
לא תהכון וית נמוסיהון לא תפרוץ
ובפלחן טעוהון לא תסתאכו
אני יהוה אלהיכם בחקותי לכו ואת
משפטי שמרו ועשו אותם אנא
אלהכון בקימי הליכו זאת דיתי טרו
דעבדו יתהון ואת שבתותי קדשו
והיו לאות ביני וביניכם לדעת כי אני
יהוה אלהיכם וית יומי שביא דילי
קדישו ויהון לאת ביז מימרי ובנינו
למדע ארי אנא שי אלהכון וימרדו
בי הבנים בחקותי לא הלכו ואת משפטי
לא שמרו לעשות אותם אשר יעשה
אתם הארס וחי בהם את שבתותי
חללו ואמר לשפך חמתי עליהם
לכלות אפי כם במדבר וסריבו על

כל ספרא ואת שבתותי במדבר וסימנתי וגם את שבתותי וימרו בי וכל קר- כוונת במדבר איש אמו ואביו ונחל וזאת

מִי־מָרִי בְנֵי־אֱבֹרָתִי לֹא־הָיָה לִי וְיִתְּנֵה
לֹא־נִסְתָּר לִי מִכֶּכָּדִי יִתְּנֵהוּ דָּאֵס יַעֲבִיד
יִתְּנֵהוּ אֲנִשְׂאֵי־יָחִי בְּהוֹן בְּחַיִּי עַל־מָא
וְיִתְּנֵהוּ שְׂכָרִי לִי אֲחִילֵל וְאֲמַרִית
לִמְשַׁכְּרֵי חֲמַתִּי עַל־הוֹן דִּיחֹל לְרֹגְזִי
בְּהוֹן כְּמַדְבָּרָא וְהַשְׂכַּתִּי אֶת־יָדִי
וְאֶעֱשֶׂה לְמַעַן שְׁמִי לְכַלְתִּי הַחֹל
לְעֵינֵי הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־הוּא אֶתִּי אֲנִי
לְעֵינֵיהֶם וְאֶת־יָכִיתִי יִתְּנֵהוּ גְבוּרַתִּי
וְעַבְדִּיתִי כְּדִיל שְׁמִי כְּדִיל־לֹא יִתְּחַל
לְעֵינֵי עַמִּי אֲדַפִּיקִיתִי יִתְּנֵהוּ לְעֵינֵיהֶם
גַּם־אֲנִי נִשְׂאֵתִי אֶת־יָדִי לְהַם כְּמַדְבָּר
לְהַפִּיץ אֲנִי בְּגוֹיִם וְלִזְרוֹת אֲנִי
בְּאַרְצוֹתֵי אֶפְרַיִם קִי־מִית כְּמִי־מָרִי
לְהוֹן כְּמַדְבָּרָא לֹא־גִלָּהּ יִתְּנֵהוּ לְבִנֵּי
עַמִּי אֲדַפִּיקִיתִי יִתְּנֵהוּ כְּמַדְבָּרָא
יַעַן מִשְׁפָּטִי לֹא־עָשׂוּ וְחֻקּוֹתֵי מִאֲסוֹ
וְאֶת־שִׁבְתוֹתֵי חֲלָל וְאַחֲרֵי גְלוּלֵי
אֲנִי הָיָה עֵינֵיהֶם חֲלָל דְּדִינִי לֹא
עָבְדוּ וּבְקִימֵי קִצּוֹ וְיִתְּנֵהוּ שְׂכָרִי
דִּילִי אֲחִילֵל וְכִתְרִי פִלְחָן טַעוֹת אֲכַחֲתוֹן
הָאֵל עֵינֵיהֶם וְגַם־אֲנִי נִתְּנִי לְהַם
חֻקִּים לֹא־טוֹבִים וּמִשְׁפָּטִים לֹא־יָחִי
בְּהֶם וְאֶפְרַיִם מִדְּמָדָו כְּמִי־מָרִי

בטע
בבית
על
עקל

היש
פס
בספ

וְלֹא אֲבֹר לְקַבֵּל לִנְכִי אֶרְחִיקֵתֵנוּ
וּמִסְרֵתֵנוּ כִּידִי יִצְרָהוּן טַפְשָׁא אֲזִיל
וְעַבְדוֹ גִּזְרֵן דִּלֹא תִקְנֵן וְנִימוּסֵיךְ דִּלֹא
יִתְּנֵהוּ מוֹן בְּהוֹן וְאֲטַמָּא אֶת־הַם
כְּמַתְנוּתֵם בְּדַעֲכִיר כְּלִפְטֵר רַחֵם
לְמַעַן אֲשִׁימָם לְמַעַן אֲשֶׁר יִדְעוּ אֲשֶׁר
אֲנִי יְהוָה וְסָאִי בֵּיתִי יִתְּנֵהוּ כְּמַתְנוּתֵהוּ
כְּאֶעֱבָרָא כְּלִפְתָּח וְלֹא כְּדִילֹא אֲצִינֵן
כְּדִילִי דִּידְעוֹן דְּאֶנְאִי
לִכְן דְּבִרֵּי אֲלֵבִיתִי יִשְׂרָאֵל כֵּן אֲדֹם
וְאֲמַרְתִּי אֲלֵיהֶם כֹּה אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה
עוֹד־זֶאת גְּדַפּוֹ אוֹתִי אֲכֹתִינֵם כְּמַעֲלֵם
כִּי מַעַל בְּכִי אֶתְנֵכִי לְבֵיתִי יִשְׂרָאֵל
אֲדֹם וְתִמַּר לְהוֹן כְּדִנֵּן אֲמַר שְׂאֵהִם
עוֹד־דָּא אֲרִגִּיזוֹ קִדְמִי אֲבֹר־הַתְּכֹן
בְּדִשְׁקָרוֹ כְּמִי־מָרִי שְׁקֵר וְאֲבִיאֵם אֶל
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׂאֵתִי אֶת־יָדִי לְתַת־אוֹתָהּ
לְהַם וְיִרְאוּ כְּלִבְעָה רַמָּה וְכָל־עֵץ
עֹבֵת וְיִזְכְּחוּ שֵׁם אֶת־זִכְרֵיהֶם וְיִתְּנוּ
שֵׁם כְּעַם קִרְבָּנִים וְיִשְׁיִנּוּ שֵׁם רִיחַ
נִיחֻחֵיהֶם וְיִסִּיכּוּ שֵׁם אֶת־נִסְכֵּיהֶם
וְאֶעֱלֶתֵנוּ לְאֶרֶץ אֲדָמָה כְּמִי־מָרִי
לְמַתֵּן יִתְּנֵהוּ לְהוֹן וְחִזּוֹ כְּלִרְמָא מְנַטְלָא
וְכִלְאִילֵךְ עַבְדּוֹ אֲנִי טוֹבִים תִּמְן יִתְּנֵהוּ

היש
פס

היש
פס

וְאֶעֱלֶתֵנוּ לְאֶרֶץ אֲדָמָה כְּמִי־מָרִי
לְמַתֵּן יִתְּנֵהוּ לְהוֹן וְחִזּוֹ כְּלִרְמָא מְנַטְלָא
וְכִלְאִילֵךְ עַבְדּוֹ אֲנִי טוֹבִים תִּמְן יִתְּנֵהוּ

רחם ה פתח וסימנתי ימנעו במתנותם ושמעו וחד שדים ורחם ה וסג ג היש פיסן בספ וסימנתי כלמהך

ויהיו תמז ארצא את קורבניהן ושווא
תמן פלחן דכחיהון זנסיו תמז ית
נסכיהון ואמר אלהם מה הבמה
אשר אתם הבאים שם ויקרא שמה
במה עד היום הזה ואמרית להון מא
במת ארצות אתן לאשת טאה תמן
ואתקרי שמה במתא עד יומא הדין
לכן אמר אלהים בית ישראל
כה אמר אדני יהוה הבדק אבותיכם
אתם נטמאים ואחרי שקוציהם
אתם זנים בכין אימר לבית ישראל
כדנן אמר שאלהים הבא ורח אלהתון
אתון מסתאכין ובתר שקוציהון
אתון טעין ובשאת מתנוה תיכם
בהעפיר בניכם באש אתם נטמאים
לכל גלגל וליכם עד היום ואני אדרש
לכם בית ישראל חיאני נאם אדני
יהוה אם אדרש לכם ובמטל מתנתון
באעכלא בניכון כנורא אתון מסתאכין
לכל פלחן טעין ותכון עד יומא הדין
ואנא אשתאיל לכון במימרי בית
ישראל קיים אנא אמר שאלהים אם
אשתאיל לכון במימרי ויהעלה על
רוחכם הין לא תהיה אשר אתם

ז
ח
בספ

ז
ח
בספ

ז
ח
בספ
ול
רוחכם

אמרים נהיה כגוים כמ שפחות
הארצות לשרת עץ ואבן ודארתון
מהרהרין ודס ליקת על וככון קדמי
גלין דארתון אמרין נהי פעממיא
פזרעית מדינתא לשמא שא אעא וזאנו
חיאני נאם אדני יהוה אם לא ביו
חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה
אמלון עליכם קיים אנא אמר ש
אלהים אם לא ביד תקיפא ובדדע מדמם
וברגז שפיד אמלון עליכון והוצאתי
אתכם מזה עמים וקבצתי אתכם מן
הארצות אשר נפוצתם בים ביד חזקה
ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה ואפין
יתכון מביני עממיא ואנני שיתכון
מן מדינתא דארתון כהון ביד
תקיפא ובדדע מדמם וברגז שפיד
והבאתי אתכם אל מדבר העמים
ונשפטתי אתכם שם פנים אל פנים
ואעיל יתכון למדבר עממיא ואתפוע
מנכון תמז אפיז באפיז באשר נשפוט
את אבותיכם במדבר ארץ מצרים
כז אשפט אתכם נאם אדני יהוה
כמא דאתפרעית מן אביתכון
במדבר אדעא דמצרים כין אתפרע

ז
ח

ז
ח
מכון

ז

ידיון והקרבתם בשביעי ושל אחריין - אלהים ז חס בספ נס לכן הנני מקבץ בן אדם דבר את זקני ואמר אלהים איש שקוצי מה הבמה על הדם
תאכלו כה תאמר אלהים דבר אלהים דפ מתנוה תיכם ד חס וז מלוסימ מלכד בית יע מכל ובשאת בפיעה בס ג נפי והוצאתי בני
ניחה בקבצי -

מנכון אמר יצאם וזה עברתי
אתכם תחת השבט והבאתי אתכם
במסרת הבדית ואניח עליכון גזית
דיני ואעיל תכון במסרת קימא
וברותי מכם המורדים והפושעים
כי מארץ מגוריהם אוציא אותם
ואלארצת ישראל לא יבואו וידעתם
כי אני יהוה ואפריש מנכון דמרו
ודשקרו במימרי מארע תותבותהו
אפיק יתהו ולארעא דישראל לא
ייעלון ותדעון אריאנא שיואתם
בית ישראל כהאמר ארני יהוה איש
גלוליו לבו עבדו ואחר אסאינכם
שמעים אלי ואתשם קרשי לא
תחללו עוד במתנותיכם ובגלוליתם
ואתון בית ישראל כדנאמר יצאם
גבר פולחן טעוניה איזילו פלחו
ובתר דחבתון ליתכון צפן לקבלא
למימרי זית שמא דקדשי לאתחלון
עוד במתנתכון ובטענתכון כי פחר
קדשי בחר מרום ישראל נאם ארני
יהוה שם יעבדני כל בית ישראל
כלה בארץ שם ארצם ושם אפרוש
את תרומתיכם ואת ראשית משאיתכם

והם
מל
בליט
והשבו
י
מהרן
אפלים
קדשי
קדשי
ג
מל
בליט
חור
חס וחד מל
וראשית
מל

בכל קדשיכם ארי בטורא דקודשי
בטור קדשא דישראל אמר יצאם
תמן ופולחון קדמי כל בית ישראל
פולחון בארעא חיא תמן ותקבר
קודצנהו כפריע ותמן אתבע ית
אפרישותכון וית ריש אצותכון כל
קודשיכון בריח נחח ארצה אתכם
בהוציא אתכם מקדעמים וקבצתו
אתכם מקדארצות אשר נפצותם
בם ונקדשתי בכם לעיני הגוים קרבן
לדעו יתקבל קרבנכון כפריע כד
אפיק יתכון מביני עממא ואפניש
יתכון מן מדינתא דאת כדחתון כהון
ואתקדש כפון לעיני עממא וידעתם
כי אני יהוה בהביאי אתכם אלארצת
ישראל אלהא ארץ אשר נשאתי את
ידי לתת אותה לאבותיכם ותדעון ארי
אנא ש כד אעיל יתכון לארעא דישראל
לארעא דקיימית במימרי למתן יתה
לאבדתכון וזכרתם שם את דרביכם
ואת כל עלילותיכם אשר נטמאתם
בם ונקטותם בפענכם בכל דעותיכם
אשר עשיתם ותדכרון תמן תאורחתון
וית כל עובדיכון דאסתאבתון כהון

משאיתכם
ומל
ג
ומשנין
ס"ב
דמטע
בהדין
ענין
בהביאי
אתכם
בעשורת
אתכם
כפולחן
בליט
חור
חס וחד מל
וראשית
מל
כפולחן
בליט
חור
חס וחד מל
וראשית
מל

פנים חלפנים ה וסימכית כי ראיתי אלה ודבר ש אל מלך אשר ידעו יצ מלאך יצ ונשפוט אתכם שם ג נפס ודנס ג חר כר נב צלם

מלך
מן
יח
אמר

י
יער
השדה
מקדשים
הלוח
ויקח

不

דמשי צי'א ויתר שמו'ן ב'ה כל אפ'א
מדרום לצפונ'א וראו כל בשר ב'אנ' ג
ובגלה
י
יתנה בערתיה לא תכבה איחזק כל
בני כסלא ארי א'נא ש' אר ליק'תה
לא תטפ' ו'אמר אהה אר'ני יהוה חמה
אמרים לי הלא ממ'של משלים הוא ג
ב'ל'ז
ז'אמרית קביל בעותי ש' א'הם האנ'ן
אמרי' לי הלא ממ'תיל מתלי'ן הוא
ויהי דבר יהוה אלי לאמר ב'א
זהוה פתגם נבואה מן קש' עמי למ'מר
בן אדם ש'ים פני'ך אלי'ך ושלום והט'ן
אל מקד' ש'ים והנב'א אל אר'מת יש'ראל
בר אדם קביל נבואה על ידו שלום וא'ה
על מקד' ש'ין וזאת נב'י על אר'עא דיש'ראל
ואמר'ת לאר'מת יש'ראל כה אמר יהוה
הנב' אלי'ך והו'צאתי חרב' מתערה
והכרתי ממך צדיק ורשע וז'תימר
לאר'עא דיש'ראל כד'נן אמר ש' האנ'ן
שלח רוג'זי עלך ואפיק חרב' מלד'נה
זאגלי מנ'ך זכ'אר כדיל ל'ש'י צ'אח
ח'י'בך י'ען אשר הכרתי ממך צדיק
ורשע ל'כ'ן תצ'א חרב' מתערה אל'ם
בשר מנג'ב צפון ח'לף זאגלי מנ'ך
זכ'אר כדיל ל'ש'י צ'אח ח'י'בך כ'נ' תפ'ון

גמליך מן יא אחיך וסימנך ובעלי לותיכם וכתועבותיך והאחשדרפנים וכל עץ ה וסימנך והכיתם רבו ליער והעלים ואבאם

חרבי מלדנה על כל בסרא מדדוס
 לצפונא וידעו כל בשר כי אני יהוה
 הוצאתי חרבי מתערה לא תשוב
 עוד וידעו כל בני בסרא ארי אנא
 כי אפיקית חרבי מלדנה לא תתוב
 עוד ואתה בן אדם האנח
 בשכרון מתנים ובמרירות תאנח
 לעיניהם ואת כד אדם אתאנח בזיוע
 חרעין ובמרר תתאנח לעיניהן ויהוה
 בראמרו אליך עלמה אתה נאנח
 ואמרת אל שמועה כי באה וגמס
 כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח
 וכל ברכים תלכנה מים הגה באר
 ונהיתה נאם ארני יהוה ויהי ארני ימחון
 לך על מא את מתאנח זתימר על
 בסורא ארי אתיא זיתמסי כל לב
 זיתרשול כל ידין ותעמי כל רוח
 וכל לב ונא יתאשדן כמא דא
 אתיא ותתקיים אמר שאלהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר יהוה
 פתגם נבואה מן קדם כי עמי למימר
 בן אדם הנבא ואמרת כה אמר יהוה
 אמר חרב חרב הוחדה וגם מרוסיה
 כי אדם אתנבי זתימר כדנא אמר כי

וזהו

וזהו

וזהו
וזהו
במה

בטע
וזהו

וזהו
וזהו

אימר חרבא דמלכא דבכל תקטיל
 וחרבא דבני עמון תתני ותשיי ציו למען
 טבח טבח הוחדה למען היה לה ברק
 מרטה או נשיש ששט בני מאסת
 כל עין כדיל למקטל קטולא שתליפת
 כדיל למעבד פורענו אשתנית על
 חרדאן שבטא דבית יהודה ובנימין
 לשבטי ישראל כדגלו על דפלאו
 למען ותאכלו אנן למטיעי בדתר
 צלמי אעיא ויתן אתה למרטה לתפש
 בכף היא הוחדה חרב והיא מרטה
 לתת אותה ביד הורג ויהי פורענותהו
 לאתמסרא ביד מלכא דבכל היא מחת
 חרבא היא תהי פורענותהו לממסר
 ותהון ביד קטולין זעקו והילל בן אדם
 כי היא היתה בעמי היא בכל נשיאי
 ישראל מגורי אל חרב היו את עמי
 לכן ספק אליך צוח ואיל לדר אדם
 ארי היא הוחדה בעמי היא בכל רבתי
 ישראל קטולין חרבא דאתכנשו זאתו
 על עמי מסחור סחור בכין טפח על
 ירכא כי ברחן ומה אסגס ששט מאסת
 לא יהיה נאם ארני יהוה ארי אתנביאו
 עליהן נביא ואלא תכנו ומה יהי בסופהו

ב
בטע
וזהו
וזהו

ח
בטע

וזהו

ב
אבין

ב
וזהו
וזהו

וזהו
וזהו

הוחדה ג' ובעז וסימנך חרב הוחדה טבח טבח הוחדה למרטה לתפש בכף מ' מבורי ב' וסימנך וישב יעקב בארץ

וְאֵל
כּוֹבַד
פָּן

וְאֵל
וְאֵל
וְאֵל
וְחֶסֶד
וְחֶסֶד

וְאֵל

וְאֵל
בְּלִיגָה
חֶסֶד
יוֹד
בְּתֵר
וְאַמְנָה
מֵאַמְצִים
הִתְאַחֲדִי
הִימְנִי

ז
 ז
 תפוק
 בלא
 למדבחה

 ז

 ז
 פנים
 ז

 ז
 בעצמה

פתגם נבואה מן קדם פשימי ומימר
זכרון / ו / שוטר / ב / ח / ז / י / כ / ל /

ואת יהודה ג' וסימך : שלח מטה את ישראל בעצרה " - בְּרֵאשׁ הַבָּלִיט וְסִימָךְ : דְּרֻסִים בַּבּוֹ וּבְדַע אֶתְרָךְ לְבָרִי רַב־בֵּית לִי.

ב
ח
העמק
וחד
חפ

היה
דחוי
לה
תהיה

נ
וגל

די
חפ

יהוה הסיר המצנפת והרים העטרה
זאת לא זאת השפלה הגבה והגבה
השפיל כדנ אמר ש אהים אעדי
מצנפתא משריה כהנא רבא זאבטיל
כתלא מצדקה מלכא אימר דיין ודיין
באתריה לא יתקיים מגלא יגלון גדליה
בדא חיקם ולא הות דיליה יסכנה צדקה
דיליה היא תעדי מנה ענה ענה
ענה אשימנה גם זאת לא היתה ערבה
אשר לו חמשפט ונתתיו חוביהון ונתנו
כחוביהון את פרע מנהון אף לדין לא
תתקיים ליה עד ראיתי עלוהי פורענו
ישמעאל בד נתנה זאמסרניה בידיה
ואתה בן אדם הנבא ואמרת
כה אמר אדני יהוה אלבני עמוז ואר
חרפתם ואמרת חרב חרב פתוחה
לטבח מרוטה להכיל למען ברק
זאת כד אדם אתנבי ותימר כדנ אמר
ש אהים על בני עמוז ועל חסודיהון
זתימר חרבא חרבא אשתתלי פדת
למקטל אשתתנית לשיצאה בדיל
למהוי לה צחצוחין בחזות לך שוא
בקסם לך כזב לתת אהך ארצוארי
חללי רשעים אשר בא יומם בעתעון

ית
ו
חפ

נ
וגל

לפתחא תרעין דיי עלון כהון קטולין
לארמא קל באצוחות קרנא למנאה
אפרורון על תרעין למצבד מליחא
למבני כרקום ויהיה להם כקסום
שוא בעיניהם שבעי שבעות להם
והוא מזכיר עון להתפש זחזה להון
קסומיהון כדביץ בעיניהון נחשיץ
דחזה מנחיש להון ואנון לא ירעין
וארבעין ותשע זמני חזה כמיץ
ומתיתב על פתגמא עד דתיתי ליה
שעתא דיתמסרון בידיה
וכן כה אמר אדני יהוה ישע
הזכרם עונכם בהגלות פשעכם
להראות חטאתיכם בכל עלי לוחיכם
יען הזכרם בכף התפשוי בכין כדנ
אמר ש אהים חלם דא דרתון חוביהון
כאתגלאה מרדיכון לאתחזאה חטאיהון
בכל עובדיכון חלם דא דרתון כד
מלכא רב כל תתמסרון
ואתה חלל רשע נשיא ישראל אשר
בא יומו בעת עון קץ זאת חייב
קטלא רשיעא רבא דישראל מטא
יום תכריה ערץ תשלמת חובוהי
כד מטא קציה כה אמר אדני

הסידב חד מל וחד חפ וס ימכב המצנפת מל חטאתו חפ פתוחה ג וגל וס ימכב ויעזבן את העיר חרב ואגלה

קץ וזאת נבאה לך שחר בא לפא לך
 כדכין לממסר ית צורך בצורדי קטילי
 רשיע יא דמטא יום תכרהוץ עיר
 סעורץ פישתהוץ כד מטא קצוהוץ השב
 אלתערה במקום אשר נבדאת בארץ
 מכורתך אשפט אתך אתיב חדבא
 ללדנה באחר דאת בריתון בארע
 תותלותכון אתפרע מנכון ושפכתי
 עליך זעמי באש עבדתי אפיח עליך
 ונתתיך ביד אנשים בעלים חרשי
 משחית ואשפוך עלך חמתי באישת
 פורענותי אתקיה עלך ואמסרניך ביד
 גבריץ רשיעין דאומנין לחבלא לאש
 תהיה לאכלה דמך יהיה בתוך הארץ
 לא תזכרי כי אני יהוה דבתי לעממא
 דתקיפין באשתא תתמסרין לאשת צאח
 חובת קטולך תהי בגו ארעא לא יעול
 דוכדנך ארזי ארנא שגזרית במימרי
 ויהי דברי יהוה אלי לאמר
 זהוה פתגם נבואה מן קדם יי עמי
 למימר ואתה בקאדם חתשפט
 חתשפט את עיר חרמים והודעתה
 את כלתו עבתי ואת בראדם התוכח
 התוכח ית קרתא דאשדי דם זפי בגוה

ב
 חד
 ריע
 פס
 וחד
 סוף
 פס
 משסה
 בל
 ל.י
 מל
 בל
 ויפח
 דמניל
 חס

אכסור
 דאמרי
 מור
 וימל

בל
 וקדוב
 לבוא
 בתוסה
 לבוא
 אב

מל

ל

ב
 חס
 לה

זחוי לה ית כלתו עיבתהא ואמרת
 כה אמר אדני יהוה עיר שפכת דם
 בתוכה לבוא עתה ועשתה גלולים
 עליה לטמאה ותימר כדנן אמר
 אהים קרתא דאשדי דם זפי בגוה
 מטא עדין תכרה ודפלהוץ לטעוה
 בגוה כדיל לסאבותה בדמך אשר
 שפכת אשימת וכלילך אשר עשת
 טמאת ותקריבי ימך ותבוא עיר
 שנותיך על כן נתתיך חרפה לגויס
 וקלסה לכל הארצות בחובת דם זפי
 דאשרת חבת וכלילך טעוהוץ וכלילך
 אסתאבת וקריבי יום תכריך ומטא עיר
 בעותך על כן יהבתיך חסודין לעממא
 ולעיב לכל מדינתא הקרבות והרחקות
 ממך יתקלסובך טמאת השם רבת
 המהומה דקריבין ודחיקן מנך
 יתלעבן בך סואבת שמא דסגיא
 אתרגושתהא והנה נשיאי ישראל
 איש לזרעו היו בך למען שפך דם
 הארצבי ישראל גבר לתקפיהו
 בך כדיל למשפך דם זפי ואבואם
 הקלו בך לגר עשו בעשוק בתוכך
 יתוס ואלמנה הונו בך אבא ואמא

בל

ותבוא יא מל וסימב בלאט בעלת מתק דשת בחכמתה דרך מבוא הקוסים שנותיך חרב חרב ההוא תפלותי וכל כרוב כות בג צניס

ב
דחז
להז
היה
והיו
כגבור
וחס
4

לחז
לחז
וכח
בן

כולה

ב
בז
חז
בז
ג

כולה
חז

ועל דמך אשר היו בתוכך זהא איתתי
פורענותי עלך בחובי ממון אונסך
ואנסת ועל דם זפי דאשתפך בגזיר
היעמד לבך אסתחזקנה ידיך לימים
אשר אני עשה אותך אני יהוה דברתי
ועשיתי היותקם לבך אם יתחסנך ידך
ליומא דאנא עתיד למעבד עמך
אנא שגזרית במימרי ואקיים והפיצותי
אותך בגוים וזריתך בארצות והתמתי
טמאתך ממך ואגלי יתך לבינה
עממיא ואבדרנך במדינתא ואסיף
סובתך מניך ונחלתך ליעני גוים
וידעת כיאני יהוה ואתקדש בך
לעיני עממיא ותדעין אריאנא ש
ויהי דבר יהוה אלי לאמר
זהוה פתגם נבואה מן קדם יצי עמי
למימרי בן אדם הידלי בית ישראל
לסוג כלם נחשת ובדיל וברזל ועפרת
בתוך כור סגים כספה היו בראדס הוו
קדמי בית ישראל לפסולא כולהון כמא
דמעבדנאש ובעיש וברזל ואבר בגו
כורא לפסולת כספא הוו
לבן בה אמר אדני יהוה יענן היות כלם
לסגים לבן הנני קבץ אתכם אל תוך

ג
חז
כול
אולי
ומרו
ב
בית
יש
קדשי
בזית
וש
קד
מל

ב
ובעז

אקילו בך לגיורא אנסו אונסא
בגזיר יתמיז וארמלן אוניאו בך
קדשי בזית ואת שבתתי חללת על
קודשי בסדרת וית יומי שפיא דיולי
אחלת אנשי רכיל היו בך למען שפך
דם ואלההרים אכלו בך זמרה עשו
בתוך גברי אכלי קרצא הוו בך כדיל
למשפך דם זפי ובטוריא פלחו בך
לפעולתא עיצת חטאין עבדו בגזיר
עיותא בגלה בך טמאת הנדה ענו
בך ערית אכא גליו בך אתא טמאה
עניו בך ואישאת אשת רעהו עשה
תועבה ואישאת כלהו טמא בזמה
ואישאת אחתו בת אביו ענה בך
וגבר ית איתת חבריה עבד תועבה
וגבר ית פלתי סאיב פעיצת חטאין
וגבר ית אחתיה בת אכוחי עני בך
שחר לקחו בך למען שפך דם נשך
ותרבות לקחת ותבצע רעך בעשק
ואתי שכחת נאם אדני יהוה ישחא
קבילו בך כדיל למשפך דם זפי
חבוליא ורבייתא נסבת ואהנית רחמך
כאונסא ופלחני שבקת אמר שאלים
והנה הביתי כפי אל בצעך אשר עשית

שבתתי ג חס כולה אולי ומרו בי בית ישראל קדשי בזית ושאר מורא - בעשק ב ובעז זסימב - אב ואם הקלו בך ותבטע רעך

וְחִי
וְחִי

קדמ' ב
 הטמא ואת
 עמי
 לטהור
 בתו
 טמא
 לטהור

ז
אלה
חם

١٠٥

טורף וְסִימָנֵי קֶשֶׁר נִבְיָאִיה אֲרִיָּה אֲרִיָּה נִפְשָׁן יִי וְהַפִּצְוֹת דְּחֻמְתֵּי מֶלֶךְ יִדְמַחֲלֹאוֹת הַפִּצְוֹת בֵּלֶךְ וְשֶׁל הַפִּצְוֹת בֵּלֶךְ יִי וְהַחֲזֵק בְּקוֹל
וְהַתְּכֵנִי אֶתְכֶם וְנִתְּנִי רוּחִי יִי

יחזקאל

מל
ח
ובעז

ובפי

מל

סימ
לבש
כולה
ח
לבן
כתלג
מל

במצרים בני עוריהן זנו שמה מעכו
 שדיהן ושם עשו דדי בתוליהן וטעמו
 במצרים בחר פלחן טעוהוון טעמו
 תמן פלחא לטעוהוון אתמן קלקילא
 עובדיהון ושמונתן אהלה הגדולה
 ואהליבה אחותה ותהיינה לי ותלדנה
 בנים ובנות ושמונתן שמרון אהלה
 וירושלם אהליבה ושמונתן אהלה
 רבתי ואהליבה אחתה והואה משמשן
 קדמי ואצלחא בבנין ובכנן ושמונתן
 שמרון אהלה וירושלם אהליבה ותמן
 אהלה תחתית ותעגב עלמא הכיה
 אלאשור קרובים וטענת אהלה מכל
 פלחני ואתרעני את למטעי בחר רחמיה
 בחר בני אתור קריבהא לרשי תכלת
 פחות וסגנים בחורי חמר כלם פרשים
 רכבי סוסים ולרשי גמר שרמונין
 וטורנין עולימי חמדתא כולהון פלשין
 רכבי סוסון ותמן תזנותיה עליהם
 מבחר בני אשור כלם ובכל אשור
 עגבה בכל גליליהם נטמאה ואתרעני
 למטעי בתריהון עולימי בני אתור
 כלהון ובכל דאתרעני את בכל פולחן
 טעוהוון אסתאבת ואת תזנותיה

ובכל אשר ה' וסימניו תשמרון תשמרון ושמאל עגבה - קרובים ה' מל וסימניו שמעון ותמן אהלה לשכור וגם הקרובים

דלא תבן מתנפן שחר ומלפין להון
 כדבין אמרין כדנן אמר יצאיהם זמן
 קדם ש לא אתמלל עם הארץ עשקו
 עשקו וגזלו גזלו עני ואביון הוננו ואת
 הגר עשקו בלא משפטי עמא וארעא
 עשקו עשקא וגזלו גזלו לא ומסכין
 וחשיך אונאו ולגיו לא אנסו בלא
 כחזיו ואבן שמהם איש גדר גדר
 ועמד בפרץ לפני בעד הארץ לבתי
 שחתה ולא מצאתי ואת בעי מנהון
 קדמי גבר דליה עובדין טבין דיקום
 בתרעתי קדמי ויבעי רחמין ער
 עמא וארעא כדילדלא לה בלוחה
 דלא אשפחית ואשפך עליהם זעמי
 באש עברתי כליתים דרכם בראשם
 בתתי נאם אדני יהוה ושפכית עליהון
 חמתי באישת פורענות שיציתיון
 פורענות אורחון ברישון יהכית
 אמר יצאיהם ויהי דבר

מגלו

כול
ח
ובעז
ה

בבטע

בבטע

זק
הינ
חפ

ב
אמל
תדמן

三

בסוף
מלך
מלך
מלך
מלך
מלך

يا يا
امرا امرا

בה י

5

三

מַעֲלִיָּה כְּאִשּׁוֹר נִקְעָה נַפְשִׁי מֵעַל
אֲחֻזָּתָהּ וְאֶת־גִּלְיָאתָהּ בְּהַתְתָּהּ וְאֶת־חֲזִיק
קִלְכָּהּ וְחִיק מִימֵרֵי יָתָהּ כִּמְאֹד חֲחִיק
מִימֵרֵי יָתָהּ אֲחֻזָּתָהּ וְתִרְבֶּה אֶת־תְּנוּנֹתֶיהָ
לְזִכְרֵי אֲתִימֵי נַעֲוִירֶיהָ אֲשֶׁר זָנְתָהּ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶסְגִּיאתָ יָתָהּ עֹתָהּ
לֹא־כִלְיָתָהּ יִמִּיץ דְּמִלְקָדָמִיץ דְּטִיעַת
כְּחֹזֶן כְּדֹהֹת פֶּאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם
וְתַעֲגֶבְהָ עַל פִּלְגְּשֵׁיהֶם אֲשֶׁר בִּשְׁרֵם
חֲמוּרִים בִּשְׂרֵם וְזִרְמַת סוּסִים זִרְמַתִּים
וְאֶת־עֵצָהּ לְמַחֲוֵי שֶׁמֶשׁ שֶׁאֵל רֹאֲחוֹ
דְּבִסְרֵי חֲמִירִיז בְּסִרְהוֹזִי וְצַחֲנַת סוּסוֹתָהּ
צַחֲנַת־חֹזֶן וְתַפְקִידִי אֶת־זִמְתָּהּ נַעֲוִירִי
בַּעֲשׂוֹת מַמְצִירִים דְּרִיךְ לְמַעַן שׁוּרִי
נַעֲוִירִי וְאֶרְכֶּתִי יִתְחַבֵּי עֵצָהּ חֲטָךְ
דְּמִלְקָדָמִיץ כִּמְעַבְדִּיךְ מִמִּצְרַיִם
רַחֲמוּ בְּדִיל חֲטָאֵי יִנְקוּתִיךְ
לִכְן אֲהַלִּיבָהּ כִּדְאִמְרֵי
יְהוָה הַגִּנִּי מֵעִיר אֶת־מֵאֲהַבִּיךְ עֲלִיךְ
אֶת־אֲשֶׁר נִקְעָה נַפְשִׁי מִחֶם וְהַבֵּאתִים
עֲלִיךְ מִסְכֵּיבִי כִּי אֲהַלִּיבָהּ כְּדֹגֶן אֲמִר
שְׁאֵלִים הָאֵלֶּה מִיָּתִי בְּגִלְיָתָהּ חֲחִיק
עַל־יָתֶךָ דְּקִצַּת נַפְשִׁיךְ כְּחֹזֶן וְאֶת־יִנְקוֹן
עַל־יָתֶךָ מִסְחֹר סְחֹר וְכֵן בְּכָל־זְכָרֶךָ

וְכֵן
וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן

וְכֵן

כְּשִׁדִּים פִּקְדוֹן וְשׁוֹעַ וְקוֹעַ כְּלִבֵּי
אֲשִׁירֵי אֲוֹתָם בְּחֹרֵי חֲמֵד פְּחֹת וְסִנְעִים
כָּל־שְׁלֵשִׁים וְקָרוֹאִים רִכְבֵּי סוּסִים
כָּל־שְׁנֵי כָּל־זָכָר כְּסִדָּאֵי פִקְדוֹאֵי
וְשׁוֹעַ אֵי וְקוֹעַ אֵי כָּל־כְּבִי אֲתוֹר עֲמָחוֹן
עוֹלִימֵי חֲמִידָתָא שְׁלִטוֹנִיץ וְטוֹרֵנִיץ
כּוֹלְחוֹן גְּכִרִיץ וְזִמְיִנִיץ רִכְבֵּי סוּסוֹן
כּוֹלְחוֹן וְכֵן עֲלִיךְ הָעֵץ רִכְבֵּי וְגִלְגִּל
וְכִקְחִל עֲמִים צִנָּה וּמִגָּן וְקוֹבֵעַ יִשְׁמֹן
עֲלִיךְ סְכִיב וְנִתְתִּי לְפִנְיָהֶם מִשְׁפָּט
וְשִׁפְטוֹן כִּמְשִׁפְטֵיהֶם וְיִתְּחוֹן עַל־ךְ
כִּמְנֵי זֵינָא בְּרִתִּיכִי וְגִלְגִּלִיץ וּמִשְׁרִית
עֲמָמִיץ דְּמִצִּינִיץ כְּעִגְלִיץ וְקוֹרִיסִיץ
יִמְנוֹן עַל־ךְ סְחֹר סְחֹר וְאֶת־יָתֶךָ קִדְמִיחוֹן
פּוֹרְעֵנוֹת דִּינִיץ וְיִתְפָּדְעוֹן מִנִּיךְ
כִּנְיֹמוֹסִיחוֹן וְנִתְתִּי קִנְיָתִי בְּךָ וְעֵשׂוֹ
אֲוֹתִךְ בְּחִמָּה אֲפִיךְ וְאֶת־יִסְרֹוֹ אֲחִירִיתִךְ
בְּחִרְבַּת פִּלְחָהּ בְּנִיךְ וּבְנוֹתֶיךָ יִקְחוּ
וְאֲחִירִיתִךְ תִּאֲכַל בְּאֵשׁ וְאֶת־יָתֶךָ פּוֹרְעֵנוֹת
כִּי יִתְפָּדְעוֹן מִנִּיךְ כְּרִגְזִי רִבְרִבִּיךְ
זִיקִירִיךְ יִגְלוֹן וְעֲמִיךְ בְּחִרְבָּא יִתְקַטְלוּ
אֲנוֹן בְּנִיךְ וּבְנֹתֶיךָ יִשְׁכּוּן וְשִׁפְרֵי אֲרֵעִיךְ
תִּתְּחוֹן בְּנוֹרָא וְהַפְּשִׁיטוֹן אֶת־בְּגָדֶיךָ
וְלִקְחוּ כָּל־תְּפֹאֲרֹתֶיךָ וְיִשְׁלַחוּנֶיךָ לְבֹשִׁי

וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן

וְכֵן
וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן
וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן
וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן
וְכֵן

וְכֵן בְּכָל־יָתֶךָ וְכֵן קוֹבֵעַ נַחֲשׁ צִנָּה וּמִגָּן וְקוֹבֵעַ וְכֵן מִנְחָה הַמִּחְטָא וְכָל־חֲטָאת
וְכֵן הַחִיָּה וְאֲחִירִיתֶיךָ יוֹדֵשׁ עֵדָה בְּסִפְסֵף לִכְן חֲכוֹן לִי

ו
זמנא

יִקְרֶיךָ וַיִּסְבּוּ מִנִּי תוֹשֵׁב־חֲתִיךָ
וְהַשְׁבַּתִּי זִמְתְּךָ מִמֶּךָ וְאֶת־זִנְוֹתְךָ
מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־תִשְׂאִי עֵינֶיךָ
אֶל־הֵם וּמִצְרַיִם לֹא־תִזְכְּרִי עוֹד
וְאֶכְטִיל חֻבִּי עֵצַת חֶטֶךָ מִנֶּיךָ
וְיֵת פּוֹלֶחֶן טַעֲוֹתֶיךָ דִּהְיֶה עִמֶּיךָ
כִּי הִוִּיתָ כְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְלֹא־
תִּזְקְפִי עֵינֶיךָ לַהֲוֹן אֹטְעֹת מִצְרָאִי
לֹא־תִדְרִיךְ עוֹד
אִמְרָאֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּנִי נִתְּנָה כִּי־אֲשֶׁר
שָׁנֵאתָ כִּי־אֲשֶׁר נִקְעָה נַפְשִׁי מִהֵם
אֲדִי כִדְנָן אִמְרֵי יְשׁוּעָה הֵאֱמַן מִסֵּד
לִיךָ כִּי־דָסְנִיתָ כִּי־דָקַצְתָּ נַפְשִׁיךָ
כְּהוֹן וְעָשׂוֹ אוֹתְךָ כְּשִׁנְאָה וְלִקְחוּ
כְּלִי־גִיעַף וְעִזְבוּךָ עִירֶם וְעָרֶיךָ
וְנִגְלָה עֲרוֹת זִנְוֹתֶיךָ וְזִמְתְּךָ וְתִזְנֹתֶיךָ
וְיֵת פְּרִעוֹן מִנֶּיךָ כִּדְבָבוֹ וַיִּשְׁכּוּ כָּל
לִי אוֹתֶיךָ וַיִּשְׁכְּחוּנֶיךָ מִטֹּלֶלָא וּשְׁכִיכָא
וְתִתְּגִלִּי בַּחֲתִית טַעֲוֹתֶיךָ וְחֻבִּי עֵצַת
חֶטֶךָ וְזִדְוֹנֶיךָ עֲשֵׂה אֵלֶיךָ לֶךְ בְּזִנְוֹתֶיךָ
אֲחֵרֵי גוֹיִם עַל־אֲשֶׁר נִטְמַאתָ בְּגִלּוֹתֶיךָ
חֻבֶּךָ גִּרְמוֹ אֵלֶיךָ לִיךָ בְּדַטְעִית כְּתֵר
עִמָּמָא וְאִסְתֵּאֲבַת בְּפִלְחָן טַעֲוֹתֶיךָ
בְּרִירָא אַחֲוֹתֶיךָ תִּלְכֶּת וְנִתְּתִי כּוֹסָה

וה

ז

ב
ל
וה
מע

ו

ו

כִּי־דָךְ כְּאֹרַח אַחֲתֶיךָ הִלִּיכְתָּ וְאֶתֶּן
כֹּס פּוֹרְעָנוֹתֶיךָ כִּי־דָךְ
אִמְרָאֲדֹנִי יְהוָה כּוֹס אַחֲוֹתֶיךָ תִּשְׁתִּי
הַעֲמִקָּה וְהִדְחָכָה תִּהְיֶה לְעַחֲקִי וְלִלְעַג
מִדְּכָה לְהַכִּיל כִּדְנָן אִמְרֵי יְשׁוּעָה הֵאֱמַן
פּוֹרְעָנוֹת אַחֲתֶיךָ תִּשְׁתִּי תִקְיִפְתָּא
וְחֵסִינְתָּא תִּתְּחֵן לְחִיךְ וְלִלְעִיב מִסְגִּי
עִמָּאֲדִיתִי עֵלְךָ שְׁכָרוֹן וַיִּגְזֹן תִּמְלִיא
כּוֹס שִׁמְחָה וּשְׁמִמָּה כּוֹס אַחֲוֹתֶיךָ שְׁמִרוֹן
הֵאֱמַן כִּדְנָן אִדְוֹן תִּתְּמַלֵּן כֹּס עֲדָא וְאִשְׁתַּמְחֵן
כֹּס פּוֹרְעָנוֹת אַחֲתֶיךָ שְׁמִרוֹן וּשְׁתִּית
אוֹתָהּ וּמִצִּית וְאֶת־חֲרָשִׁיהָ תִּגְרָמִי
וְשִׁדְיָךְ תִּנְתְּקִי כִּי־אֲנִי דְּכִרְתִּי נָאֻם
אֲדֹנִי יְהוָה וְתִשְׁתִּי יִתְּחֵן וְתִגְמַרְדִּי וְיֵת
פּוֹרְעָנוֹתֶיךָ תִּקְכָּלִיךְ וְכִסְרֶיךָ תִּתְּלִישִׁי
אֲדִי אֲנִי יִגְזִרִית כִּמִּימְרֵי אִמְרֵי
אֱלֹהִים
לִכְן כֹּה אִמְרָאֲדֹנִי
יְהוָה יַעֲן שְׁכַחְתָּ אוֹתִי וְתִשְׁלִיכֵנִי אוֹתִי
וְתִשְׁלִיכֵנִי אוֹתִי אַחֲרֵי גֹן וְגַם אֶת־שְׂאֵי
זִמְתְּךָ וְאֶת־זִנְוֹתֶיךָ כִּכְנִי כִדְנָן אִמְרֵי
יְשׁוּעָה הֵאֱמַן חֲלָה דְּשִׁכְחָת פּוֹלְחָנִי וְאֶת־חֲסִית
דְּחִלְתִּי מִקְּבִיל עֵינֶיךָ וְאֶת־אֶת־קְבִילִי
חֻבִּי עֵצַת חֶטֶךָ וְטַעֲוֹתֶיךָ
וַיֹּאמֶר יְהוָה אֲדִי בְּכֹן אֲלֵם הַתְּשִׁפּוּט

ז

ושתית שתיית בליט וסימכ ומצית קבעת ומצית - ומצית ל ולית כות וחז את קבעת כנס חמתי שרית מצית

את אהלך ואת אהל יצחק והגד להן
את תועבותיהן ואמר יש לי בר אדם
התוכח ית אלה וית אלה יצחק ורחמי
להן ית תועבותיהן כי נאפו ודם
בידיהן ואתגלו ליהם נאפו וגם את
בניהן אשר ילדו להם עבדו להם
לאכלה ארץ זנאין בהן ודם זבי אשו
בידיהן ובתר פולחן טעוניהן טעו
ואף ית בניהן דעת ידין למפק מנהן
תולדת קודשם קדמי אעבדו להן
לפולחן עור זאת עשו לי טמא ואת
מקדשי ביום ההוא ואת שבתותי
חללו עוד דא ארגזו קדמי סאיכו
ית בית מקדשי ביום ההוא וית יומי
שבתא דילי אהילי ובעשחטם את
בניהם לגלוי להם ויבאו אל מקדשי
ביום ההוא לחללו והנה כה עשו ובתוך
ביתי ובנכסותיהן ית בניהן לפולחן
טעוניהן ועלו לבית מקדשי ביום
ההוא לאחלותיה וזה כדי עבדו בגו
בית מקדשי ואף כי תשלחנה לאנשים
באים ממרחק אשר מלאך שלוח
אליהם והנה באו לאשר רחצת כחלת
עיניך ועדית עדי ואף ארץ שלחא

ב
בפי
ג
בלי
אחלה
ילדת
נקבא

י
פס
וכל
עז
י
כור
ומצב
וכח

לגברא דאתק מהחיק דאגד שליח
לוחיהן והא אתו לאחר דזמנית אתקנת
שוקין ומנית פלטורין וישבת על
מטה כבודך ושלחן ערוך לפניך
וקטרתי ושמני שמת עליה ודמית
דרגשיך מכיכין מכיכין דיקר ופתורין
מלך כל טוב סדרת קדמיהן וקטורת
בסמי ומשחי שוית עליהן וקור
המוץ שלו בה ואלאנשים מרב אדם
מובאים סובאים ממדבר ויתנו
צמידים אליהן ועטרת תפארת
על ראשיהן ואל אתרגו שותיהן
דשלין שליוא כגזה ולתקוף גברין
מסגי אנשא אתק סחור סח ממדברא
ויהבו שירין עליהן ובהר
השפחא על רשיהן ואמר לבנה
נאפים עת יזנה תזנה והיא ואמרת
לכנשתא דישלאל בלית עמה
בחוכין פעו תשבוק מטעוניה ותתוב
לפלחני ולא תכת ויבא אליה כבוא
אלאשה זונה כן באו אלהה ואל
אהליכה אשת חזמה ועלו לזותה
כמא דעלין לזות אתתא פונדקיתא
כין עלו לאהלה ולאהליכה מדינך

ב
מז
בז
מלך

ג
י

ל
ענה
ק
יזב

ל
וח

מובאים ג וסימב להנהלל עלינו לשחח הארץ מובאים קבאים יי טמא ג וסימב אחתם את מקדשי את היכל

דע צתהוץ חטאי וואנשים צדיקים
המה ישפטו אותם משפט נאפות
ומשפט שפכות דם כי נאפות
הנה ודם בדיהן וגברין זכאין
ככלהוץ אנון יתפרעון מנהוץ
פורענות גיפץ ופורענות אשדת
דם אדי זכאין בהוץ ודם זכאין
בידיהוץ כי כה אמר
אני יהוה העלה עליהם קהל ונתן
אתהן לזעוה ולבז אדי כדנן אמר
ישאלים אתנבי דוסקן עליהוץ משרין
ואמסר יתהוץ לתבר ולביזא ורגמו
עליהן אפן קהל ופרא אותהן בחבונתם
בניהם ובנותיהם יהרגו ובתיהן באש
ישרפו וירגמו יתהוץ באבני קלע
משרין ויצעוץ יתהוץ בסופיהוץ
בניהוץ ובנתהוץ יקטלו ונתיהוץ בנולא
ויקלו וזה שבת זמה מזדאד ונפשו
כל הנשים ולא תעשינה כזמחכנה
זאכטיל חובי עיצת חטין מן ארעא
ויתרדין כל מדינתא ולא יעבדן כעיצת
חטיכון ונתנו זמתלנה עליכון וחטאי
גליליכון תשאנה וידעתם כי אני אדני
יהוה וזיתיהוץ חובי עיצת חטיכון

ג
ג
ח

א
בטע
בספ

ג
ג

ג

עליכון וחטאי פלהן סעצתכון תתקן
ותדען אדי אנא ישאלים
ויהי צדיהוץ אלי בשנה התשיעית
בחדש העשירי בעשור וחדש ואמר
זהה פתגם נבואה מן קדם ש עמי בשמא
תשיעיתא צידהא עסיראה בעסלא
לדחא למימר בן אדם כתוב לך את
שם היום את עצם היום הזה סמך מלך
בכל ארצו שלם בעצם היום הזה צדי
אדם כתוב לך יתשם יומא ית פרץ יומא
הדין סמך מלכא בכל עליון שלם
בכדן יומא הדין ומשל אל בית המרי
משול ואמרת אליהם כה אמר אני
יהוה שפת הסיר שפת וגם יצק בומים
ואתנבי לעמא סרבנא נבואה ותימר
להוץ כדנן אמר ישאלים אתנבי דוסקן
משרין על קרתא ואמא אתיהיב לה
ארבא לקפלא מצירא אסח נתחיה
אליה כלנתח טוב ירך וכתף מבחר
עצמים מלא פניו רב רבא לגוה
כל גבר גיבר אימתן וגבר עבדי קרב
משרית עממין מלי יתה מפורחצאן
לקוח וגם דור העצמים תחתיה רתח
רתחיה גם בשולו עצמיה כתוב

כ

י
י
בליט

ג

ה

י

מ
דור

שפכות ג בליט וסימב ושמטות ו אנשים וידים קדמא שפכות כח שפכות כח וסימב וכתוב בספר
כתוב דסמך כתוב דוסף אכתוב לו בכתוב עמים שפת ג וסימב הסיר הגדולה ומשל אל בית המרי בן ג

פאורחתיך בישתא וכענודך מקללא
 אתפרע מנך אמר שאלהים
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר וזהו
 פתגם נבואה מן קדם ש עמי למימר
 בן אדם הנני לקח ממך את מחמר
 עינך במגפה ולא תספד ולא תכנה
 ולא תבוא דמעתיך בדאדם האנא
 נסיב מנך ית רגא דעינך במודתא
 ולא תספוד ולא תכני ולא תשוב
 דמעין האנקדם מתים אכל לא
 תעשה פארך חבוש עליך ונעליך
 תשים ברגלך ולא תעטה על שפם
 ולחם אנשים לא תאכל אינך שתוק
 על מיתך אכל לא תעביד טוטפתך
 יהוין ברישך ומסנך תשוני ברגלך
 ולא תתעטף על שפם ולחם אנשים
 לא תיכול ואברך אלהים בבקר
 ותמת אשתי בערב ואעש בבקר
 באשר צויתי ואתנביתי לעמא
 בצפרא ומיתת אתתי ברמשא ועבדית
 בצפרא כמא דאתפקדית ויאמרו
 אלי העם הלא תגיד לנו מה אלה
 לנו כי אתה עשה ואמרו לי עמא
 הלא תחוי לנא מא אליז לנא ארי אתעבד

ג
 ב
 מל
 וחד
 חס
 ג

ה
 ב
 ב
 ב
 וזעש
 ואעש
 ונבאז

ואמר אליהם דבר יהוה הוה אלי לאמר
 ואמרית להוין פתגם נבואה מן קדם ש
 הוה עמי למימר אמר לבית ישראל
 כה אמר אדני יהוה הנני מחלל את
 מקדשי גאון עזכם מחמר עינכם
 ומחמר נפשכם ובניכם ובנותיכם אשר
 עזבתם בחרב יפלו אימר לבית ישראל
 פדנן אמר שאלהים האנא מפים טת
 בית מקדשי יקר תקפכין רגא דעינך
 וחבוב נפשכון ובניכון ובנותיך דענך
 בחרבא ותקטלון ועשיתם באשר
 עשיתי על שפם לא תעטפו ולחם
 אנשים לא תאכלו ותעבדון כמא
 דעבדית על שפם לא תתעטפו ולחם
 אנשים לא תיכלון ופארכם על ראשיכם
 ונעליכם ברגליכם לא תספדו ולא תכנה
 וגמקתם בעונתיכם ונהמתם איש את
 אחיו וטוטפתכון ברישכון ומסנכון
 ברגליכון לא תספדון ולא תכנה ותמת
 בחרבכון ותנהמוז גבר על אחיהו
 והיה יחזקאל לכם למופת ככל אשר
 עשה תעשו בבואה וידעתם כי אני
 אדני יהוה ויהי יחזקאל לכון לאת
 ככל דעבד תעבדון במיתת ותידעון

אמירה
 בט
 לבית
 ישראל
 ג

וחד
 ג
 וחד

ה
 ג
 ה

אמירה לבית ישראל ג וסימנך הנני מחלל למענכם אני עשה דרשונ ג ראשיכם ג וסימנך תפלו אהם נבאים ופארכם נקד
 שאו שעליכם וחד ג וידעתם כי אני שאלה ג וסימנך והיתה ידי זמתכמה וזהו יחזקאל ג

חזקל

ארי אנה יש אלהים ואתה
 בן אדם הלא ביום קחתי מהם את
 מעוזם משוש תפארתם את מחמך
 עיניהם ואת משא נפשם בניהם ובנותיהם
 ואת בן אדם הלא ביום מאד אעדי ממחון
 ית בית מקדש הוץ יקר תקפהוץ זה עוב
 נפש הוץ רטב להוץ מבניהוץ ומבנתהוץ
 ביום ההוא יבוא הפליט אליך להשמעת
 אזנים ביום מאה הוא ייתי משיזבא
 לותך לאשמעותך בסורא ביום ההוא
 יפתח פיה את הפליט ותדבר ולא תאמס
 עור והידה להם למופת וידעו כי אני
 יהוה ביום מאה הוא יתפתח פומך במית
 משיזבא ותתנבי ולא תשתוק עוד
 ותהי להוץ לאת ותידעון ארי אנה יש
 ויהי דבר יהוה אלי לאמר
 והוה פתגם נבואה מן קדם יש עמי
 למימר בן אדם שים פנך אל לבני
 עמון והנבא עליהם בד אדם קביל
 נבואה על בני עמון ואתנבי עליהוץ
 ואמרת לבני עמון שמעו דבר אדני
 יהוה כה אמר אדני יהוה יען אמרך
 האח אל מקדשי כי תחלו ואל ארמית
 ישראל כי נשמה ואל בית יהודה כי

ל
 ומה
 ואנו
 ג
 מל
 בלי

ל
 ומה

כה

ג

ב

לא

חטא

ל
 ב

שמעו דבר אדני יהוה ג וסימכיהו קדמיה ואמרת לבני עמון קרי בתרג' ג - טירותיהם ג מל בלי ג וסימכיהו ויטבו ומכשלות ואלו

הארצות אשמידך וידעת כי אני
יהוה בכי האנא מרים ית מחת גבורתי
עלך ואתניך לביא לעממא ואשיצך
מביני עממא ואכדיך מן מדינתא
אצדיך ותידע ארי אנא שי
כה אמר ארני יהוה יען אמר מואב
ושעיר חנה ככל הגוים בית יהודה
כדנן אמר יצאיהם חלף דאמר
מואבאי ושעיר מא שנו מכל עממא
בבית יהודה לכל הנני פותח את כתף
מואב מה ערים מעריו מקצהו צבי
ארץ בית השימות בער מעון
וקריתמה בכי האנא תכר ית תקוף
מואב מקרו יהוה מפר כיהוה עד מעחיו
חדות ארעחוץ בית השימות בער
מעון וקריתים לבני קדם על בני
עמון ונתתיה למורשה למען לאתנן
בני עמון בגוים בני מדנחא ייתון על
בני עמון ואמסר ינה לירותא בדיל
דלא יהי דוכרן בני עמון בעממא
ובמואב אעשה שפטים וידעו כי
אני יהוה ובמואב אעבד פורענות
דינין וידעו ארי אנא שי
כה אמר ארני יהוה יען עשות אדום

והוא
ב
ס
אמר

וקריתמה
פ

ב
ח
מ
ו
ח
ח
א
ה
ו
ח

בנקם נקם לבית יהודה ואשמואשם
ונקמו בהם כדנן אמר יצאיהם חלף
דעבדו אדומאי בתקוף פורענו לבית
יהודה וזכו חובא ואת פרעו מפרחו
לכן כה אמר ארני יהוה ונטתי ידע
אדום והכרתי ממנה אדם ובהמה
ונתתיה חרבה מתימן ודנה בחרב
יפלו בכי כדנן אמר יצאיהם וארים
מחת גבורתי על אדום ואשיצמנה
אנשא ובעירא ואתננה חרבה מפרחו
זיתבי דדן בחרבא יתקטלו ונתתי
את נקמתי באדום ביד עמי ישראל
ועשו באדום כאפי וכחמתי וידעו
וידעו את נקמתי נאם ארני יהוה
ואתין ית פורענותי באדום ביד עמי
ישראל ית מסדון וית פרעון מן אדום
כדוגזי וכחמתי וידעו ית פורענותי
אמר יצאיהם כה אמר ארני
יהוה יען עשות פלשותים בנקמה
וינקמו נקם בשאט בנפש למשחת
איבת עולם כדנן אמר יצאיהם חלף
דעבדו פלשתאי בדכבו ואת פרעו
פורענו בציוח נפש בדיל להלא
דכבות עלם לכן כה אמר

מכל הגוים וסימכיה ואמרת אשימה עלי מלך שימה לבן מלך והיינו יען חמר מואב ושעיר - אשמואש חל חס וחמל
וסימכיה אשם הוא אשם ואשמואש חס קדמ חס -

ח
וכר
ירמיה
כור
בגד
שוא
דממשק
גפר

האנא שלח רוגזי עלך צור ואסיק
עלך משרית עממין סגיאין כמיסק
ימא באתרגושת גלודי וישחח חמות
צר והרסו מגדליה וסחיתי עפרה ממנה
ונתתי אותה לצחית סלע ויחבלו
שורי צור ויפגדון מגדלהא ואעקור
עפרה מנה ואתיץ יתה לשעיעות כף
גלוי משטח חרמים תהיה בתוך חים
כי אעבדתי נאס אדני יהוה והיתה
לכז לגוים משטח צידין תהי בגו
ימא אריאנא גזרית כמימרי אמר
שאלהים ויהי לכזא לעממא ובנותיה
אשר בשודה בחרב תהרגנה וירעו כי
אני יהוה ויהי כי כפרנהא דבחמלא
בחרבא יתקטלון וירעון אריאנא ש
כי כה אמר אדני יהוה הנני
מביא אל צר נבוכדנצר מלך בבל
מצפון מלך מלכים בסוס וברכב
ובפרשים וקהל ועס דב ארי כדנ
אמר שאלהים האנא מיתי על צר
נבוכדנצר מלכא דבבל מצפוןא מלך
מלכא בסוסין וברתכין ובפרשי
ומשריץ ועס סגי בנותיך בשודה
בחרב יחרג ועתן עליך דיק ושיכך

4
מל
בליט
פלשתס
כדק
ותשכח
4
כיליעה

15
ר
הספר
ב
פיש
דחם
חורש
ויהי
בעשה
פלגיה
דספר
גיה
על
המון

אדני יהוה הנני נוטה ידי על פלשתים
והכרתי את כרתים והאכרתי את שארית
חוף הים בכיז כדנן אמר שאלהים
האנא מרים מחת גבורתי על פלשתאי
ואשיצי ית עמא דחייכין לאשתי צאה
ואביר ית שאר ספר ימא ועשיתי
בם נקמות גדולת בתוכחות חמה
וירעו כי אני יהוה בתי את נקמתי
בם ואעבד כהן פורענן רב כן
בתקוף רגז וירעון אריאנא ש כד
אתיץ ית פורענותי כהן

ויהי בעשתי עשרה שנה באחד
לחדש היה דברי יהוה אלי לאמר יחזקאל
בחרבא עסרי שנין בחד לירחא הזה
פתגם נבואה מן קדם ש עמי למימרי
בן אדם יען אשר אמרה צד עליך ושלם
האח נשברה דלתות העמים נסכה
אלי אמלאה החרבה בן אדם חרף
דאמחת צר עליך ושלם חדוא את בתי
דחות מספקא סחורא לעממא אסתחלת
למיתי לותי דחות מליא חרובתי לכך
כה אמר אדני יהוה הנני עליך צר
והעליתי עליך גוים רבים כהעלות
הם לגלוי בכיז כדנן אמר שאלהים

לכן כה אמר שאלהים כה וסממא נכתב המעבס ושלאח חיליכס דברכס ובקעתי כסותות כנה הגפן אלתי הזכרכס לסיגים גוך הדמים ודענה
כרתים כהעלות הים בלב אלף חרב שפר זרעתיך גבהת בריה אדום פלא דענפכס ורחמתי יסר עבדי יורן סביב

ה
וחד
ועמך

בז
מז
ז
ז

יִשָּׁבוּ גְחֵדוֹת חֵלֶם וְעֵשִׂידִים וְזֹאת בְּגֵידֵי זֶסִימֵנִי הַשֵּׁרֵד גְּבוֹן הַשֵּׁרֵד תִּנְכּוּ וְתִלְיִתֶּנּוּ וְחֵץ מִשְׁמֵנִי הַמִּשְׁחָה לְקִמְתָּם

נוספת מימים העיר ההללה אשר
 היתה חזקה בים היא וישכיה אשר
 נתנו חתיתם לכליזשכיה ויסלון עלך
 אליא וימרון ליקאיכדין אכדת
 דהוית יתבא בגוי יממא קדמא משכחא
 דהות יתבא בתקופ ימא היא זיתבא
 איכדין אתמסרו לתבר כל יתבא
 עתה יחרדו האין יוס מפלתך ועדלו
 האים אשר בים מצאתך כען יזעו
 פורא ביום מפלת קטילך ויתבולו
 נגזתא דבימא במיפק גלותיך
 כי כה אמר אדני יהוה בתי
 אתך עיר נחרבת בערים אשר לא
 נשבו בה עלות עליך את תהום
 וקסוד המים הרבים אדי כדנאמר
 שאים כד אהיך יתך קריא חרבא
 כקרוין דלא אתיתבא באסקותי עלך
 משרית עממין סגיאין כמי תחומא
 ויחפוניך עממין סגיאין והורדת
 את יורדי בור ארעם עולם וחושבתיך
 בארץ תחתיות כחרבות מעולסות
 את יורדי בור למען לא תשבי ונתת
 צבי בארץ חיים ואחת עך עסנת
 גוב בית אכדנא לזת עמא דמז

לחם

מלך
אכלת

לחם
לחם

משומע
ומלך

עלמא ואצדי יניך בארעא ארעיתא
 כחרבת אדמן עלמא עם נחת גוב
 בית אכדנא כדיל דלא תדבר בון
 ואתיך חרוא בארעא דישראל
 בלהות אתך ואיך ותבקשי ולא
 תמצאי עוד לעולם נאם אדני יהוה
 כי לא הוית את עניך וכי תמן ותתעם
 ולא תשתכחין עוד לעולם אמר
 אלים ויהי דבר יהוה אלי
 לאמר והוה פתגם נבואה מז קדם
 עמי למימר ואתה בן אדם שא על
 צר קינה ואת בן אדם טול על צור
 אליא ואמרת לצור הישבתו על
 מבואתים רכלת העמים אלאים
 רבים כה אמר אדני יהוה צור
 את אמרת אנן כלי לית יופי ותימר לצור
 דיתבא על מגרש מחו זי ימא מספקא
 סחורא לעממא לנגוון סגיאין כדנן
 אמר שאים צור את אמרת אנא
 משכללא בשופרי כלב ימים גבולך
 בניך כללו יפך בגוי יממא תחומך
 אדי כלך שכללו בניך ברושים
 משניר בנו לך את כללחתיים ארץ
 מלכנו לקחו לעשות תרין עליך

לחם

המעטירה

מלך
ידי

לחם
ומלך

לחם
וחם

בהעלות ג' וסימנ' העלה בקערה תהום וחד ובהעלות אהרן - ויהי דבר ואתה בן אדם ה' וסימנ' קץ דרכים התשפטו שא על

נא
ומה
נא
נא
ובד
כך

ג
ובני
יון
וחב
ממני
אליה

ב
חם
אך
ב.ה.י.
ישבי
צידון
במית
רבים

וּבְעֵז

५

מִן
וְיָ

٥

—

תלוּ בְךָ הַמָּה נִתְּנוּ הַדָּרֶךְ יִרְסֵא אֶל־אֵי
וּפֹטֵאֵי הוּוּ בְּמִשְׁרֵיתֶיךָ גְּבִירֵי עֲבָדֶי
קָדְכִיךָ עֲגִילִיךָ וְקוֹלְסִיךָ תְּלוּ בְךָ אֲנִי
אֶסְגִּיאֻ זִינִיךָ בְּנֵי אֲרוּרָה וְחִילֶיךָ עַל
חֻמוֹתֶיךָ סָבִיב וּגְמָדִים בְּמִגְדְּלוֹתֶיךָ
הָיוּ שְׁלֹטִיָּהֶם תְּלוּ עַל חֻמוֹתֶיךָ סָבִיב
הַמָּה כָּלֵלֻ יִפִּיךָ בְּנֵי אֲרוּרָה וּמִשְׁרֵיתֶיךָ
עַל שׁוּרֶךָ סָחֹר סָחֹר וְאֶת קַפְטָמָאֵי
בְּמִגְדְּךָ הוּוּ שְׁלֹטִיָּהוּן תְּלוּ עַל שׁוּרֶיךָ
סָחֹר סָחֹר אֲנִיךָ שְׁכִילֻ שׁוּרֶיךָ
תְּרֵשִׁישׁ סָחֲרֶתְךָ מִרְבַּב כְּלָחוֹן בְּכֶסֶף
בְּרָזֶל בְּרִילֹו עֹז פֶּרֶת נִתְּנִי עֲזָבוֹנֶיךָ
מִן זֶמַּא מִיתָן סָחֹר אֶל־לְגִוִיךָ מִסְגֵּל
עוֹתֶר בְּכֶסֶף בְּרָזֶל פְּעִיץ וְאַבֵּר יִהְיֶה
בְּבֵית גִּנְזֶיךָ יוֹן תְּכָלִיט מִשְׁךָ הַמָּה וְכָלֵךְ
בְּנֶפֶשׁ אֲדָם וְכָלֵךְ נַחֲשֵׁת נִתְּנֻ מַעֲנֶיךָ
יוֹן תְּכָלִיט מִשְׁךָ אֲנִיךָ תִּגְדֶּךָ בְּנֶפֶשׁ אֲ
דֹאנְשָׁא וְזֶמַּנִּי נַחֲשָׁא מִיתָן סָחֹר אֶל־לְגִוִיךָ
מִבֵּית תוֹגְרֵמָה סוּסִים וּפְרָשִׁים וּפְרָדִים
נִתְּנֻ עֲזָבוֹנֶיךָ מִמֵּדִינַת גְּרַמְמָא סָסִין
וּפְרָשִׁיךָ וְכֹדֶגְלוֹן מִיתָן סָחֹר אֶל־לְגִוִיךָ
בְּנֵי דְדִין כְּלִיךָ אֵיִם רַבִּים סָחֲרֵת יִדְךָ
קֶרְנוֹת שֶׁן וְחֹבְנִים הַשִּׁיבֻ אֶשְׁכְּרֶךָ
בְּנֵי דְדִין תִּגְדֶּךָ יִתְכִי נִגְלוֹן סָגִיאִן מִיתָן

עצבונך 4 וחד בעצבונך וסימנך תדשיש תגדמה דכלי שבא בעצת חונך ועצבונך - חתלב וסימנך מגן וכופע היון שלטיו

סחורא לגזיר בקרנין דיעלין שייך
 דפילאסוסין אתיבו קורבנך ארם
 סחרתך מרב מעשיך בנפך ארגמן
 ורקמה ובוץ וראמות וכדכר נתנו
 בעזבונך מן ארם מיתן סחורא לגזיר
 מסגי עותריך בתכריכין דארבון
 וצוירין ובוץ ואבנין טבין ומרגלין
 יהבו בבית גנזך יהודה וארץ ישראל
 חמה רכליך בחטי מנית ופנג ודבש
 ושמן וצרי נתנו מערבך יהודה
 וארעא דערשאלאנון תגדך בחיטין
 דיחוש וקוליא ודבש ומשח ושענים
 יהבו בביתך דמשק סחרתך בלב
 מעשיך מרב כלהון ביין חלבון וצמר
 צמר מן דמשק מיתן סחורא לגזיר
 בסגי עותריך מסגי כל עותר בחמר
 חילת משל ועמר מילת כפינא ודן
 ויון מאנאל בעזבונך נתנו ברזל
 עשות קדה וקנה במערבך היה ודן
 ויון בשירך סחורתך מיתן בעדקין
 וברזל קידא וקני בסם בחנותך יהבו
 ודן רכלתך בבגדי חפש לרכבה מן
 דדן מיתן סחורא לגזיר בלבוש דיקר
 לרתיכין ערב וכלנשיא המה סחרי

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ידך בכריס ואלים ועתודים כסס סחרך
 ערב וכל רכבי נכטאנון תגדך בתור
 ודכרין וגדין בחון הות סחורתך רכלי
 שבא ורעמה המה רכליך בלאש כל
 בשם ובכלאכן יקרה וזה נתנו עזבונך
 תגדי שבא ורעמה אנון תגדך ברש
 כל בוסמין ובכלאכנין טבין ודהבא
 יהבו בבית גנזך חרן ופנה ועדן רכלי
 שבא אשור כלמר רכלתך חרן ונענין
 וחדיר תגדי שבא מדינת אתור ומדי
 אנון תגדך המה רכליך במכללים
 בגרומי תכלת ורקמה ונבגמי ברמים
 בחכלים חפשים וארזים במרכלתך
 אנון תגדך בגמר מיני כל תשכחא
 בגוזגזין דתכלא בכושופין דיוהדא
 באמרי דזהוריתא מחתין בקמפרון
 חפן גלדין מאסדין באטונין דבוצא
 מחתמין בעזקת גלב עבדת ימא
 מחתין במגדלי אעי הדסין בחון הות
 סחורתך אנויות תרשיש שרזתך
 מערבך ותמלאי ותכבדי מאד בלב
 ימים בספיני ימא חווי שיטיין ומיתן
 סחורא לגזיר ועתרת ותקיפת לחדא
 בגו יממא במים רבים חכאון השטים

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ל

ואילם וסימכ דחלים וזה הדבר והקרבנות חמת למלא בכלים פרים ודן וסימכ ודן ויון מאנאל ודן למא יגור

١٢

פיר
היינ

ۛ
 ۛ
 ۛ

2.

۲۰

۱۵۷

1

2

il

ויעלו ג' רפ' וסימנ' צוה את הכהנים והשמיעו יעורו ויע' - ב'מים ז'רפ' וסימנ' נשפת וטהר מדליו הבאוך יד' ב'יע' ושבילך -

[Faint handwritten notes, possibly bleed-through from the reverse side.]

כִּי לֹא הָיִיתָ אֲתֵנִיךְ וְכִי תִהְיֶה עֵד
עַלמֵאֵי וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי
לֵאמֹר וְהָיָה פֶתֶגֶם נִבְּאָה מִן קֳדָם יְיָ
עַמִּי לְמִימָרִי בְּקֶדֶם אֲמֹר לְנִגִּיד צֹר
כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן גִּבְיָה לְבָבְךָ וְתִאמַר
אֲלֵאנִי מוֹשֵׁב אֱלֹהִים יֹשֵׁב־תִּי בִרְבֹּ
יָמִים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל וְתִתֶּן לְבָבְךָ
כָּל־אֱלֹהִים בְּרֹאֲאֵם אִמָּר לְמַלְכָּא
דְּצוּר כְּדָנָן אֲמֹר יִשְׂרָאֵל חֲלָף דִּרְאִים
לְבָבְךָ וְאַמְרַת דְּחֵלָא אֲנִי מוֹתֵב תְּקִיפִין
וְתִכְּתִיב כְּגוֹ יִמְמִיא וְאַתָּה אֲנִשְׂא וְלִית
בְּךָ צִרוּךְ וְחֵשִׁיבִיתָ כְּלִיכָךְ דֵּאֲתָ
דְּחֵלָא הֵנָּה חֲכָם אַתָּה מִדְּכָאֵל כְּלִסְתוּס
לֹא עִמְמִיק וְהָא חֲכָם אַתָּה מִדְּנִיָּאֵל
כִּלְדָּא לֹא אַתָּה כְּסָא מִינְךָ בְּחֲכַמְתֶּךָ
וּבְתַכְנִיתֶךָ עֲשִׂיתָ לְךָ חֵיל וְתַעֲשֶׂה זֶה
וּבְסָפִיכָא צְרוּתֶיךָ בְּחֲכַמְתֶּךָ וּבְסִלְתִּנְתֶּךָ
קִנְיָתָא לְךָ נִכְסִין וְכִנְשִׁיתָ דְּהֵבָא וְכִסֵּפָא
כָּאֵו צֹרֶךְ בִּרְבַּח חֲכַמְתֶּךָ בְּכִלְתֶּךָ חֲכִיבִית
חֵילְךָ וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ בְּחֵילְךָ בְּסִגְ חֲכַמְתֶּךָ
כִּסְחוּתֶךָ אֲסִגִּיתָ מִשְׁרִיתֶךָ וְרֵאִים
לְבָבְךָ כְּמִשְׁרִיתֶךָ לְבָבְךָ כֹּה
אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן תִּתֶּן אֶת לְבָבְךָ
כָּל־אֱלֹהִים כְּדָנָן אֲמֹר יִשְׂרָאֵל

כח

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

חֲלָף חֵשִׁיבִיתָ כְּלִיכָךְ דֵּאֲתָ דְּחֵלָא
לְבָבְךָ הֵנָּה מִכָּאֵל עֲלִיךְ זֵרִים עֲרִיזִי
גוֹיִם וְהָרִיקוּ חֲרִבוּתָם עֲלֵיכָּא חֲכַמְתֶּךָ
וְחֵלְלוּ יַפְעִתְךָ כְּכִיךָ הָאֲנִי מִיִּדְּךָ
עַלְךָ נִכְרָאִין תְּקִיפִי עִמְמִיא וְיִשְׂרָאֵל
סִיפִיחוּן עַל תִּקְוָא חֲכַמְתֶּךָ וְיִחְכְּלוּ
זֵינֵי אִמְתֶּךָ לְשַׁחֲתִי וְיִרְדּוּ וּמִרְתָּה
מִמוּתִי חֲלָל כְּלָב יָמִים לֹא־לֵא חֲחִתְנֶךָ
וְתִמּוֹת מִמֶּת מִטְעֵנִי חֲרָב כְּגוֹ יִמְמִיא
הָאֲמַר תִּאמַר אֱלֹהִים אֲנִי לִפְנֵי הָרֹגֶךָ
וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל כִּי מִחֲלָף הֵמִימָר
תִּימָר דְּחֵלָא אֲנִי קֳדָם קִטְלֶךָ וְאַתָּה אֲנִשְׂא
וְלִית בְּךָ צִרוּךְ כִּי מִחֲכַלְךָ מוֹתִי עֲרִיִם
תִּמּוֹת כִּי זֵרִים כִּי אֲנִי דְּבִרְתִּי נִשְׂא אֲדֹנָי
יְהוִה מִמֶּת רִשְׁיָעִין תִּמּוֹת כִּי נִכְרָאִין
אֲרִיגִזִּית כְּמִימָרִי אֲמֹר יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר
וְהָיָה פֶתֶגֶם נִבְּאָה מִן קֳדָם יְיָ עַמִּי לְמִימָרִי
בְּקֶדֶם אֲמֹר לְנִגִּיד צֹר כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
יֵעַן גִּבְיָה לְבָבְךָ וְתִאמַר אֲלֵאנִי מוֹשֵׁב אֱלֹהִים
יֹשֵׁב־תִּי בִרְבֹּ יָמִים וְאַתָּה אָדָם וְלֹא אֵל וְתִתֶּן
לְבָבְךָ כָּל־אֱלֹהִים בְּרֹאֲאֵם אִמָּר לְמַלְכָּא
דְּצוּר כְּדָנָן אֲמֹר יִשְׂרָאֵל חֲלָף דִּרְאִים
לְבָבְךָ וְאַמְרַת דְּחֵלָא אֲנִי מוֹתֵב תְּקִיפִין
וְתִכְּתִיב כְּגוֹ יִמְמִיא וְאַתָּה אֲנִשְׂא וְלִית
בְּךָ צִרוּךְ וְחֵשִׁיבִיתָ כְּלִיכָךְ דֵּאֲתָ
דְּחֵלָא הֵנָּה חֲכָם אַתָּה מִדְּכָאֵל כְּלִסְתוּס
לֹא עִמְמִיק וְהָא חֲכָם אַתָּה מִדְּנִיָּאֵל
כִּלְדָּא לֹא אַתָּה כְּסָא מִינְךָ בְּחֲכַמְתֶּךָ
וּבְתַכְנִיתֶךָ עֲשִׂיתָ לְךָ חֵיל וְתַעֲשֶׂה זֶה
וּבְסָפִיכָא צְרוּתֶיךָ בְּחֲכַמְתֶּךָ וּבְסִלְתִּנְתֶּךָ
קִנְיָתָא לְךָ נִכְסִין וְכִנְשִׁיתָ דְּהֵבָא וְכִסֵּפָא
כָּאֵו צֹרֶךְ בִּרְבַּח חֲכַמְתֶּךָ בְּכִלְתֶּךָ חֲכִיבִית
חֵילְךָ וַיִּגְבַּהּ לְבָבְךָ בְּחֵילְךָ בְּסִגְ חֲכַמְתֶּךָ
כִּסְחוּתֶךָ אֲסִגִּיתָ מִשְׁרִיתֶךָ וְרֵאִים
לְבָבְךָ כְּמִשְׁרִיתֶךָ לְבָבְךָ כֹּה
אֲמַר אֲדֹנָי יְהוִה יֵעַן תִּתֶּן אֶת לְבָבְךָ
כָּל־אֱלֹהִים כְּדָנָן אֲמֹר יִשְׂרָאֵל

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ה

ואמרת לו ב' וסימכ' ב' אדם שא קינה על מלך צור הר שעיר ה' ו' ומדדו את תכנית חותם תכנית י' יפעתך ב' וסימכ' וחרלן יפעתך

והטור
והשני
והשני
והשני

בשופריה בערין גזאלים היית בלא
יקרה מסכתך אדם פטרה ויהיה
תרשיש שהם וישפה ספיר נפך
וברקת וזהב מלאכת תפוך ונקבין
בך ביום הבראך פוננו בסגי טוב
ותפנוקין את מתפנק פאילו בערין
גיתא רש את שרי עותדא גיותא
ויהא מתיהב לך פלא בנין טבין
מסדרין על לבושך סמקין ירקן
וסכה לים פרום ימא בורלא ופנתין
שבזיזא מזגדין וברקן משקען
בדהב פלא לין עבדת תקונך בכין
ראים לכך ברם לא אסתכלתא בפגור
ראת עבדי חללין ונקבין ואינון צורין
לא אפער לך דתתקיים בלא ברוך
מיומא דאתברייתא עמך מתקנין
את כרוב ממשה הסוכך ונתתין בור
קדש אלהים היית בתוך אבני אש
התהלכת את מלך מדבא למלכו
ויהבית לך רבותא ואת על טור
קור שא רש פסדתא ובעמא קדישא
סדרתא למשולטתים אתה בדרבין
מיום הבראך עד נמצא עולתה בך
שלים את באורחתך מיומא דאתבריתא

ג
בלוג
ממשח
נקבה
ושלח
והבן
והבן
דגמשה
לשון
מגל
זכר

ג

ג
בלוג

ג

ג
מגל
בלוג

ג
דורא
אלהים

ג
מגל

ג
ליזער
חס

ג
11

עד דא שתכח שקרבך ירד ופלת
מלו תוכך חמסות חטא ואחללה
מחר אלהים ואבדך ברוך הסכך
מתוך אבניאש בסגיאות סחורתך
אתמלאו אוצרך חטוף וחסותא
זאפסניך על דסדרתא על טור קדישא
רש ואבדך יך מלכא רביתא ער
דסדרתא למשולט בעמא קדישא
גבה לבך ביפין שחת חכמתך ער
יפעתך על ארץ השלכתך לפני
מלכים נתתך לראוה בך וראים לך
בתוקפך אתה כלת חוכמתך עליו
אימתך על ארעא רשעתך אזחא
למלכא יהבתך לאסתכלא בך ימנ
עוניך בעול רכלתך חללת מקדשך
ואוצא אש מתוכך היא אכלתך
ואתנך לאפר עלה ארץ לעיני כל
ראיך מסגי חובך בשקר סחורתך
אפיסתא מקדשך ואיתי עממא
דתקיפין פאישתא מחובי זדונך
אנון ישיציןך ואתניך פקטם על
ארעא לעיני כל חזק כל חזק עיך
בעמים שממו עליך בלחות היית
ואינך עד עולם כל ידעך בעממא

את ג לשון נקבה ואנון לשון זכר וסימנה ואם ככה את ואת ודבר את כרוב ג - עולתה ג וסימנה עד נמצא קצרתם צור ולא עולתה בו
דצורי עולתה פה וחד בעולתה יד ידם ג -

צדיאן עלך כד לא הוית אתנך וכן
תהי עד עלמא ויהי דבר
יהוה אלי לאמר יהוה פתגם נבואה
מן קדם ש עמי למימר בן אדם שים
פניך אל צדון והנבא עליה בראדם
כביל נבואה על צידון ואתנכי עליה
ואמרת כה אמר אדני יהוה הנני עליך
צידון ונכבדתי בתוכך וידעו כי אני
יהוה בעשותי כה שפטים ונקדשתי
בה ותימר כדנך אמר שאלהים האנא
שלח רוגזי עלך צידון ואתי קר
בגויך וידעו ארזי אנא כד אעביד
בה פורענות דיניך ואתקדש בזה
ושלחתי בה דבר ודם בחוצותיה
ונפל חלל בתוכה כחרב עליה מסכת
וידעו כי אני יהוה ואשלח בה מותא
וקטלא בשוקהא כד יתרמון קטילין
בגזה באיתותי עליה דקטילין כחרבא
מסחור סחור וידעו ארזי אנא שולא
יהיה עוד לבית ישראל סלון ממאיר
וקוץ מכאב מכל סביבתם השאטים
אותם וידעו כי אני יהוה ולא יהי
עוד לבית ישראל מלך מבאיש ושלטון
מעיק מכל סחרניהון דבזזין יתהון

אפטר
וארא
אל
אברהם
ג
ח
למבטח
וח
מל
ואנו
בעז

ידעו ארזי אנא שאלהים
אמר אדני יהוה כקבצי את בית ישראל
מן העמים אשר נפצו בם ונקדשתי
בם לעיני הגוים וישבו על אדמתם
אשר נתתי לעבדי ליעקב כדנך אמר
שאלהים כד אכניש ית בית ישראל
מבני עממא דאת כדו כהון ואתקדש
כהון לעיני עממא ויתכון על אדמתו
ויהבית לעבדי ליעקב וישבו עליה
לבטח וזבנו בתים ונטעו כרמים וישבו
לבטח בעשותי שפטים בכל השאטים
אתם מסביבותם וידעו כי אני יהוה
אלהיהם ויתכון עליה לדוחצן ויבנו
בתין ויצבון כרמין ויתכון לרחצון כד
אעביד פורענות דיניך מכל דבזזין
יתהון מסחרניהון וידעו ארזי אנא ש
אלהון בשנה העשירית
בעשרי בשנים עשר לחדש חזק דבר
יהוה אלי לאמר בשנת עשיריתא
בעמיראח בתרי עשר ליהא יהוה פתגם
נבואה מן קדם ש עמי למימר בן
אדם שים פניך על פרעה מלך מצרים
והנבא עליו ועל מצרים כלה בראדם
כביל נבואה על פרעה מלכא דמצרים

כט
ב
ח
לגלוג

סי
דמט
ישר
כל
מצרים
כלה
אדום
כלה

וקוץ ג וסימנך וקוץ ודרדר וקוץ ממאיר וקוץ הוליד בתרג שם בר נש חד בל וחד בנכאיים וחד בכותבים ו— ונמל
סביבתם בבלילי חס וחד מל וסימנך ולת יהיה עוד השאטים אותם ו— על אדמתם ד בסמ וסימ בקבצי ונתן עץ ישבים ונמנמים ו—

ואתנכי עלהי ועל מצראי כולהון
דבר ואמרת כה אמר אני יהוה הנני
עליך פרעה מלך מצרים התנים
הגדול הרבץ בתוך יארי ואשר אמר
לי יארי ואני עשיתני אתנכי ותימר
כדנן אמר יש אלהים האנא שלח רגזי
עליך פרעה מלכא דמצרים דאת
דמי לתנינא דבא דשרי בגו נהרזתא
דאמר דילי מלכותא זאנא פכשית
ונתתי חחיים בלחייך והרבקתי דגת
יאריך בקשקשתיך והעליתך מתוך
יאריך ואת כל דגת יאריך בקשקשתיך
תדבק ואתיך שיריך בלסתך ואקטול
שלטוני תוקפך עם גיבך ואבטלנך
ממלכותך וית כל שלטוני תוקפך
עם גיבך יתקטלו ונטשתיך
המפרה אותך ואת כל דגת יאריך
על פני השדה תפול לא תאסם ולא
תקבץ לחית הארץ ולעוף השמים
נתתיך לאכלה וארס שינך למדבא
יתך וית כל שלטוני תוקפך על אפי
בדא תתרמי גבולתך לא תתכעש
ולא תתקבר לחית ארעא ולעופא
דשמיא מסרתך לאשתי צאה וידעו

ל
וש
הנני
אלך

יתר
ד

ב
ובפי

ב

ח
מל

בכף
ק
מל
בלש

כול
חס
11
ב
וחס

כלי שבי מצרים כי אני יהוה יען
היותם משענת קנה לבית ישראל
זידעון כליהי מצרים אריאנא
חלף חחו סמך קניא רעיעא לבית
ישראל בכתפישם כך בכפך תרוץ וקמץ
להם כל בכתף ובה שענם עליך תשנך
והעמדת להם כל מתנים באתלנותהון
כך כיך מלך תקיף תתמסר ויכדפת
רוח צנהון ובאסתמכותהון עלך
תיתברז לא תהי להון לבית סומכין
לכן כה אמר אני יהוה הנני
מביא עליך חרב והכרתי ממך אדם
ובחמה בכיך כדנן אמר יש אלהים
האנא מיתי עלך דקטלוי בחרבא
ואשיצי מינך אנשא ובעירא ודית
ארץ מצרים לשממה וחרבה וידעו
ביאני יהוה יען אמר יארי לי ואני
עשיתני ואתה יארי ארעא דמצרים לצו
וחרבא זידעון אריאנא שחלף דאמר
מלכותא דילי זאנא פכשית לכן הנני
אליך ואלי אריך ונתתי את ארץ מצרים
לחרבות חרב שממה ממגדל סנה
ועד גבול כוש בכיך האנא שלח
רגזי עליך ועל מלכותך ואתיך

קשקשת קשקשים בקשקשתך כל ליש כותש הקמות קמות וקמות כולה כותש - לשון רמיצה גמל בליט וסיג בכתפישם כך יכבה
לקלים בלחייך לחייך כל ליש מלבינא למין בערובת הבשם -

ארעא דמצרים לחורב צדו ואשתמו
ממגדול סונה ועד תחום כושי לא
תעבר בה דגל אדם ורגל בהמה לא
תעבר בה ולא תשב ארבעים שנה
לא תעבר בה דגל אנשא ורגל בעיה
לא תעבר בה ולא תתקב ארבעין שני
ונתתי את ארץ מצרים שממה בתוך
ארצות נשמות ועריה בתוך ערים
מחרבות תהיינן שממה ארבעים שנה
והפצתי את מצרים בגוים וזריתים
בארצות ואתינן את ארעא דמצרים
לעצדו בגו מדינן עדין וקרואהא בגו
קרוין דהואה חרבן יהוינן לעצדו ארבע
שני ואגלי ית מצראי לביני עממיא
ואבדינון במדינתא כי כה
אמר אדני יהוה מקץ ארבעים שנה
אקבץ את מצרים מן העמים אשר
נפצו שמה אדני כדנן אמר ש אלהים
מסוף ארבעין שני אכניש ית
מצראי מביני עממיא דאתבדדו
לתמן ושבתי את שכבות מצרים
והשבתי אתם ארץ פתרוס על ארץ
מכורתם והיו שם ממלכה שפלה
ואתיב ית גלות מצרים ואתיב ית חזן

חם
מל

נפיעה
שמה
ב
וקבצך
מדין

ו

לארע פתרוס על ארע תותבות חזן
ויהיו תמן מלכו חלשא מן הממלכות
תהיה שפלה ולא תנשא עוד על
הגוים והמעטותם לכלתי רדות בגוים
מן מלכותא תחי חלשא ולא תתדרב
עוד על עממיא ואז ערינון בדיל
דלא יפלחון בעממיא ולא יהיה עוד
לביית ישראל למבטח מזכיר עון
בפנותם אחריהם וידעו כי אנכי אדני
יהוה ולא יהיו עוד לבית ישראל
לא תרחצא עליהן לא דכרא חובין
באתפלויות חזן בתי יהוה וידעו ארי
אנא ש אלהים ויהי בעשרים
ושבע שנה בראשון באחר לחדש
היה דברי יהוה אלי לאמר וזהו בעמדין
ושבע שני בקדמאה בחד לחד
הזה פתגם נבואה מן קדם ש עמי ואמרי
בן אדם נבוכדראצר מלך בבל העביר
את חילו עבדה גדלה אלצר בלדאש
מקרח וכל כתף מרוטה ושכר לא
היה לו ולחילו מצר עלה עבדה אשר
עבד עליה בדר אדם נבוכדראצר מלך
בבל אפלה ית משרתיה פלחן לב
על צר כל סער ריש נתר וכל כתף

ה

ה
פס

ז

ב
בתי
ל
ח
לשון
אגלא
וח
לש
גבלא
הרביע
ב

ב

על הגוים ה וסימכ המכדוך שפך חמתך וירמיה אשר היה וקצף תתנשא ה נפיעה שמה ב וסימכ ושב וקבצך מקץ ארבעים ימ

pin

24

三

וְנִדְמוּ
יְסֻדֵּיהֶם
כֹּה
וְהָאֵל
יְסֻדֵּיהֶם
כֹּה

בוא
חם
וכל
ותו
דומך

וקרוב י' וסימכ' לבוא יוס לשמע שמך - י' סודיה ב' וסימכ' ועדקו סודיה כז ותאכל סודיה כח - י' סנה ב' וס'
מומל ממגל -

בתוך ערים נחרבות תהינה יצדון
 בגומדין רצדון וקרויהו בגומדין
 והואה חרבן יהוה וירעו כי אני
 יהוה בנת אש במצרים ונשברו כל
 עזריה וירעו ארץ ארץ ארץ ארץ
 עממיא דתקיפין פאישתא על מצר
 ותכלון כלם עד הארץ ביום ההוא יצאו
 מלאכים מלפני בעים לתחריד את
 בוש בטח והיתה חלחלה בהם ביום
 מצרים כי הנה באה פעה לא הוא
 יפקון אזגדין מן קרמי בלגיונין לא עא
 יתכוש דשרא לרוחצין ויהי קיעא
 בחון ביום פורענות מצרים ארץ ארץ
 ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ ארץ
 והשפתי את המון מצרים ביום
 גבוה דאצר מלך בבל כדנן אמר
 ישאים ואכפיל ית אתרגושת מצרים
 ביד נכוד דאצר מלך בבל הוא ועמו
 אתו עריצי גוים מובאים לשחת הארץ
 והריקו חרבותם על מצרים ומלאו
 את הארץ חלל הוא ועמיה עמיה
 תקיפי עממיא אתן לחבל ארעא
 וישלפון סיפיהו על מצרים ומלאו
 ית ארעא קטילין ונתתי יארי חרבה

ומכרתי את הארץ ביד דעים והשחתי
 ארץ ומלאה ביד זרים אני יהוה דברתי
 ואתיך נהריהו ופשתא ואמסר ית
 ארעא ביד מכאשין ואצדי ית ארעא
 ומלאה ביד נוכדאין ארעא יש גזרית
 במימרי
 כה אמר אדני יהוה
 והאבדתי גלולים והשפתי אלילים
 מנה ונשיא מארץ מצרים לא יהיה
 עוד ונתתי ידאח בארץ מצרים כדנן
 אמר ישאים ואכיד דפלהין לטעוהא
 ואשיצי דפלהין לעלמנא ממפוס
 ומלכא מארעא ומצרים לא יהי עוד
 ואתיך דחלא בארעא דמצרים והשחתי
 את פתלים ונתתי אש בצעז ועשיתי
 שפטים כנא ואצדי ית פתלים ואיתי
 עממיא דתקיפין פאישתא על טאנים
 ואעביד פורענות דינין בארלכסנדריא
 ושפכתי חמתי על סין מעוז מצרים
 והכרתי את חמון נא ואשפור חמתי
 על סין תקום מצרים ואשיצי ית
 אתרגושת אלכסנדריא ונתתי אש
 במצרים חולת חילסין וגא תהיה
 להבקע וגם צרי יומם ואיתי עממיא
 דתקיפין פאישתא על מצרים מזע

כל
 ליש
 מל
 בז
 ש
 עמי
 ומעמי
 חס

מובאים ג' וסימניה וידאן האנשים כי הוצא בית יוסף מובאים סבאים מובאים לשחת הארץ חד בתורה וז' בנביאים יחזקאל

תזוע סין ואלכסנדר יא אתהי ממרעא
 משור ומפס כעלי רכב יקפונה יום
 יום ובחורי און ופיכסת כחרב יפלו
 והנה בשבי תלכנה עולימי און ופיכסת
 כחרבא יתקטלו ופלה יחזק בשביא
 יחזק וכתחפנחס חשך היום בשביר
 שם את מסות מצרים ונשבת בהגאון
 עזה היא עני יפסנה ובנותיה בשבי
 תלכנה ועל תחפנחס איתי חשך
 בימם כד את כרתמך ית תקוף מצרים
 ויכסל כה יקר תוקפה היא מלך
 במשרתיה יחפנה כענא דסליק חפני
 ית ארעא ויתבי כפרנהא בשביא יחזק
 ועשיתי שפטים במצרים וירעו כי
 אני יהוה ואעביד פורענות דיני
 במצרים וירעו ארי אנא שי
 ויהי באחת עשרה שנה בראשון
 בשבעה לחש היה דברי יהוה אלי
 לאמר וזהו בחרא עסרי שני כדמאח
 בשבעה לירח הזה פתגם נבואה
 מן קדם שי עמי למימר וכן אדם את
 זרוע פרעה מלך מצרים שברתי
 והנה לא חכשה לתת רפאות לשום
 חתול לחכשה לחזקה לתפש בחרב

ל
 ג
 ל
 ג

ל
 ג
 ל
 ג
 ל
 ג

כר אדם ית תקוף מלכות פרעה מלך
 דמצרים תכרית וזה לא מתקפא
 לאתפאה למתן עיצא למחנם לאתפא
 למיחר מלכו
 לכן כה אמר
 ארני יהוה הנני אל פרעה מלך מצרים
 ושברתי את זרעתי את החזקה ואת
 הנשברת והפלתי את חרב מיד
 בכיך כדני אמר יש אהים האנא שולח
 רוגזי על פרעה מלכא דמצרים ואת
 ית סערוהי ית שרפוטוהי תקיפא וזהו
 הוא תכר ית מלכותא דארמי ית תקפא
 מניה והפצותי את מצרים בגזים
 וזריתם בארצות זאגלי ית מצרא
 לביני עממיא זאגלי ינון כמד ית
 וחזקתי את זרעות מלך בכל ונתתי
 את חרבי בידו ושברתי את זרעות
 פרעה וגאק נאקות חלל לפניו ואת
 ית מלכות מלכא דכר ואתני ית
 תוקפי בידיה ואת כר ית תקוף פרעה
 וינהום נהום מטעני חרב קדמוהי
 וחזקתי את זרעות מלך בכל וזרעות
 פרעה תפלנה וירעו כי אני יהוה ברת
 חרבי ביד מלך בכל ונטה אותה אל
 ארץ מצרים ואת תקיף ית מלכות

ג
 ומש
 ג
 ל
 פסוק
 ג
 ומש

והנה ג וסימכ באו אמרת בחורי און רפאות ג כת כן וסימכ לשנא הלבית תעלה חכשה זריתם דמחברות מל דזעכו
 זריתם כת ושר זריתם כת

מלכא דבבל מלכות פרעה תכסל
 וידעון אריאנא יכד אתיך תקפי ביד
 מלכא דבבל ויתפרע פורענו מן ארעא
 דמצרים והפצותי את מצרים בגוים
 וזריתי אותם בארצות וידעו כי אנכי
 יהוה ואגלי ית מצראי לביני עממא
 ואכדד ית הון במדינתא וידעון ארי
 אנא ישי ויהי באחת עשרה
 שנה בשלישי באחר לחי שיהיה דבר
 יהוה אלי לאמר יהוה כהא עסרי
 שנין בתליתאה כחד לירחא הוור
 פתגם נבואה מן קדם יש עמי למימר
 בן אדם אמר אל פרעה מלך מצרים
 ואלהמוני אלמי דמית בגדלך ובר
 אדם אימר לפרעה מלכא דמצרים
 ולא תרגוש תה למן דמיתא בתקפך
 הנה אשור ארז ברבנו יפה ענק וחדש
 מצל וגבה קומה ובין עבתיס היתה
 צמדתו והא אתוראה דמי לארזא
 בלבנן דנופיה שפיר דסוכיה מטלן
 זרם בקומא ועל גדין שלח שורשו
 מיס גדלהו תהום דממתהו את עולתה
 הלך סביבות מטעה ואת תעלה תיה
 שלחה אל כל עצי השדה בעממא

ג
ומע

ג
ל

ג
מל
והס

ה
ואיבון

ג

ג
אבעז

ג
והס

ו

ו

סגי בסמכותא תקיף ית מלכא שעכר
 לתחות מלכותיה וית שלטונוהי מני
 על כל מדינת ארעא על כן גבהא
 קמתו מכל עצי השדה ותרבינה
 סדעפתיו ותארכנה פארתי ממים
 רבים בשלחו על כן ראים בתוקפיה
 מכל מלכי עממא וסגיא מה שריתה
 ואתנצחו סומכותיה על עממין סגיאין
 באתנצחותיה בסעפתיו קננו כל עוף
 השמים ותחת פארתי ילדו כל חית
 השדה ובצלו ישבו כל גוים רבים
 כמשריתה כביש כל כרביץ תקיפין
 ותחות שלטונוהי שעכר כל מדינת
 ארעא ובטל מלכותיה יתיבו כל
 עממין סגיאין וייה בגדלו בארץ
 דליותיו כי היה שרשו אלמים רבים
 ואתנצח בסמכותיה בסגי גיבורהי
 ארי הות אימתיה על עממין סגיאין
 ארזים לא עממיהו בגן אלהים ברושים
 לא דמו אלס עפתיו וערמנים לא היו
 כפראתיו כל עץ בגן אלהים לא דמה
 אליו כיפיו מלכין תקיפין לא אתנצחו
 לקבליה בתקופה גבורה הוה עמיה
 מן קדם ש שלטונו לא קמו קדם

ג
מל
והס
אולי
כול
גבהא

ג
כול
מל
כ

ג
פילג

לכ

ג

אשר

ג

והס

ג

אפת

כ

המוכר ג מל וסימכיה רכבו נחא צמח דמיתוך בגדלך - ותארכנה ושלחו רץ פארותו כח ושא כלה דיש קדים לאלף -

משוריתיה וג' כרין לא יכילו כלם כזתה
 בתקוף גבורא דהוה עמיה מן קדם ש
 כל מלך לא דמא ליה בתוקפיה ויפח
 עשיתיו ברב דליותיו ויקנאהו כל
 עצי ערץ אשר בגן האלהים ופיר
 עבדתיה בסג' גיבורהי וזעו מן קדמו
 כל מלכי קדם בתקוף גבורא דהוה
 עמיה מן קדם ש
 אמר אדני יהוה יען אשר גבדתי
 בקומתו ויתן צמרתו אל בני עבותים
 ורם לבבו בגבורהו וכין כדנן אמר ש
 אהים חלם דראי מתא בקומא ויהב
 מרותיה על מלכותא וראים לביח
 בתוקפיה ואתנהו ביד איל גוים עשו
 יעשה לו כרשעו גרשתהו ואמסרנה
 ביד תקיף עממיא את פרעא יתפרע
 מניה כחוציה תריכתיהו ויכרתהו
 זרים עריצי גוים ויטשהו אלההים
 ובכרלגא יתנפלו דליותיו ותשבירה
 פראתיו בכל אפיקי הארץ וירדו
 מצלו כל עמי הארץ ויטשהו ושיצו
 נובלאין תקיפי עממיא ורטשוהו
 על טורי אובכל חללא משריתיה
 ואתבדרו סומכזתיה בכל פצירי ארעא

ה
 ו
 חס

ה
 ה

ה
 ה
 חס
 חס

ה
 ובעז

ה
 חס
 ובעז

ונחתו מיטל למלכותיה כל עממיא
 ורטשוהו על מפלתו ישכנו כל עון
 השמים ואל פראתיו היו כל חית השדה
 על מפלת קטילוהי שרו כל עופא
 דשמא ועל פגרי משריתיה נחא
 חית כדא למען אשר לא יגבחו בקומתו
 כל עצימים ולא יתנו את צמרתם אל
 בני עבתיים ולא יעמדו אליהם בגבורם
 כל שתי מים כי כלם נתנו למות אל
 ארץ תחתית בתוך בני ארס אלוהי
 בורו כדיל לא יראמו בתוקפיהו
 מלכי קדם ולא יתנו ית מרותהו
 מלכותא ולא יתכבדו דהו בתקפיהו
 כל עבדי מלכו ארי כולהו אתמסרו
 למותא לארעא ארעיתא כגו כנע אש
 עם נחתי גוב בית אבדנא
 כה אמר אדני יהוה ביום רדתו שאלה
 האכלתי בסתי עליו את תהום ואמע
 נחרותיה ויכלאו מים רבים ואקדר
 עליו לבנון וכל עצי השדה עריו
 ערפה כדנן אמר ש אהים ביום אחרות
 יתיה לשאול לאתאכלו עלוהי חפת
 עקא ית עלמא וחרובא מדינתא וזעו
 עממיא סגיאין וחסוכית עלוהי אפי

כב
 כן

ה
 ה

ו

ה
 חס
 חס

ה

יפה ה' וס' מוכח וכו' בשלום עשי יתכן הנך יפה טוב אשר יפה אתה כל עשה יפה וס' מוכח בגבורהו ההמון בעלה ירום כח

מלכי אכל מלכי עממיא עלוהי ספחו
 כתפא מקול מפתו הרעשתי גוים
 בהורדי אתו שאולה אתי ירדי צור
 וינחמו בארץ תחתית כל עצי ערן
 מבחר וטוב לבנוז כל שתי מיס מקל
 מפתיה אזעית עממיא באחתותי
 יתיה לשאול עם נחתי גוב בית אכלו
 ואתנחמו בארעא ארעיתא כל מלכי
 קדם שלטונין ועתידי נכסא כר
 עכדו מלכו בגס הם אתו ירדו שאולה
 אלה לליחור וזרעו ישבו בצל ובתוך
 גוים אף אנן עמיה איתתו לשאול
 עם קטילי חרבא ושלטונוהי אכלו
 מתוק פהו בגו מלכא אלא אלמי דמית
 ככה ככור ובגדל בעצי ערן
 והורדת את עצי ערן אלארץ תחתית
 בתוך ערלים תשכב את חללי חרב
 הוא פרעה וכל המונה נאם ארני יהוה
 למן דמיתא כדין ביקר ובדבוב מלכי
 קדם ואתחת עם מלכי קדם לארעא
 ארעיתא בגוהי יביא תשכוב עם
 קטילי חרבא הוא פרעה וכל אתגושתי
 אמר שיהיה ויהי בשתי
 עשרה שנה בשני עשר חדש

ב
בני
בנא

ג
ק
כ

ו
ז
ח

ט
י
יא

במיסה וסימנב ומלאן סנפיר וחב ככעס תהמות א- המונן דכל המונה ל וסימנב אלמי ומית אוחס יראה חזית וחסגת

ה
ו
ז
ח
ט
י
יא

י
יא
יב

אדעא ונתתי את כשרך על החרים
 ומלאתי הגאיות למתך ואתיך ירת
 בסר קטילך על טוראי ויתמלאו
 חלוא פגרי משריתך והשקית ארץ
 צפתך מדמך אלההרים ואפקים
 ימלאו ממך וארצי ארעא דהנחלא
 מדמך על טוראי ופציראי יתמלון
 מנך וכסיתי בכבדך שמים והקדוה
 את כלביהם שמש בענן אכסנו
 וירח לא יאיר אורו ונתחפיתך עקא
 באכזיותי יתזיו יקר מלכותך מז
 שמיא דזערון עם משריתך דחון
 סגיאין כלוביא מלך במשריתיה
 יחפיתך פענא דסליק וחפי ירת
 שמשא וכסיהא ביממא לא
 מזחר ניהוריה כלמאורי אור
 בשמים אקדירם עליך ונתת
 חשך על ארצך נאם אדני יהוה
 כל שבילי אורחתך דמתקנין ונטיין
 קדמיהא כמנהרי נהורא בשמיא
 אקלקלנון עלך ותחפי עקא
 בקבלא ית אדעך אמר ש' אהים
 והפעסתי לב עמים רבים בהביאי
 שברך בגוים על ארצות אשר לא

4
 האור
 ארצות
 5
 בעורות
 מל
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

ידעתם ואזיע לב עממי סגיאין
 באיתיותי תכירי קרבך לבי עממי
 למדינך ולא ידעתני והשמותי עליך
 עמים רבים ומלכיהם ישערו עליך
 שער בעופפי חרבי על פניהם
 וחרדו לרגעים איש לנפשו ביום
 מפלתך ואצרי עליך עממי סגיאין
 ומלכיהו יתמהו עליך תימהאיתו
 עליך דקטלין בחרבא ואנון חזון וזעון
 מן קדם תצרהו גבר על נפשיה ביום
 מפלת קטילך
 אדני יהוה חרב מלך בכל תבואת
 ארץ כדנן אמר ש' אהים קטולי חזון
 דמלכא דכל יתון עליך בחרבות
 גבורים אפילה מוניך עריצי גוים
 כלם ושרדו את גאון מצרים ונשמו
 בלהמונה בחרב גיבריא אמגר
 משריתך תקיפי עממיא כורחון
 ויבזון ית תקוף מצרים ותשתני כן
 אתרגושתה והאכדתי את כלבדמה
 מעלמים רבים ולא תדלחם וגלאם
 עוד ופרסת בהמה לא תדלחם ואנון
 ית כל בעירה מעל מיי סגיאין ולא
 תזיעונון רגלא דאנשא עוד ופרסת

4
 בטה
 5
 בטה
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

כי כה אמר ד בטע בטה וסימכיה העלה חרב וד שתי מצרים ג-ה והשמותי ב מל וסימכיה את מקדשיכם והשמותי עליך עמים

בארעא דישורא שם עירלם וכל המונה
סביבות קברתה כלם חללים הנפלים
בחרב אשר ירדו ערלים ארץ
תחתיות אשר נתנו חתיתם בארץ
חיים וישאו כלמתם את יורדי בור
תמן עירלם וכל אתרגו שתה סחלנותה
קבריהן כולהן קטילא ואתקטלו
בחרבא ראיתחלו חייבא לארעא
ארעיתא ואתמסרו לתבר עלד שליטו
בארעא דישורא וקבילו אתפנעותה
עסנחתי גוב בית אבדנא בתוך חללים
נתנו משכב להכל המונה סביבותיו
קברתיה כלם ערלים חללי חרב כי
נתן חתיתם בארץ חיים וישאו כלמתם
את יורדי בור בתוך חללים נתני בגו
קטילא ואתמנא בית משכבם להן
וכל אתרגו שתה סחלנותה קבריהן
כולהן חייבא קטילי חרבא ואתמסרו
לתבר עלד שליטו בארעא דישורא
וקבילו אתפנעותה עסנחתי גוב
בית אבדנא בגו קטילא ואתמסרו
שם משך תכלו כל המונה סביבותיו
קברותיה כלם ערלים מחללי חרב
כינתנו חתיתם בארץ חיים תמן משך

ג
כא

1

תוכלו כל אתרגו שתה סחלנותה
קבריהן כולהן חייבא קטילי חרבא
ואתמסרו לתבר עלד שליטו בארעא
דישורא ולא ישכבו אתגבורים נפלים
מערלים אשר ירדו שאול בבר
מלחמתם ויתנו את חרבותם תחת
ראשיהם ותהי עונותם על עצמותם
כי חתית גבורים בארץ חיים וכל
ישכבון עם גבורא ואתקטלו מחייבא
ואתחתו לשאול במני קבריהן ויהיו
זת סיפיהן תחת רשיהן וזהו חביון
על גרמיהן ארי אתמסרו לתבר גור
עלד שליטו בארעא דישורא ואת
בתוך ערלים תשכר ותשכב אתחלו
חרב ואת בגו חייבא תתבר ותשכב
עם קטילי חרבא ושמח אדום מלכיה
וכל נשיאיה אשר נתנו בגבורתם
את חללי חרב המה את ערלים ישכבו
ואת יורדי בור תמן אדום מלכיה
וכל רב רבא ואתמסרו בגבורותה
עם קטילי חרבא אנן עם חייבא
ישכבון ועסנחתי גוב בית אבדנא
שמה נסיכי צפון כלם וכל צדני
אשר ירדו את חללים בחתיתם

ג
כא

1
ג
ג
ח

1
ח
דח

קברותיה ג' וסימנה בידות בתוך חללים משך קדמנה קברותיה כל תנכ קברותיה מלכותיה מל - ישכבו ג' טרם אעלה
יחד על עפר -

לצפיה בראש אדם אתנכי לבני עמך
 ותימר להוין ארעא ארי איתי עלה
 דקטלין בחרבא וידברון עמא ארעא
 גבא אחר מכיניהוין וימנון יתיה להוין
 למזהרא וראה אתה חרב באה על
 הארץ ותקע בשופר וזהיר את
 העם ויחזי ית דקטלין בחרבא ואתן
 על ארעא ויתקע בשופר וזהיר ית
 עמא ושמע השמע את קול השופר
 ולא נזהר ותבא חרב ותקח הו דמו בראשו
 יהיה וישמע דשמע ית קל שופרא
 ולא אזדהר ואתו קטולי חרבא ודברוהי
 חובת קטוליה כרישיה תהי את קול
 השופר שמע ולא נזהר דמו בראשו יהיה
 והוא נזהר נפשו מרטי וית קל שופרא
 שמע ולא אזדהר חובת קטוליה ביה
 תהי והוא אזדהר נפשיה שיזיב וזה עמא
 כי יראה אתה חרב באה ולא תקע בשופר
 והעם לא נזהר ותבא חרב ותקח מהם
 נפש הוא בעונו נלקח ודמו מיד הצופה
 ארעא ומזהר נא ארי יחזי ית דקטלין
 בחרבא ואתן ולא תקע בשופר
 ועמא לא אזדהר ואתו קטולי חרבא
 ודברו מנהוין נפשא הוא בחרבא וידברו

א
מל
וכר
כתוב
כיו
בז
חט

ל
ד

מגבורתם בוישם וישכבו ערליס את
 חללי חרב וישאו כלמתם את יורדי
 בור תמן רבבא צפונא כולהוין וכל
 צידונא דאיתחיתו עם קטילי נא
 באיתכרו ותהוין מגיבורותהוין בהתין
 ושכבו חייביא עם קטילי חרבא
 וקבילו את פלע ותהוין עם נחתי גוב
 בית אבנא אותם יראה פרעה ונחם
 על כלה מונה חללי חרב פרעה וכל
 חילו נאם ארני יהוה ויתחזי ית פרעה
 ויתנחם על כלה אתרגו שותיה קטילי
 חרבא פרעה וכל משריתיה אמר ש
 אהים כי נתתי את חתייתו בארץ חיים
 והשכב בתוך ערליס את חללי חרב
 פרעה וכלה מונה נאם ארני יהוה ארי
 אתמסרו לתכר גיברא על דשליטו
 בארעא דישראל ושכבו בגו חייביא
 עם קטילי חרבא פרעה וכל אתרגו שותיה
 אמר ש אהים ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר וזהה פתגם נבואה
 מן קדם ש עמי למימר בראש דבר
 אל בני עמך ואמרת אליהם ארץ כי
 אפיא עליה חרב ולקחו עם הארץ
 איש אחר מקציהם ונתנו אתו להם

1
כ
ק

ל
כ
ק

ל
כ

דבר
הנבדריס
עמך
חמר
ואמר
ומל
עמך
וכאשר
יאמרו
בע
עמך

נחם ונתם ופתח וסימנא אמנון פרעה זאת זאת הלהים
 איך וכלי שעה כוונת גלחח לקח וזקן ושז כה פה

ודמיה מיד מזה נא את כע
 ואתה בן אדם צפה נתתך
 לבית ישראל ושמעת מפיו דבר
 וזה הדבר אתם ממני זאת כראש
 מליך מנתך לבית ישראל ואת קביל
 מימרי פתגם וזה הר יתחזק מלמחטי
 קדמי באמרי לרשע רשע מות
 תמות ולא דברת להזהיר רשע מידנו
 הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך
 אבקש בדאמרי לרשע רשע רשע
 ממות תמות ולא מלילת לאזהר
 רשע מאורחיה הוא רשע רשע
 בחוביה ימות ודמיה מן ידך את כע
 ואתה בן אדם רשע מדרכו לשון
 ממנה ולא שב מדרכו הוא בעונו
 ימות ואתה נפשך הצלת ואת ארי
 אזהרת רשע מאורחיה למת
 מנה ולא תב מאורחיה הוא בחוביה
 ימות ואת נפשך שיציתא
 ואתה בן אדם אמר אל בית
 ישראל בן אמתם לאמר כי פשענו
 וחטאתנו עלינו וגם אנחנו נמקים
 ואיך נחיה זאת כראש אימר לבית
 ישראל בן אמתתו למימר ארי

כב
 כב

כב
 כב

תו
 ק

חובנא וחטאנא עלנא מתידבי
 ובהזן אנחנא מתמסן ואיכד
 נתקיים אמר אליהם חטאנו נאסא
 יהוה אסא חפץ במות הרשע כראש
 בשוב רשע מדרכו וחיה שובו שובו
 מדרכיכם הרעים ולמה תמותו בית
 ישראל אימר להזן קיים אנא אמר
 יש אלהים אס רענא במותיה רשע
 אלהיך כד יתוב רשע מאורחיה
 ויחיה תובו תובו מאורחיתכון בשלח
 ולמא תמותון בית ישראל ואתה בן
 אדם אמר אל בני עמך צדקת הוזהר
 לא תצדקו ביום פשעו ורשעת חשע
 לא יכשל בך ביום שובו מרשע
 וצדיק לא יוכל לחיות ביום חטאתו
 זאת כראש אימר לבני עמך זכות
 צאה לא תשי זכניה ביום אחרונה
 וחובת חייב לא יתקטיל בזה ביום
 דיתוב מחוביה וצדיק לא יכור
 לאתקיימא ביום אחרונה ביה באמר
 לצדיק חיה יחיה והוא בטח על צדקתו
 ועשה עול כל צדקתו לא תזכרנה
 ובעול אשר עשה ביום ימות בראמית
 לצדיקא מיחא יחיה והוא אתה חיי

ואתה בן אדם כל בספ וסימנך קרבים ושלחח עבדתי לבנים חזקה קץ עשה מלבהק האנח ותכפל ורבים חלפתם הרשע
 קחתו שא על צור צופה נמקים הצדיק הנדברים הרי בתל הקבצו הגל בתל אתה בכולך

זלכו עליהוזהו יתקיים ואמר להם
 לא יתכן דרך ארצי איש כדרך בני אשפות
 אתכם בית ישראל ואמרתון לא מפרש
 לנא אורחת טובא דש אנש כאורחתיה
 אתפרע מנכונ בית ישראל

ויחי בשתי עשרה שנה בעשרי
 בחמשה לחישי לגלותנו בארצו
 הפליט מירושלם לאמר הנה העיר
 והזה בתרתא עשרי שני בעסירא
 בחמשא לידא לגלותנא אתא לותי
 משיצבא מירושלם למימרא אתרעת
 קרתא ויריהוה היתה אלי בערב למע
 בוא הפליט ויפתח את פי עד בוא
 אלי בבקר ויפתח פי ולא נא למתי
 עוד ונבואה מזקדם שי הות עמי בדמשא
 קדם מיתי משיצבא ופתח ית פומי עד
 ראיתא לותי בעפרא ואתפתחת פומי
 ולא שתיקית עוד ויהי דבר
 יהוה אלי לאמר והזה פתגם נבואה
 מזקדם שי עמי למימרא בקאדם ישי
 החרבות האלה על אדמת ישראל
 אמרים לאמר אחד היה אברהם
 ויירש את הארץ ואנחנו רבים לנו
 נתנה הארץ למורשה כדאדם יתני

י
 חס
 בליט
 יח
 יי

על זכותיה ועבד שקר כל זכותיה
 לא ידברן ובשקריה דעבד ביה ימות
 ובאמרי לרשיע מות חמות ושכח מחטאתו
 ועשה משפט וצדקה ובדאמרי
 לרשיע עאממת חמות ויתוב מחובו
 ויעביר דין דקשוט וזלכו וכלישיב
 רשע גולה ישרלם בחקות החיים
 חלף וכלתי עשות עול חיו יחיה לא
 ימות משכונא אתיב רשיע עאמגזילא
 ישלם כגזירת חיה חלף כדילולא
 למעבד שקר מיחא יחיה לא ימות כל
 חטאתו אשר חטא לא תזכרנה לו
 משפט וצדקה עשה חיו יחיה כל
 חובו ירחב לא ידברן ליה דין דקשוט
 זלכו עבד מיחא יחיה ואמרובני עמך
 לא יתכן דרך ארצי והמה דדכס לא
 יתכן ואמרו בני עמך לא מפרש לנא
 אורחת טובא דש ואננו אורחתהו
 די להו לא תקנן בשוב צדיק מצדקתו
 ועשה עול ומת בהם כד יתוב זכא
 מזכותיה ויעביר שקר וימות כהו
 ובשוב רשיע מרשעתו ועשה משפט
 וצדקה עליהם הוא יחיה וכד יתוב
 רשיע עאמחובו ויעביר דין דקשוט

י
 חס
 בליט
 יח
 יי
 י
 חס
 בליט
 יח
 יי
 י
 חס
 בליט
 יח
 יי

העשרי בעשר י וחק וסימכ בשנה רעלדה פדעה לגלותנו לשכניהם - חס י בתי וסימכ חזקתו ויראה וישוב חבל

חרבתא האלין על ארעא דישראל
 אמרין למימר חד הזה אברהם יחזאי
 בעלמא וירית ית ארעא זאנא סגאן
 לנא יהיבא ארעא למירתה
 לכן אמר אלהם כה אמר
 אדני יהוה על חדס תאכלו ועינכם
 תשאו אל גלול ליכם ודם תשפכו והארץ
 תירשו בכלי אימר להון כדנן אמר
 שאלהים על דם זפי אתון אכלין ועינן
 אתון זקפין לפלח טעות כון זדם
 זפי אתון אשריך וארעא אתון מדמן
 למירתה עמדתם על חדס עשיתן
 תועבה ואיש אתדעהו טמאתם
 והארץ תירשו את עתדתון ער
 תוקפון עבדתון תועיבא וגבר ית
 איתת חברה סאיבתון וארעא אתון
 מדמן למירתה כהתאמר
 אלהם כה אמר אדני יהוה חיאנאם
 לא אשר בחרבות בחרב יפלו ואשר
 על פני השדה לחיה נתתיו לאכלו
 ואשר במצרות ובמערות בדבר
 ימתו פדין תימר להון כדנן אמר ש
 אלהים קיים אנא אם לא בחרבתא
 בחרבא יתקטלון וד על אפי ברא

ז
 חס
 בספ
 וכת
 כן

ז
 מדוע

ז
 חס
 בספ

ז
 א
 שריר

לחיתא מסדתיה לשיעיותיה וזנמנמ
 ובמערתא כמותא ימותין ונתתא
 הארץ שממה ומשמה ונשבת גאון
 עזה ושממו הרי ישראל מאין עז
 זאתין ית ארעא לצדו זאשתמו
 ויבטליקו תוקפה ויצדון טורי ישר
 מבלי ערי וידעו כיאני יהוה כחת
 את הארץ שממה ומשמה על כל
 תועבתם אשר עשו וידעו איאנא
 יש פד אתין ית ארעא לצדו זאשתמו
 על כל תועבתהון דעבדו
 ואתה ברארם בע עמך חנוני
 בראצלה קירות ובפתחי הבתים וז
 חד את אחד איש את אחיו לאמר
 באונא ושמעו מה הדבר היוצא מאת
 יהוה ואת ברארם בע עמך דרנן
 כך בסטר כותליא ובתרעי בתא
 וממליל חד עם חד גבר עם אחוהו
 למימר איתו פען ושמעו מאפתגמא
 דנפיקמן קדם ש' ונצאו אליך כמבוא
 עם וישבו לפניך עמי ושמעו את
 דבריך ואותם לא יעשו כי עגבים
 בפיהם חמה עשים אחרי בצעם לבם
 חלך דיתון לזתך כמית גברין תלמידין

ז
 ז
 ז

ז
 ז
 ז

אחר אחד ס' וס' מב' ויכלו המים קחנא מזמלך ויחלם ילדין שכם מבנו הרעות מחרב אחים האיש ותאבדנה ומי כמורך הדקים לא
 נעזר הנהלכתי וחב בנפש לוא אדני יהי נא דמולך תשיב תשיב הנזכרים ולבשיא מיכאל

וַיִּתְּבוּן קָדְמָךְ עַמִּי אֲשֶׁמְעִין יִתְּפוּגְמָךְ
וַיִּתְּחוּז לֹא יַעֲבֹדוּךְ אֲדִיתוֹר לֹעֲבָא
כְּפֻמָּהוּז אֲנִי עַבְדִּיךָ בְּתֵר מִמּוֹן
אוֹנֶסְהוּז לְפָחוּז טְעִי וְהַנֶּבֶל לְהַסְכְּשִׁיר
עַגְבִּים יִפְהָקוּ לְמִטְבִּי בְּגִן וְשִׁמְעוּ
אֶת־דְּבָרֶיךָ וְעֲשִׂים אִינֶס אוֹתָם וְהָא
אֶת־לְהוּז כְּזִמְרֵא בּוֹכִיךָ רַב־סִים קָלִיָּה
וּמִיטִיב לְלִגְנָא וְשִׁמְעִיךָ יִתְּפוּגְמָךְ
וְלִמְעַד־הוּז לִית אֲנִי עֲכָי וְכִבְיָאָה
הַנֶּבֶל בָּאָה וַיִּדְעוּ כִּי נִבְיָא הִיא בְּתוֹכָם
וְכִמִּיתָהּ הָאֵל אֶת־יָא וַיִּדְעוּ דְּנִבְיָא
הוּז בְּיִתְּחוּז וַיְהִי דְּבָר
יְהוָה אֵלֵי לֵאמֹר וְהוּז פִּתְגָם נְבוֹאָה
מִן־קָדָם שְׁעַמִּי לְמִימְרֵי בְּקִאֲדָם הַנֶּבֶל
עַד־דִּיעֵי יִשְׂרָאֵל הַנֶּבֶל וְאִמְרַתְּ אֵלֵהֶם
לְרַעִים כְּהֵאֱמַר אֲדֵנִי יְהוָה הוּי רַעִי
יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר הוּי רַעִים אוֹתָם הָלֹא
הָצֵאן יִרְעוּ הָרַעִים וְכִרְאֲדָם אֲתֵנִי
עַל־פְּרִנְסֵי יִשְׂרָאֵל אֲתֵנִי וְתִימְרֵי
לְהוּז לְפְרִנְסֵי כְּדֵן אֲמַר שְׁאֵלִים
וְיִעַל־פְּרִנְסֵי יִשְׂרָאֵל לְהוּז מִפְּרִנְסֵי
נֶפֶשׁ הוּז הָלֹא לְפְרִנְסָא עֲמָא אֲתֵמְנוּ
פְּרִנְסֵי אֶת־חֲלִיבֵי תִּכְרִי וְאֶת־
הַצִּמְרֵי תִּלְכְּשׁוּ הַכְּרִיָּא הַתְּכִיחוּ הַצִּמְרֵי

ו
ח
ח
וח
מ
טוב
אתה
ומטע
כת

אֶפְסָא
אֶסָא
חֶקֶת
מֶלֶךְ
בֶּסֶף

לֹא תִרְעוּ יֵת טוֹב אֶתֹן אֲכַלְיָן וְעֹמֵד
נָקִי אֶתֹן לְבָשִׁיץ פְּטִימָא אֶתֹן נִבְסִין
עֲמָא לִיתִּיכּוֹן מִפְּרַנְסִין אֶתֹן חֲנֻלּוֹת
לֹא חֲזַקְתִּם וְאֶתֹן חֲנֻלָּה לֹא רִפְאִתִּם
וְלִנְשֻׁכְרֵת לֹא חֲבֻשְׁתִּם וְאֶתֹן חֲנֻלָּת
לֹא הִשְׁבַּתִּם וְאֶתֹן חֲבֻשָׁת לֹא נִקְשַׁתִּם
וּבְחֲזַקְרֵיִתִּם אֶתֹן וּבְפִרְיָה יֵת
פֹּאפֹּא לֹא תִקְיִפְתּוֹן זִלְמִרִיעָא לֹא
אִסִּיתּוֹן זִלְתִּיכִיכִיכִי לֹא עֲמַדְתּוֹן זִית
דְּאִיפִּרְלִטְלוֹ לֹא אֶתֹן יִבְתּוֹן זִית דְּאִבְלוֹ
לֹא צַעֲיִתּוֹן וּבְתַקְפָּא אֶתֹן חֲנֻלָּתּוֹן בְּחֻן
וּבְקִשּׁוֹן וְתַפְּוֹצִיעָה מִכְּלִי רַעָה וְתַפְּוֹצִיעָה
לֹא כִלְה לְכַלְחִית חֲשֻׁדָּה וְתַפְּוֹצִיעָה
וְאֶתֹן כְּדָרוֹ מִכְּלִי פִרְנֵס וְאֶתֹן מִסְרִי
לֹא שִׁתִּי צֹאחֵה לְכַלְמִלְכּוֹת עֲמָמָא
וְאִפְּרִיטְלוֹ יִשְׁגּוֹ צֹאחֵה לְכַלְחֲחִים
וְעַל כִּלְגָּבָה רַמָּה וְעַל כִּלְפִּיעַ חֲאֲרָץ
נִפְצוּ צֹאחֵה וְאִין דּוֹרְשׁוֹ וְאִין מִבְּקִשׁוֹ
טַעַן עֲמִי בְּכָל טוֹרָא וְעַל כִּלְרַמָּא
מִנְטְלָא וְעַל כִּלְרַמָּא פִּי אֶתֹן אֶתֹן כְּדָרוֹ
עֲמִי זִלְתִּי דִּתְכַע זִלְתִּי דִּלְעִי רִבְּן
רַעִים שִׁמְעוּ אֶתֹן דְּבַר יְהוָה בְּכִין פִּרְנֵס
קְבִילוּ יֵת פִּתְגָמָא רִשְׁיָא חִיאֲנִי נָאִם
אֶתֹן יְהוָה אֶתֹן לֹא יַעֲנֵן חִיית צֹאחֵה לְכִין

ב
ומז
ב ותנגח
ומז
ובענ
ב
חם
כה
חם
בספ

י
ובו'פ

ב
ואם
כל
עדה
י
ל

ותפוציה דמבל רועה תריו מל עוו תפוצנה כות הינאן ותפוצין כות יי החולה ב ומל וס ימנב את העתלות לא חזקתם ולנשברת אחנב

ו
ויאמר
אברהם
ותלוי
חם

ותהיינה צאני לאכלה לכל חית
השדה מאין רעה ולא דרשו רעי
את צאני וירעו הרעים אותם ואת
צאני לא רעו וקיים אנה אמר יש
אלהים אם לא חלף דהו עמי לבוא
ואתמסרו עמי לאשותי צאה לכל
מלכות עממא מבלי פרנס ולא
תבעו פרנסי ית עמי ופרנסי פרנסא
נפשהו דית עמי לא פרנסי
לכך הרעים שמעו דבר
יהוה בכך פרנסא קבילו פתגמא
דש וכה אמר ארני יהוה אלהרעים
ודרשותי את צאני מידם והשבתם
מרעות צאן ולא ירעו עוד הרעים
אותם והצילתי צאני מפיהם ולא
תהיינה לחם לאכלה כדנן אמר יש
אלהים הא אנה שלח רוגזי על פרנסא
ואתבע ית עמי מידהו ואכפילנו
מלפרנסא עמא ולא יפרנסו עוד
פרנסא נפשהו ואשיזיב עמי
מידהו ולא יתמסרו כידהו
לאשותי צאה כי כה אמר
ארני יהוה הנני צאני ודרשותי את צאני
ובקרתים ארי כדנן אמר שאלהים

ב
ושמחו
ל

האנא מתגלי ואתבע ית עמי ואכפילנו
בבקרתי רעה עדיו כיוס חיותו
צאנו נפרשות כן אבקר את צאני
והצילתי אתהם מכל המקומות אשר
נפצו שם כיוס עק וערפל כמא
דמבקר רעיא עדריה כיוסא דהו
כגו עניה ומפריש להו כין אבקר
ית עמי ואשיזיב יתהו מכל אתרא
דאתכדו לתמן כיוס עננא ואמטא
והוצאתים מקצה עמים וקבצתים
הארצות והביאותים אל אדמתם
ודעיתים אלהרי ישראל באפיקם
ובכל מושבי הארץ ואפיקנו מנ
עממא ואכפני שנון מז מדינתא
ואעילנון לארעהו ואפרנסנון על
טורי ישראל בפצידא ובכל מותבי
ארעא ובמרעה טוב ארעה אותם
ובחרו מרום ישראל יהיה נוחם שם
תרבצנה בנוה טוב ומרעה שימן
תרעינה אלהרי ישראל בפרנס
טב אפרנס יתהו ובטור קודשא
דשאלהי בית משוריהו תמן ישון
באתר דיאי ופרנס טב יתפרנסו
על טורי ישראל אני ארעה צאני

ל
ל
ומל
ה

אלהרי וסימנא בן אדם קדמ למען לא ישמע ודעתי ושל אחרי וסימנא וסימנא וסימנא וסימנא
בבקרתי אשר יקרא דוד יג

יהוה אליהם הנני אני ושפּטתי בִּין
 שֶׁה בְּרִיחַ וּבִין שֶׁה רִזָּה בִּין כְּדֵן
 אִמֵּר יִשְׂרָאֵל לַהוּן הָאֵל מִדְּגִלִי
 זָאדִין בִּין גְּבֵר עֲתִיר וּבִין גְּבֵר מִסְכִּין
 יַעֲזֵב בְּצֹר וּבְכֶתֶף תִּהְדָּפוּ וּבְקֶרְנֵיכֶם
 תִּגָּחוּ כִּלְהַנְחִילֹת עַד אֲשֶׁר הִפִּיצוּתֶם
 אוֹתָנָה אֶל הַחוּצָה וְחֵלֶף רַב־שַׁע וְנִדְּעָה
 דְּחֻמֹּתֶיךָ וּבִתְקַפְכוּז תִּכְדֹּתֶיךָ כִּלְכֹּאֲכֵי
 עַד דְּבִדְדֹתֶיךָ יִתְהוּן לְבִנֵי מְדִינָתָא
 וְהוֹשַׁעְתִּי לְצֹאֵנִי וְלֹא תִהְיֶינָה עוֹף וּבִין
 וּשְׁפָטְתִי בִין שֶׁה לִשָּׁה וְאֶפְרוֹחַ לַעֲמִי
 וְלֹא יִתְמַסְרוּן עוֹד לְכֹזֵא זָאדִין בִּין
 גְּבֵר לְגְבֵר וְהִקְמֹתִי עֲלֵיהֶם דְּעֵה אֶחָד
 וְדְעֵה אֶתְהֵן אֶת עַבְדֵי דְּיוֹד הוּא יִרְעֵה
 אֲתֶם וְהוּא יִהְיֶה לָהֶם לְרֵעָה וְאֲקִים
 עֲלֵיהוֹן פְּרָנְסָחַד וְיִפְרָנִים יִתְהוּן יִת
 עַבְדֵי דְּיוֹד הוּא יִפְרָנִים יִתְהוּן וְהוּא
 יִהְיֶה לַהוּן לְפְרָנְסָוֹ אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיךָ
 לָהֶם לְאֱלֹהִים וְעַבְדֵי דְּיוֹד נִשְׂיֵא
 בְּתוֹכֶם אֲנִי יְהוָה דְּבִרְתִּי וְאֵלֵךְ אֲנִי
 לַהוּן לְאֱלֹהֵי עַבְדֵי דְּיוֹד מִלְכָּא בְּנִיחָן
 אֲנִי שְׂגִזְרִית בְּמִימָרֵי וּפְרָתִי לָהֶם
 בְּרִית שְׁלוֹם וְהַשְׁבַּתִּי חַיֵּה דְּעֵה מִן
 הָאָרֶץ וְיִשְׁכְּבוּ בְּמִדְבָּר לְבִטָּח וְיִשְׁנוּ

י
יעתק
אלגביש
עאני
וחד
אתנה
מצדדות

שְׁמַע יִכּוֹן
ה
בְּלִי
כֹחַ
שׁ
בְּרַגְלֶיכֶם
תִּדְמֶשׁוּן
וּמִדְמֶשׁ
רַגְלֵיכֶם
מֵעַן
נִדְמֶשׁ

ב
ו
ב
ח
מ
ו
ח

פא   ה
 ג   מ
 מעה   ובר
 טבין   תלי
 ור   על
 בישין   ור
 יר
 וע
 בון

וידה מל וסימני והארבעי זקנת ולבנו והקמדת ביחזקאל במגדל וכל תרי עשר כוונת וכל אברי ימים ועמלא כוות

ביערים ואגזר להוץ קים שלום ואפ"ל
 חיתא בשיתא מן ארעא זיתבון כמדנא
 לרוחצן דיתעתקון כחורשיא ונתתי
 אותם וסביבות גבעתי ברכה והורדתי
 הגשם בעתו גשמי ברכה יהיו ואשרי
 יתהוץ וסחור סחור לבית מקדשי ויהוץ
 מברכין ואחית להוץ מסר בכיר
 בעלניה מטריץ וברכא יהוץ ונתן עץ
 השדה את פריה והארץ תתן יבולה
 ויהיו על ארמיתם לבטח וירעו כי אני
 יהוה בשבדרי את מטות עלם והצלתי
 מיד העבדים בהם ויתן אילן הקלא
 יתאכיל וארעא תתן על לילתה ויהוץ
 על ארעהוץ לרוחצן וידעו אריאנא
 יש כד אתכד ית ניר תקפחוץ ואשיזענו
 מיד דמפלחין כהוץ ולא יהיו עוד בן
 לגוים וחית הארץ לא תאכלם וישבו
 לבטח ואין מחריד ולא יהוץ עוד
 ביא לעממא ומלכות ארעא לא
 ישיציון ויתבון לרוחצן וזלית
 דמנדי והקמתי להם מטע לשם
 ולא יהיו עוד אספי רעב בארץ
 ולא ישאו עוד כלמת הגוים ואקים
 להוץ נצבא לקיימא ולא יהוץ עוד

8

בית
 הלהים

4
 בלית

סליח

3
 בלית

2
 1
 וחס

מטלסלי כפכא דארעא ולא יתבון
 עוד את כנענות עממא וידעו כי
 אני יהוה אלהים אתם והמה עמי
 בית ישראל נאם אדני יהוה וידעו
 אריאנא שיאלהוץ מימרי כסעדהוץ
 ואנוץ עמי בית ישראל אמר שאלים
 ואתן צאני צאן מרעיתי אדם אדם
 אני אלהים נאם אדני יהוה ואתו
 עמי עס דאתקרי שמי עלוהי בית
 ישראל ותוץ אנא אלהוץ אמר שאלים
 ויהי דברי יהוה אלי לאמר
 זהוה פתגם נבואה מן קש עמי לאמר
 בן אדם שים פנך על הר שעיר
 והנבא עליו בד אדם קביל נבואה
 על טורא דסעיר ואתנכי עלוהי
 ואמרת לו כה אמר אדני יהוה הנני
 אליך הר שעיר ונטייתי ידי עליך
 ונתתיך שממה ומשממה ותימר לו
 כדנן אמר שאלים האנא שלח רוגזי
 עלך טורא דסעיר מחת גבורתי עלך
 ואתנך לצדו ואשתממו עליך
 חרבה אשים ואתה שממה תהיה
 וידעת כי אני יהוה קרוך חורבא
 אשוי ואת לצדו תהי ותלע אריאנא

43

3
 מלך
 צור

זארים

חית הארץ בלית וישיא להם ולכל חית ומוראפס ואת כל כפס בן וטתי פגר ונשטריך ולא יהיו והשבעתי ומחיר

ב
מ
נ
ב

שמות ב' מל' וסמכ' יעקב יעק החורו דדב' ימ' ג' מליץ בארסה ותברה ובינהון שוא ופלה וסיג ותעלה אל תתקמו ויחזק
יחזקיהו על הכהנים

להרים ולגבעות לאפיקים ולגאיות
בהאמר אדני יהוה הנני בקנאתי ובחמתי
דברתי יען כלמת גוים נשאתם בכין
אתנכי על אדני ישראל ואתימר
לפנורא ולרמתא ולפנידא ולחליא
כדנן אמר ישראלים האנא כדוגי ונחמתי
גזית במימרי חלקא אתכנעות עממא
קבילתון לכן בהאמר אדני יהוה אנכי
נשאתי אתידי אסלא הגוים אשר לכם
מסכת המה כלמתם ישאו בכין כדנן
אמר ישראלים אנא קיימית במימרי
אם לא עממא דכזי יתכון מסח סחו
אנון אתכנעות ותחון יקבלון ואתם חרי
ישראל ענפכם תתנו ופריכם תשאו
לעמי ישראל כי קרבו לבוא ואתון
טורי ישראל בכון תצלחון ופריכון
תטענון לעמי ישראל ארי קריב פרחני
למית כי הנני אליכם ופנתי אליכם
ונעבדתם ונזרעתם אריהא אנא
מתגלי עליכון ואתפני במימרי לאינא
לכון ותתפלחון ותזרעון והרבית
עליכם אדם כלבית ישראל מלה
ונשבו הערים והחרבות תבנינה
ואסגי עליכון אנשא כלבית ישראל

פז

בטע

כתנול

וחס

כולחון ויתתכן קרוא וחרבתא יתכנן
והרבית עליכם אדם ובהמה ורבו ופרו
והו שבת אתכם כקדמותיכם והטבת
מראשיתכם וידעתם כי אני יהוה ואסגי
עליכון אנשא ובעירא דוסגון דיפשוון
זאיתכ יתכון כיד מלקדמין ואוטיב
לכון מן אולא ותידעון אריאנא שו
והרבית עליכם אדם אתעמי ישראל
וירשון והיית להם לנחלה ולאתסח
עוד לשכרם ואסגי עליכון אנשאית
עמי ישראל ויהסנוכ ותהי להון לאחסנא
זלא תוסיף עוד לתכלות הון
בהאמר אדני יהוה יען אמררים
לכם אכלת אדם אתי ומשכלת גוין
היית כדנן אמר ישראלים חלקא דאמרי
ליך מקטלת אנשא את ומתכלת עמך
הזית לכן אדם לאתאכלי עוד וגוין
לא תכשלי עוד נאם אדני יהוה בכין
אנשא לאתקטלין עוד לעמך לא
תתכלי עוד אמר ישראלים ולא אשמע
אליך עוד כלמת הגוים וחרפת עמים
לא תשאי עוד וגוין לאתכשלי עוד
נאם אדני יהוה ולא אשמע לך עוד
אתכנעות עממא לאתקכליך עוד

ל
ומל
ומל
כ

ל
ומל
ומל
כ

יהי גוייך
יו

וגוייך
תשכלי
ק

וגוייך
ק

ואסגי בבעב וסימכ קמון ישראל וכתבון בשבתא - תוסף ג דכת תוסף וסימכ לישכרם כי אם תכיל וכו' גוים

לענין
פרה
אדמה

۱۰

۱۵۱

۱۰

וְחַס
וְחַד
בְּחַד
יְהוֹשֻעַ

והוא
והוא
והללוה
וכי
כך
דונתנו

३।
३।

באמר ג' וחס' וסימנ' ה' הקהל ל' עם ש' אלה אלי כל היום חד בל' וחד בל' וחד בבל' ה' יצאן ח' וס' השער שאול אם לשלום ב' בן שמע' וידברו מהאש ומאדצו ה' שמה ד' קוף פיס' בקפ' וס' מקץ ואחמל בעשרים קביב' ה' •

שממה לעיני כל עובר וארעא
 דהות צדיא תתפלח חלק דהות צדו
 לעיני כל דעדי ואמרו הארץ הלז
 הנשמה היתה כגן עדן והערים
 החרבות והנשמות והנהרסות בצורות
 ישבו ויימרו ארעא דכין דישאר
 דהות צדיא תבת למיהוי כגנתא דעדן
 וקרוא חרבתא וצדיא ומפגרתא
 כרכין תקיפין יתיבו וידעו הגוים
 אשר ישאלו סביבותיכם כי אנכי
 יהוה בלתי הנחרסות נטעתי הנשמה
 אני יהוה דברתי ועשיתי וידעו
 עממיא דישתאלו סחר דכין ארי
 אנא יש בעתי מפגרתא קיימית
 צדיא אנא שגזרית במימרי ואקיים
 כה אמר אני יהוה עוז
 זאת אדרש לבית ישראל לעשות
 להם ארבה אותם כצאן אדם כדגן
 אמר שאלים עוז דא אשתאיל
 במימרי לבית ישראל למעבד לחון
 אסגינון באנשא ואצלחנן בנעלא
 כצאן קדשים כצאן ירושלים
 במועדיה כן תהיינה הערים החרבות
 מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה

ב
 ובעז

דין
 מל
 דמל

ל
 ל
 ל

סליח

לשבת
 שחר
 חמיות
 בחיל
 שלחמ

ב
 מל
 בלע
 גס
 חסידה בליט

כעמא קדישא כעמא דמדכין ואמ
 לידושרם בזמן מועדי פסחא כין
 יהוה קרוי ארעא דישאר דהות
 חרבין מלין אנשא עמא בית ישראל
 וידעו ארי אנא ש
 עלי יי יהוה וינצאני ברוח יהוה
 וינחני בתוך הבקעה והיא מלאה
 עצמות שרת עלי רוח נבואה מן
 קדם יש ואפקני ברוח נבואה דשרת
 עלי מן קדם יש ואשריני בגן נקעתא
 והיא מליא גרמי אנשא והעבירני
 עליהם סביב סביב והנה רבות מאד
 עלפני הבקעה והנה יבשות מאד
 ואעברני עליהן סחור סחור והא
 סגיאין לחדא עלאפי בקעתא והא
 יבישיך לחדא ויאמר אלי בן אדם
 התחיינה העצמות האלה ואמר
 אדני יהוה אתה ידעת ואמר לי בן
 אדם הייחון גרמיא האלין ואמרית
 ישאלים את גלי קדמך ויאמר אלי
 הנבא עליה עצמות האלה ואמרית
 אליהם העצמות היבשות שמעו
 דברי יהוה ואמר לי אתנבי על גרמיא
 האלין ותימר לחון גרמיא יבישא

זל

ב
 אר
 הר
 גבה
 וחם
 יור
 בור

כול
 מל

מל

סביב סביב וסימב מחקה והעבילני והנה חומה עד מצד רוח צפון בתל דוימד קיר והלשכות והקפס בצד קדמא דבהון לארבע חומה
 זאה תורת וטור סביב ודמות בקרים

חזק

ג
ומל
ואינו
בעצ
ל

ג
חל

ג

קבילו פתגמא דש' כה אמר ארני
 יהוה לעצמות האלה הנה אני מבוא
 בכם רוח וחייתם כדנן אמר ש' אהים
 לגדמא האלין הא אנה מעיל ככון
 רוחא וחייו ונתתי עליכם גידים
 והעליתי עליכם בשר וקדמתי עליכם
 עור ונתתי בכם רוח וחייתם וידעתם
 כי אני יהוה ואתינן עליכון גידים
 ואסיק עליכון בסרא ואקרום עליכון
 משכא ואתינן ככון רוחא וחייו ונתדעו
 ארי אנה ש' ונבאתי כאשר צויתני יהוה
 קול כהנבאי והנה דרעש ותקרר בו
 עצמות עצם אל עצמות ואתנביתני
 כמא דאתפקדית וזהו קל כאתנביתני
 והא זיעא וקריבו גרמא גרמא לות
 חברה וראיתי והנה עליהם גדים
 ובשר עליה ויקרם עליהם עור מלמעלה
 ורוחא איך בהם וחזית זהא עליהון גיד
 ובסרא סליק וקרם עליהון משכא
 מדעילא ורוחא לית כהון ויאמר אלי
 הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת
 אל הרוח כה אמר ארני יהוה מאובע
 רוחות באי הרוח ופתי בחרוגים
 האלה וחייו ואמר לי אתנבי על

רוחא אתנבי כראדם ותימר לרוחא
 כדנן אמר ש' אהים מי ארבע רוחא
 איתא רוחא ועולי בקטילא האלין
 ויחון והנבאתי כאשר צוני ותבוא
 בכם הרוח וחייו ויעמדו על רגליהם
 חיל גדול מאד מאד ואתנביתני כמא
 דפקדני ועלת כהון רוחא וחייו וקמו
 על רגליהון משריץ סגיאן לחדא
 לחדא ויאמר אלי בן אדם העצמות
 האלה כלבית ישראל תמה הנה
 אמרים יבשו עצמותינו ואבדה
 תקותינו נגזרנו לנו ואמר לי בראדם
 גרמא האלין כלבית ישראל אנו האנון
 אמרין כי שוגרמנא פסק סבורנא
 אבדנא לנא ולכן הנבא ואמרת אליהם
 כה אמר ארני יהוה הנה אני פתח את
 קברותיכם והעליתי אתכם מקברותיכם
 עמי והנבאתי אתכם אלא דמת ישראל
 ככין אתנבי ותימר להון כדנן אמר
 ש' אהים האנא פתח ית קברי כון ואסיק
 ית כון מקברי כון עמי ואעיל ית כון
 לארעא דישראל וידעתם כי אני יהוה
 בפתח את קברותיכם ובהעלותי
 אתכם מקברותיכם עמי ונתדעו אלי

ג
בטע
בט

ג
מל

ג
מל
בלי

קברותיכם מל בלי ג' וס' מנב' לכן הנבא ושל אחרין ג' ובשר ח' וסימנ' מבשרי בשעה כי יהיה בן שחין והערכים ב' בו עלה חמדות
 תלבישני ג'

אנא ש כד אפתח ית קברי כון וכד אסיק
יתכון מגו קברי כון עמי ונתתי רוחי
בכם וחייתם ויהנחתי אתכם על
אדמתכם וידעתם כי אני יהוה דבתי
ועשיתי נאסי יהוה ואתי רוחי כון
ותיחון ואשרי יתכון על ארע כון
ותרעון ארי אנא ש גזרית במימרי
ואקיים אמר ש' ויהי דברי יהוה
אלי לאמר יהוה פתגם נבואה מן קדם
ש עמי למימר ואתה בן אדם קח לך
עץ אחר וכתב עליו ליהודה ולבני
ישראל חפרו ולקח עץ אחר וכתב
עליו ליוסף עץ אפרים וכר בית
ישראל חפרו ואת בן אדם סב לך
לוחא חד וכתוב עלוהי שבטא דיהודה
וכל בית ישראל אחיהון וסב לוחא
חד וכתוב עלוהי שבטא דיוסף
הוא שבטא דאפרים וכל בית ישראל
אחיהון וקרב אתם אחר אל אחר
לך לעץ אחר והיו לאחרים בידך
וקריב יתחון חד לוחא חד לך ללוחא
חד ויהון לוד בידך וכאשר יאמרו
אליך בני עמך לאמר הלא תגיד
לנו מה אלה לך וכד יימרון לך בני

ה
בספ

סלי

אפטר
דניגש

ריו
ף

ריו
ף

ב
ריו
פס
יעבד
מתן

עמך למימר הלא תחוי לנא מא אליך
לך דבר אלהם כד אמר ארני יהוה
הנה אני לקח את עץ יוסף אשר בני
אפרים ושבטי ישראל חפרו ונתתי
אתם עליו את עץ יהודה ועשיתם
לעץ אחר והיו אחר בידך אתנבי
להון כדנן אמר ש' אלהים האנא מקרב
ית שבטא דיוסף והוא שבטא דאפרים
ושבטי ישראל אחיהון ואחבר יתחון
עלוהי ית שבטא דיהודה ואעבדונן
לעמא חד ויהון חד קדמי והיו העצים
אשר תכתב עליהם בידך לעיניהם
ויהון לוחא דתכתוב עליו יהון בידך
לעניניהון ודבר אליהם כד אמר ארני
יהוה הנה אני לקח את בני ישראל
מבין הגוים אשר הלכושם וקבצתי
אתם מסביב והבאתי אותם אל אדמתם
ואתנבי להון כדנן אמר ש' אלהים האנא
מקריב ית בני ישראל מבני עממיא
ראתגליו לתמן ואכניש יתחון מסחור
סחור ואעיר יתחון לארע חון ועשית
אתם לגוי אחר בארץ בהרי ישראל
ומלך אחר יהיה לכם למלך ולא יהיה
עוד לשני גוים ולא יחצו עוד לשתי

ה
וחד
ולקח
ריו
ף
וכד
בן

ריו
פס
ה

יהיו
פס
רפ

למלך כפ דמי וסימכר אמרי ויאמר זעיש למלך מקרה ב' וגם אותם וימליכו את אבימלך נחמתי הייזם מבקשים הכיבן וחב' ב' בן
והשתנת נלכדה לשני גוים מעזה והיה ש' להשתנות וחב' ויבחר ש' וישב שלמה ומשק מעשי משפטך בלהות בליעל משבח הוה להם
וכל משיח מצרים אשור ישראל דכוול' -

ממלכות עוֹד וְאֶעֱבִיר יְתִהוֹן לַעֲמָא
 חֵד בְּאֶרְעָא בְּטוֹר קִדְשָׁא דִּישׁוּרָא
 וּמִלְכָּא חֵד יְהִי לְכֹלֵהוֹן לְמַחֲוֵי מִלְכָּא
 וְלֹא יִהְיוּ עוֹד לְתַרְיֵץ עַמְּמִין וְלֹא יִתְפַּלְגּוּ
 עוֹד לְתַרְתִּין מִלְכּוֹן עוֹד וְלֹא יִטְמָאוּ
 עוֹד בְּגִלּוֹלֵיהֶם וּבִשְׁקוֹצֵיהֶם וּבְכָל
 פְּשָׁעֵיהֶם וְהוֹשִׁיעֵתִי אוֹתָם מִכָּל מַדְעָ
 מוֹשְׁבֵי תֵּיהֶם אֲשֶׁר חֲטָאוּ בָּהֶם וְטָהַרְתִּי
 אֹתָם וְהִיָּדְלִי לָעַם וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהֶם
 לֵאלֹהִים וְלֹא יִסְתַּאֲבֹן עוֹד בְּטַעֲוֹתָהוֹן
 וּבִשְׁקוֹצֵיהֶם וּבְכָל מַרְדֵּיהֶם וְאֶפְרוֹחַ
 יְתִהוֹן מִכָּל מִתְכַּנְּהוֹן דְּחִבּוֹ בְּהוֹן
 זָרָבִי יְתִהוֹן וְיִהְיוּ קֳדָמִי לָעַם זָאֲנָא
 אֲהִי לְהוֹן לֵאלֹהִי וְעַבְדֵי דְּוֹד מִלְכָּ
 עֲלֵיהֶם וְרוּעָה אֲחֵד יִהְיֶה לְכָלֶם
 וּבְמִשְׁפָּטֵי יִלְכוּ וְחֻקֹּתַי יִשְׁמְרוּ וְעָשׂוּ
 אוֹתָם וְעַבְדֵי דְּוֹד מִלְכָּא עֲלֵיהֶם וּפְרַנְסֵם
 חֵד יְהִי לְכֹלֵהוֹן וּבְדִינֵי יִהְיוּ וְקִיָּמִי
 יִטְרוּן וְיַעֲבִדוּן יְתִהוֹן וְיִשְׁבּוּ עַל־הָאָרֶץ
 אֲשֶׁר נָתַתִּי לְעַבְדֵי לִיעֲקֹב אֲשֶׁר יִשְׁבּוּ
 בָּהּ אֲבוֹתֵיהֶם וְיִשְׁבּוּ עֲלֶיהָ הַמֶּדֶה
 וּבְנֵיהֶם וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדוֹר
 עַבְדֵי נִשְׂיָא לָהֶם לְעוֹלָם וְיִתְכַּבֵּן עַל
 אֶרְעָא דִּיהִבִּית לְעַבְדֵי לִיעֲקֹב דִּיתְכַּבּוּ

בְּהָאֲבִתְכֹןן דִּיתְכַּבּוּן עַל־הָאָרֶץ וּבְנֵיהֶם
 וּבְנֵי בְנֵיהֶם עַד עוֹלָם וְדוֹר עַבְדֵי
 מִלְכָּא לְהוֹן לְעוֹלָם וּפְרַנְסֵי לָהֶם בְּרִית
 שְׁלוֹם בְּרִית עוֹלָם יִהְיֶה אוֹתָם וְנִתְּנִים
 וְהִרְבִּיתִי אוֹתָם וְנִתְּנִי אֶת מִקְדָּשִׁי בְּתוֹכָם
 לְעוֹלָם וְאֶגְזֹר לְהוֹן קִיָּם שְׁלוֹם קִיָּם עוֹלָם
 יְהִי עִמָּהֶם וְאֶבְדֵי כְּלָנִין וְאֶסְגִּי יְתִהוֹן
 וְאֶתִּין יֵת מִקְדָּשִׁי בְּנֵיהֶם לְעוֹלָם וְהִיָּה
 מִשְׁכְּנִי עֲלֵיהֶם וְהִיָּתִי לָהֶם לֵאלֹהִים
 וְהִמָּה יְהִיָּדְלִי לָעַם וְאֲשֶׁרִי שְׂכִינָתִי
 בְּנֵיהֶם וְאֲהִי לְהוֹן לֵאלֹהִי זָאֲנָא יְהוֹן
 קֳדָמִי לָעַם וְיִדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי אֲנִי יְהוָה
 מִקְדָּשָׁא דִּישׁוּרָא לְבִית מִקְדָּשִׁי
 בְּתוֹכָם לְעוֹלָם וְיִדְעוּן עַמְּמִיָּא אֲרִי
 אֲנִי מִקְדָּשִׁי יֵת יִשְׂרָאֵל בְּמִדְּוָי
 מִקְדָּשִׁי בְּנֵיהֶם לְעוֹלָם וְיִהְיֶה
 דְּבִרְיָהוּ אֵלִי לְאֲמֹר וְהוּא פִתְגָם נְבוֹאָה
 מִן קָדָם יֵשׁ עַמִּי דְּמִיָּמֵר בְּזָאֲדָם שִׁים
 פִּנְדָּא לְגוֹג אֲרֶץ הַמְּגוּג נִשְׂיָא רָאשׁ
 מִשְׁרָ וְתוֹבֵל וְהִנֵּפֵא עֲלֵיו בֶּרֶךְ אָדָם
 קָבִיל נְבוֹאָה עַל־גּוֹג אֲרֶעַ מְגוּג רַב
 רִישׁ מִשְׁרָ וְתוֹבֵל וְאֶתְנַפֵּי עַל־וְהִי
 וְאֶמְרָתָּ כֹּה־אָמַר אֲדֹנִי יְהוָה הִנֵּנִי אֵלֶיךָ
 גּוֹג נִשְׂיָא רָאשׁ מִשְׁרָ וְתוֹבֵל וְאֶתְנַפֵּי

ברית
אותם
אוקף
4

ו

סליח

לח

ד שפיר
שפיר
להיות
מחיה
וחד
על
גוג

משכני ג' וסימכני ב' בטמאם ונתתי משכני ויהי משכני י' ברית אותם אוקף ד' וסימכני ו' ואבוא וזכרתי וכלתי להם ואני זאת

כדנן אמר יי אהים האנא שלח רוגזי
עלך גוג רב ריש משך ותוצר
ושובבתיך ונתתי חכים בלתיך
והוצאתי אותך ואת כל חילך סוסים
ופרשים לבשי מכלול כלם קהל רב
צנה ומגן תפשי חרבות כלם ואת צנך
ואתין שיריך כלם תך ואפיק יתך וית
כל משרייתך סוסון ופרשין לבושי
גמר כולהון משריין סגיאין דמזינין
בעגלין ותדיסין אחדי סיפין כולהון
פרס כוש ופוט אתם כלם מגן וכובע
פרסאי כושאי ופוטאי עמהון כלהון
מזינין בעגלין וקולסין גמר וכר
אגפיה בית תוגרמה ידכתי צפון ואת
כל אגפיו עמים רבים אתך גומר וכל
משרייתך אמדינת גרממא סיפין
ציפונא וית כל משרייתך עממין
סגיאין דעמך הכן והכך לך אתה
וכל קהלך הנקהלים עליך והיית להם
למשמר אודרז ואיתקן לך את וכל
משרייתך דאתכנישו עלך ותהי להון
למטרא מימים רבים תפקד באחלית
השנים תבוא אלארץ משובבת
מחרב מקבצת מעמים רבים על

ב
אבעז
קמ
מל
תני
חפ
11

ב
ב
בעז
וחפ

ב
ב
אמל

הרי ישראל אשר דיון לחדכה תמיד
והיא מעמים הוצאה וישבו לבטח
כלם מיזמין סגיאין תמנע משרייתך
בסוף שנתך תהך על ארעא דתכו
עמה מקטולי חרבא דאתכנשו
מעממין סגיאין על טורי ארעא
דישראל דהון לחרבא תדירא ואנן
מביני עממא אתגליו ויתכו לחדכ
כלהון ועלית בשואה תבוא בענ
לבסות הארץ תהיה אתה וכל אגפך
ועמים רבים אתך ותסק כאתגושא
תיתי בעננא דסליק דחפי ארעא תהי
את וכל משרייתך ועממין סגיאין
דעימך כה אמר אדני יהוה
והיה ביום ההוא יעלו דברים על לנגד
וחשבת מחשבת רעה כדנן אמר
אליס ויהי בערנא ההוא זיסקון דהון
על לבך ותחשיב מחשבתך בישך
ואמרת אעלה על ארץ פרזות אבוא
חשוקטים ישבי לבטח כלם ישבים
באין חומה וכדיח ודלתים אין להם
זתימר אסק על ארעא דיתבא קרוי
פצחא אהך על עמא דשקטין
זשרז לרוחצן כולהון יתבין בלא

ב
אמל

ב
אמל

ב
היום

ב
אמל

הכון ב חר חפ וחמ מל וסימנתי הכן והכך לך הכון לקראת חלהיך ישראל קדמנא חס ובתרה מל הוצאה לאמל

שורא ועבדיך ודשיך לית להון לשל
שלול ולבזבז להשיב ידך על חרבות
נשבות וארעם מאסם מגויס עשה
מקנה וקנין ישיב על טבור הארץ
למכז בזא ולמעדי עדאה לכנשא
משוריתך על חרבתא דאתית בא
ועל עמא דאת כנשו מכני עממא
אנלחו בנכסין וקנין יתבין על תקפא
דארעא שכלא ודדן וסחרי תרשיש
וכל פיריה יאמרו לך הלשול שלול
אתה בא הלכזבז הקהלת קהלך
לשאת כספך וזה לקחת מקנה וקנין
לשלול שלול גדול שכלא ודדן ותגדי
ימא וכל מלכא ימרו לך הלכזבז
ביזא את אתי הלמעדי עדאה
כנשאתא משוריתך למיסב כספך וזה
למשבי נכסין וקנין למעדי עדי סגין
לכל הנבא בז אדם ואמרת
לגוג כה אמר אדני יהוה הלא ביום
ההוא בשבת עמי ישראל לטח
תדע בזין אתנפי בר אדם ותימר
לגוג כדנן אמר שאלהים הלא בעדנא
ההוא כד יתבון עמי ישראל לרחצן
תידע פורענות גבורתי וביאת ממקומך

מפיך
אלף
בית
ל
ומל
ב
הארץ

ב
בעז
וחי

ש

על ארץ וסימנה מכורות והשלכתך פדוה להמטיר ידן עדות הודו כמלאת אכזרה וכל על ארץ מערים כוונת פ

משנ

מל

בעדנא ההוא ביום מית גוג על ארעא
 דישאלאמר שאלים ידלק רוגזי
 זחמתי וזכנתי באש עברתי וזכנתי
 אם לא ביום ההוא יהיה רעש גדול על
 ארצות ישראל וזאת גלגלה פורענות
 במדלק אש רוגזי גזרית במימרי
 אם לא ביום ההוא יהי זיע סגי על
 ארעא דישאל ורעשו מפני דגיהם
 ועוף השמים וחית השדה וכל חיה
 הרמש על האדמה וכל האדם אשר
 על פני האדמה ונהרסו ההרים ונפלו
 המרגלות וכל חומה לארץ תפול
 ויזעזעו מן קדמי נועי ימא ועופא
 דשמא זחית כרא זכל רחשא דחיש
 על ארעא זכל אנשא דעל אפי ארעא
 זיתפלגון טורא זיתלשון מגדליא
 זכל שוררם לארעא יתחמר וקראתי
 עליו לכל הרי חרבנאם ארני יהוה
 חרב איש באחי תהיה ואזמנינה
 למפל כחרבא על טורי עמי אמר
 שאלים חרב גבר באחיהי רחמי
 ונשפטי אתו בדבר ובדם וגשם
 שוטף ואבני אלגבישאש וגפרית
 אמטיר עליו ועל אגפיו ועל עמם

ל
 ויגוע
 ח

ויגוע
 ח

סליק

ל

ז

ז מוג

ז

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

ז ח

רבים אשר אתו ואת פרעמניה נמותח
 ובקטלא ומסר מגדר ואבני אלגביש
 אישתא וגופריתא אמסור עלוהי
 ועל משריתיה ועל עממין סגיאן
 דעמיה וזכנתי וזכנתי וזכנתי
 לעיני גוים רבים וידעו כי אני יהוה
 זאת רבי ואתקדש ואגלי גבורתי לעיני
 עממין סגיאן וידעו כי אני יהוה
 ואתה בן אדם הנבא על גוג
 ואמרתי כה אמר אדני יהוה הנני אלהי
 גוג נשיא ראש משך ותובל ואת
 אדם אתנכי על גוג וזתמר כדנך אמר
 שאלים האנא שלח רוגזי עלך גוג
 רבי יש משך ותובל וישבבך נכ
 ויששאתיך והעליתך מירכתי צפון
 והבאתך על הרי ישראל ואשדנך
 ואטענך ואסקינך מסיפי ציפונא
 ואיתנך על טורי ישראל והבית
 קשתך מיד שמאולך וחציך מיד
 ימינך אפיל וארמי קשתך מיד סמך
 וגררך מיד ימינך אמגר על הרי
 ישראל תפול אתה וכל אגפך ועמם
 אשר אתך לעיט צפור כל בנק וחית
 השדה נתתך לאכלה על טורי ארעא

והביתא וזתך על ארצי על הרי ס קדמאה והביתא וזתך בנ ס תנינא והביתא וזתך בנ ס והתקדשתי

וישראל אתרמי נבילתך את זכר
משדיתך ועממין סגיאין דעמך
לעופא ציפר כל דפרח זחית צרא
מסדתך לאשותי צאה על פני השדה
תפול כי אני דברתי נאם אדני יהוה
על אפי צרא אתרמי נבילתך אריאנא
גזרית במימרי אמר שאלהים ושלחת
אש במגוג ובישבי האיים לבטור
ויקעו כי אני יהוה ואדליק איש את
במגוג ובית בני נגותא דשרך לרחצן
זידעון אריאנא ש ואת שם קדשי
אודיע בתוך עמי ישראל ולא אחל
את שם קדשי עוד וידעו הגוים כי
אני יהוה קדוש בישראל וית שמא
דקודשי אגלי בגו עמי ישראל ולא
אחיל ית שמא דקודשי עוד וידעון
עממיא אריאנא ש קדישא אשרית
שכינת בישראל הנה באה ונהייתה
נאם אדני יהוה הוא היום אשר דברתי
הא אתיא ותתקיים אמר שאלהים הוא
ימא דגזרית במימרי ויצאו ישבי
ערי ישראל ובערו וזה שיקו בנשק
ומגון צנה בקשת ובחצים ובמקל
יד וצרמח ובערו בהם אש שבע שנים

ויפקון יתבי קרוי ארעא דישורא ויתון
שגריין ומסתובריין במני זינא בעגדיין
ותריסין בקשתן ובגרריין ובאעי
מורניין ורומחין וידלקון בהון נורא
שבע שנים ולא ישאו עצים מז
השדה ולא יחטבו מז היערים כי בנשק
יבערו אש ושללו את שללם ובזזו
את בני יהם נאם אדני יהוה ולא יסבון
אעין מז חקלא ולא יקצוץ מן חורשיא
ארי במני זינא ידלקון נורא ויבזון ית
בזי יהון ויעדון ית עדי יהון אמר שאלהים
והיה ביום ההוא אתן לגוג מקום שם
קבר בישראל גיא העברים קרמתהם
וחסמת היא את העברים וקברו שם
את גוג ואת כל המונה וקראו גיא המון
גוג ויהי בערלא ההוא אתיין לגוג אתר
כשר לבית קבורא בישראל בלית מגזתא
מדנח ים גניסר וסמכא היא לתריין
טורא ויקברון תמן ית גוג וית כל
אתרגושתיה ויקרוץ חילת אתרגושת
גוג ויקברום בית ישראל למען טהר
את הארץ שבעה חדשים ויקברו גונו
בית ישראל בדיל לצאה ית ארעא
שבעה ירחין וקברו כל עם הארץ

בית
בן

ד

ה

ו

ז

ח

המונן וכל המונה וסמכא ארמי דמית אותם יראה חותית וחסמת היא אותה עבדים - בקשת ובחצים ל ו חסמת ל ו חס

וזה יהיה להם לשם יום הכבודי נאם אדני
 יהוה ויקברון כל עמא דארעא ויהי
 להון לשום יום אתיקרותי אמר יי
 אהים ואנשי תמיר נבדילו עבדים
 בארץ מקברים את העבדים ארץ
 הנותרים על פני הארץ לטהרה
 מקצה שבעה חדשים יחקרו וגבון
 ימנו תדילא למהוי ערץ בארעא
 מקברין עם דערץ יתאשתאון על
 אפי ארעא לרפיותה מסוף שבעה
 ירחיך ישרון למבדק ועבדו העבדים
 בארץ וראה עצם אדם ופנה אצלו
 ציון עד קברו אתו המקברים אלגיא
 המון גוג ועד יאורחא דערין בארעא
 דאסיחזי גרמא דאנשא ויבני לותיה
 עואה עד דיקברון יתיה דמקברין
 בחילת אתרגושת גוג וגם שם עיר
 המונה וטהרו הארץ ואם רלמין
 יתרמון קטיילי רומי קרתא דסגיאן
 אתרגושתהא וידכון ארעא
 ואתה בן אדם כה אמר אדני יהוה
 אמר לצפור כלבנה ולכל חית השדה
 הקצו וזבאו האספן מסביב על זבחי
 אשר אני זבח לכם זבח גדול על הרי

4
 7
 20
 5

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

16

ישראל ואכלתם בשר ושתיתם דם
 זאת בדאדם כדנן אמר שיהם אמר
 לעופא צפר כל רפח ולכל חית ברא
 אתכנשו ואיתו אתקרבו מסחור סחור
 סחור על קטלי דאנא קטיל לכון קטול
 סגי על טורי ישראל ותיכלון בשרא
 ותשתון דמא בשר גבורים תאכלו
 ודם נשיאי הארץ תשתו אילים ברים
 ועתודים פרים מריאי בשן פרים
 בסר גיברין תיכלון ודם רבד ארעא
 תשתון מלכין שלטונין וטורנין
 גיברין עתודי נכסא כולהון ואפס
 חלב לשבעה ושתיתם דם לשכרון
 מזבחי אשר זבחתם לכם ותיכלון ותרמ
 למסבע ותשתון דמא לרוא מבסר
 קטילין דאנא קטיל לכון וישבעתם
 על שלחני סוס ורכב גבור וכלאיש
 מלחמה נאם אדני יהוה ותסבעון על
 טורי עמי בסר סוסין ורתכין גיברין
 זכר גברי עבדי קרבא אמר שיהם
 ונתתי את כבודי בגוים וראו כל הגוים
 את משפטי אשר עשיתי ואת ידי
 אשר שמתי בהם ואתיך ית יקרי
 בעממא ויחזון כל עממא יתפורענות

חמדת
 ערב
 בשר
 חלב
 לשי
 ודם
 שכו
 ופי
 ממלא
 ויגון

שם וסגול וסימבא אברהם בוכלא נטר קרתא דבריה וואנשי דריש פיקוק וסימבא סדם קדש בבל תמני יבול

ית את כל עוונותיך וית כל שקריון דשקו
 קדמי במיתבון על ארעהון לרחצן
 ולית דמניד בשוכבי אותם מן העמים
 וקבצתי אותם מארצות איביהם
 ונקדשתי כם לעני הגוים רבים כד
 אתיכ יתבון מביני עממיא ואכניש
 יתבון ממדינת בעלי דבביון ואתקדש
 בון לעיני עממיא סגיאין וידעו כי
 אני יהוה אלהיהם בהגלותי אתם אל
 חגוים ופנסתים על ארמיתם ולא אותיר
 עוד מהם שם וידעו אריאנא יד
 אלההון על דחבו קדמי אגלית יתבון
 לביני עממיא זכור דתבו כנישותינון
 לארעהון ולא אשאר עוד מנהון תמן
 ולא אסתיר עוד פני מהם אשר שפכתי
 את רוחי על בית ישראל נאם אדני
 יהוה ולא אסליק עוד שכינת מנהון
 דשפכתי ית רוח קדשי על בית ישראל
 אמר יאהים בעשרים
 וחמש שנה לגלותנו בראש השנה
 בעשור לחדש בארבע עשרה שנה
 אחר אשר הכתה העיר בעצם היום
 הזה היתה עלי יד יהוה ונבא איתי
 שמה בעסריז וחמיש שני לגלותנא

י
ס
פ
ב

דעבדי ית גבורתי דשויתי בון וידעו
 בית ישראל כי אני יהוה אלהיהם מן
 היום ההוא והלאה וידעו בית ישראל
 אריאנא שאלההון מן ימא ההוא
 ולהלאה וידעו הגוים כי בעולם גלו
 בית ישראל על אשר מעלובי ואסתיר
 פני מהם ואתנס כי צדיהם ויפלו בלח
 כלם וידעו עממיא ארי בחוביהון
 גלו בית ישראל על דשקרו במימרי
 וסליקית שכינתי מנהון ומסרתינון
 ביד סנאיהון ואתקטלו בחרבא כולהון
 כטמאתם וכפשעיהם עשיתי אתם
 ואסתיר פני מהם כסואתהון וכמרד'הון
 אתפרעית מנהון וסליקית שכינתי
 מנהון לכן בהאמר אדני
 יהוה עתה אשיב את שכינתי יעקב
 ורחמתי כל בית ישראל וקנאתי לשם
 קדשי כבין כדנן אמר יאהים כען
 אתיכ ית גלות יעקב וארחים על כל
 בית ישראל ואתפרע פורענות גבורתי
 מן עממיא על דאחילו ית שמא
 דקודשי ונשו את כלמתם ואת כל
 מעלם אשר מעלובי בשבתם על
 ארמיתם לכטח ואין מחריד ויקבלון

י
ס
פ
ב

י
ס
פ
ב

י
ס
פ
ב

י
ס
פ
ב

אני שיהיה חסד וסליחתי וידעו כי בן וואקס זאת לבטח אתם והלאה ואעכס בהגלותי ונשו ב בלי כלמתם לשוא
 בתר נשוא כח -

ברישה דשנתא בעסרא לידחא בארבע
 עסרי שנין בחדא דאיתרעית קרתא
 בכרן יומא חדין שרת עלי דוח נבואה
 מן קדם שואעיל יתי לתמן במראות
 אלהיסהביאני אלארץ ישראל ויניחני
 אלהר גבול מאד ועלי במכנה עיר
 מנגב בחיזון נבואה דשרת עלי מן
 קדם שואעילני לארעא דישורא ואשריני
 על טור רם לחא ועלוי כבנין קרתא
 מד'ומא ויבוא אתי שמה והנה איש
 מראהו כמראה נחשת ופתיל פשתים
 בינו וקנה המדה והוא עמר בשער
 ואעיל יתי לתמן והא גברא חזויה
 בחיזון נחשא וחוט כיתנא בידיה
 וקני משחתא והוא קאים בחדרעא
 ויבוא אלי האיש בקאדם ואה בענין
 ובאניך שמע ושים לבך לכל אשר
 אני מראה אותך כי למען הראותכה
 הבאת הנה הגד את כל אשר אתה
 ראה לבית ישראל וכליל עמי גברא
 בד'אדם חזי בעינך ובאדנך שמע
 דשוי ליבך לכל דאנא מחזי יתך ארי
 בדיללא חזי יתך אית' וכלא חזי
 ית כל דאת חזי לבית ישראל והנה

4
 4

ויבא
 קני

מל
 וחד
 חס
 ולמען
 ספר

חומה מחוץ לבית סביב סביב
 האיש קנה המדה ששאות באמה
 וטפח וימד את רחב הכנין קנה אחד
 וקומה קנה אחר זהא שולא מכלא
 לביתא סחור סחור וביד גברא קני
 משחתא דחד מנהון שית אמיין
 באמ'א כאמתא דהיא אמה ופשו
 ומשח ית פותיא דבנינא קניא חד
 ודומא קניא חד ויבוא אל שער
 אשר פניו דרך הקד'ימה ויעל
 במעלותו וימד את סף השער קנה
 אחד רחב ואת סף אחר קנה אחד
 רחב ועל דתרעא דפתיה לאורח
 מד'נא וסליק בד'רגווי ומשח ית
 סיפא דתרעא קניא חד פותיא אית
 סיפא חד קניא חד פותיא והתא קנה
 אחר ארך וקנה אחד רחב וביין
 התאים חמש אמות וסף השער
 מאצל אלם השער מהבית קנה
 אחד וזהא קניא חד ארכא וקניא
 חד פת'א וביין תו'א כותלא חמיש
 אמיין וסיפא דתרעא מקביל אולמא
 דתרעא מד'גיו קניא חד וימד את
 אלם השער מהבית קנה אחר ומשח

תי
 ק

מעלותו במעלותו ג' חס בליש וסימני ויעל במעלותו ומעלות שבעה עלותו הבונה בשמים מעלותו ס' ה' קד'ימה

17

וְתֹאמַר דָּתֵרְעָא מִלְּגִי קִנְיָא חֲדָא
 וַיִּמְדֵּאת אֲרִיס הַשַּׁעַר שׁוֹמְנָה אֲמוֹת
 וְאִילָן שְׁתֵּי אֲמוֹת וְאֲרִיס הַשַּׁעַר
 מִחֲבִית וּמִשֹּׁח יֵת אֲוִלְמָא דָּתֵרְעָא
 תַּמְנֵי אֲמִין וְאִלּוּהִי תִרְתִּין אֲמִין וְאִלְמָא
 וְאִרְעָא מִלְּגִי וְתֵי הַשַּׁעַר דִּרְרָא
 חֲדָיִם שְׁלֹשָׁה מִפָּה וְשְׁלֹשָׁה מִפָּה
 מִדָּה אַחַת לְשְׁלֹשָׁתָם וּמִדָּה אַחַת
 לְאִלָּם מִפָּה וּמִפּוֹ וְתֵי תִרְעָא בְּאוּחָא
 מִדְּנָחַת לִלְתָּה מִכָּא וְתִלְתָּה מִכָּא
 מִשְׁחָא חֲדָא לְתִלְתֵּיהוֹן וּמִשְׁחָא חֲדָא
 לְאִלָּא מִכָּא וּמִכָּא וַיִּמְדֵּאת דְּחִב
 פֶּתַח הַשַּׁעַר עֶשְׂרֵי אֲמוֹת אֲרִיס הַשַּׁעַר
 שְׁלוֹשׁ עֶשְׂרֵי אֲמוֹת וּמִשֹּׁח יֵת פֶּתַח
 דְּמַעֲלָנָא דָּתֵרְעָא עֶסְרֵי אֲמִין אֲרִיסָא
 דָּתֵרְעָא תִּלְתָּה עֶסְרֵי אֲמִין וְגָבּוּל לִפְנֵי
 חֲתָאוֹת אֲמָה אַחַת וְאֲמָה אַחַת גָּבּוּל
 מִפָּה וְחֲתָא שְׁשֵׁי אֲמוֹת מִפּוֹ וְשֵׁשׁ
 אֲמוֹת מִפּוֹ וְתַחֲוּמָא דְקִדְּשׁ תִּוְיָא
 אֲמַתָּא חֲדָא וְאֲמַתָּא חֲדָא תַּחֲוּמָא
 מִכָּא וְתֵי שֵׁיט אֲמִין מִכָּא וְשֵׁיט
 אֲמִין מִכָּא וַיִּמְדֵּאת הַשַּׁעַר מִגֶּב
 חֲתָא לִגְבוּל רִחֵב עֶשְׂרִים וְחֲמֵשׁ אֲמוֹת
 פֶּתַח נֶגֶד פֶּתַח וּמִשֹּׁח יֵת תִּרְעָא מִאֲגִיר

כל ל' ד' ל'
צורא
דביתא
חם

יא
סג
הי
בצורה
הבית

ל
ו
מל סוף
פס
בצורה
הביח

בספ
וגבול
לחלה

۴
۵۰۰

תוא לא יגדלה פותיא עסריז וחמיש
 אמיז תלע לקבילתדע ויעש את
 אילים ששים אמה ואלאיל החצר
 השער סביב סביב ועבד ית אריא
 עותיז רומהוז אמתא חדא ועל אלא
 דדחתא דתלעא סחור סחור ועלפני
 השער ואתוז על לפני ארס השער
 הפנימי חמשים אמה וקדם תלעא
 מציעא דקדם אולמא דתלעא
 גזא חמשיז אמיז וחלונות אטמות
 אלהתאים ואלאליהמה לפנימה לשער
 סביב סביב וכן לאלמות וחלונות סביב
 סביב לפנימה ואלאיל תמרים וכוז
 סתימן לתוא ולאליהז מגיו לתלעא
 סחור סחור וכוז לאילמא וכוז סחור
 סחור לגיו ועל אלא כותרתא ויבאני
 אלהחצר החיצונה והנה לשכות ורצפה
 עשוי לחצר סביב סביב שלשים
 לשכות אלהרצפה ואעלני לדחתא
 בריתא והא לשכן ורצפתא עבד
 לדחתא סחור סחור תלתיז לשכן על
 רצפתא והרצפה אלבתן השערים
 לעמת ארר השערים הרצפה התחתונה
 ורצפתא לעבדא דתלעיא לקביל

4
בצורת
האיתון
הבית
ק

ז
חם
וכן
לא למות
ואלמות
סב סב

סביב
סביב
אמן
אמן
שלום
שלום
האח
האח
כולה
כסין

אמות וסוף פיסוקי בצורת הבית וסימני ארך השער ושער לחצר ושלאחריו ושלאחריו ובא לפניהם אל פני ארך י"ה גג
בלי י"ה וסימני וצפית ויצף וימד את השער ויעשו להם י"ה

אורכא דתרע"א רצפתא ארעיתא
וימר רחב מלפני השער התחתונה
לפני החצר הפנימי מחוץ מאה אמה
הקדים והצפון ומשח פתח כרך
קדם תרע"א ארעא דקדם דרתא
גויתא מלכא מאה אמיז למדנחא
ולצפונא והשער אשר פניו דרך
הצפון לחצר החיצונה מדד ארכו
וכרכו ותרע"א דפתח לאורח צפונא
לדתא כריתא משח אורכיה ופתיה
ותמו שלשה מפו ושלשה מפו ואלו
ואלמו היה במדת השער הראשון
חמשים אמה ארכו ורחב חמש
ועשרים באמה ותוהי תלתה מכא
ותלתה מכא ואלוהי ואולמוהי חוה
כמשחת תרע"א קדמא חמשיז
אמיז אורכיה ופותיא עשרין וחמשים
אמיז וחלני ואלמו ותמרו במדת
השער אשר פניו דרך הקדים ובמעלות
שבע יעלכו ואלמו לפניהם וכווהי
ואולמוהי וכותרתיה כמשחת תרע"א
דפתח לאורח מדנחא ובדרגין שבעה
סלקין ביה ואולמוהי קדמיהון ושער
לחצר הפנימי נגד השער לצפון

בטע

כול
אין
ליו
מיו
ק

כול
אין
ליו
מיו
ק

מיו
ק

ולקדים וימר משער אל שער מאה
אמה ותרע"א דרתא גויתא למכר
תרע"א דפתח לצפונא ולמדנחא
ומשח מתלע לתלע מאה אמיז
ויולכני דרך הדרום והנה שער דרך
הדרום ומדד אלו ואלמו במדות
האלה ואולכני באורח דרומא וזה
תרע"א חד פתח לאורח דרומא ומשח
אלוהי ואולמוהי כמשחתא האליז
וחלונים לו ואלמו סביב סביב
בהחלונות האלה חמשים אמה ארכו
ורחב חמש ועשרים אמה וכוין ליה
ולאולמוהי סחור סחור ככונא האמיז
חמשיז אמיז אורכא ופותיא עשרין
וחמשים אמיז ומעלות שבעה עלות
ואלמו לפניהם ותמרו לו אחר מפו
ואחר מפו ואלמו ודרגין שבעה
דרגוהי ואולמוהי קדמיהון וכותרת
ליה חדא מכא וחדא מיכא על אלוהי
ושער לחצר הפנימי דרך הדרום
וימר משער אל השער דרך הדרום
מאה אמות ותרע"א דרתא גויתא
באורח דרומא ומשח מתלע לתלע
באורח דרומא מאה אמיז ויכאני

ג
כ
ליו
מיו
ק

מיו
ק

תיו
ק
מיו
ק
ליו
ק

ויולכני גככ כן וסימב דרך הדרום אל השער וישבני - ויולכנו ואילמו ותמרו עד בהחלונות האלה ואלמו דדרום אילמו

אמה

אלחצר הפנימי בשער הדרום וימד
את השער הדרום במדות האלה
ואעלני לדתא גויתא בתרע דרומא
ומשח ית תרע דרומא כמשחתא
האלין ותאן ואילו ואילמן במדות
האלה וחלונות לו ולאילמן סביב סביב
חמשים אמה ארך ורחב עשרים
וחמש אמות ותוהי ואלוהי ואלמוהי
כמשחתא האלין זכויק ליה ולאולמוהי
סחור סחור חמשין אמיז אורכא
ופתא עסריז וחמשים אמיז ואלמות
סביב סביב ארך חמש ועשרים אמה
ורחב חמש אמות ואולמא סחור
סחור אורכא עסריז וחמשים אמיז
ופתא חמשים אמיז ואילמן אר
חצר החיצונה ותמרים אלאיך
ומעלות שמנה מעלו ואולמוהי
לדתא בדיתא זכותרן על אלוהי
ודגוהי תמנא דרגוהי ויביאני אל
החצר הפנימי דרך הקדש וימד את
השער במדות האלה ואעלני לדתא
גויתא באורח מדנחא ומשח ית תרע
כמשחתא האלין ותאן ואילו ואילמן
במדות האלה וחלונות לו ולאילמן

איו ליו מיו

מיו

ו סוף סב סב

מיו

ליו

ליו

ליו

ליו

ליו

ליו

ליו

ליו

ליו

מיו
ליו
ליו
ליו

איו ליו מיו

ליו
ליו
ליו
ליו

ליו
ליו
ליו

איו ליו מיו

כל צורת הבית ממן כגון במלך מלך וסמנך ותאי השער ג' בו קדמא ושל אחריך ובמלך דובאולס השער ארבעה שלחנות ב' בו קדמא

מפני שנים שלחנות מפה לשחוט
אליהם העלה והחטאת והאשים
ובאולמא דתדעא תדין פתורין מכא
ותדין פתורין מכא למכס ער יהו
עלתא וחטאתא ואשמיא ואלהבתא
מחוצה לעולה לפתח השער הצפונה
שנים שלחנות ואלהבתא האחרת
אשר לאולם השער שנים שלחנות
ולעברא דמכרא למסקנא במעלנא
דתדע צפונא תדין פתורין ולעברא
אחרנא דלאולמא דתדעא תדין
פתורין ארבעה שלחנות מפה וארבעה
שלחנות מפה לכתף השער שמונה
שלחנות אליהם ישחטו ארבעה
פתורין מכא וארבעה פתורין מכא
לעברא דתדעא תמנא פתורין כינהון
נכסין וארבעה שלחנות לעולה אפי
גזית ארץ אמה אחת וחצי ורחב אמה
אחת וחצי וגובה אמה אחת אליהם
יניחו את הכלים אשר ישחטו את
העלה בסוהב וארבעה פתורין
לעלתא דאכני גזית אורכא אמתא
חמא ופלג ופותיא אמתא חמא ופלג
זרומא אמתא חמא עליהון יחתון

ז
ח
מ
ד

א
ב
ה
בע

ה
הורה
הבקר
וארבעה
וגם
ראה

יתמנא דיכסון ית עלתא כהון ונכסות
קוד שיא וזה שפתיים טפח אחד מופקם
בבית סביב סביב ואלה שלחנות השער
הקרובין ועונקלין נפקין פשך חד
קביעין בעמודי בית מטבחין מבין
לאולמא סחור סחור ועל פתורא נכס
קודבנא ומחוצה לשער הפנימי לשנות
שרים בחצר הפנימי אשר אלכתא
שער הצפון ופניהם דרך הדרום
אחד אלכתא שער הקדים פני דרך
הצפון ומכרא לתדעא גזאח לשכת
ליואי בדרתא גזיתא דלעבר תדע
ציפונא ואפיהון לאורח דרומא חד
לעבר תדע מדנחא אפי אורח צפונה
וידבר אלי זה הלשכה אשר פניה
דרך הדרום לכהנים שמרי משמרת
הבית ומליל עמי דא לשכתא דפתחא
לאורח דרומא לכהניא נטרי מפרת
ביתא והלשכה אשר פניה דרך הצפון
לכהנים שמרי משמרת המזבח חד
בני צדוק הקרבים מבני לוי אליהו
לשרתו ולשכתא דפתחא לאורח
ציפונא לכהניא נטרי מפרת מדנחא
אנון בני צדוק דקרביין מבני לוי

ה

ה

ה

ה
ב
ה
ו
ב
ו

ה

זו זה כתבתי וזכרתי וסימנתי העיר הלשכה לשחוק והראה כל עמית ולשמח נסיון וגדולה לעגס ועדות דרך הצפון וסימנתי והשער
ומחוצה לשער והלשכה ופרח העליון ויניחו את הכלים אשר ישחטו את העלה לפניהם

ולא יהיו אחוים בקיר הבית ומחיצת
 מחיצת על מחיצת תלתין ותלת חדר
 עשרי בסדר ראשון ככותליא דמגו
 למחיצתא סחור סחור למרהוי רישוי
 שריתא נחץ על זיזא ולא יהיו שריתא
 מעברין בכותלי ביתא ורחבה ונסבה
 למעלה למעלה לצלעות כי מוסבא
 למעלה למעלה סביב סביב לבית על
 מן רחב לבית למעלה וכן התחתונה
 יעלה על העליונה לתיכונה ופותרא
 מסבתא וסלקא לעילא לעילא מן
 מחיצתא ארי מקפא ביתא וסלקא
 לעילא לעילא סחור סחור לגין עליון
 פתי ביתא מעילא וכן במסיבתא
 סלקין מן ארעיתא לעילא באורח
 מציעיתא וראיתא לבית גבה סביב
 סביב מסדות הצלעות מלך הקנה
 ששאות אצילה וחזית לביתא
 רומא סחור סחור משכלל מחיצתא
 משחת קנא שית אמין רוח רחב
 הקיר אשר לצלע אלה חוץ חמש
 אמות ואשר מונח בית צלעות אשר
 לבית פותרא דכותל למחיצתא
 דלברא חמש אמין ואחר שביק

ל

בצורת
הב

ב

ו
ל
ומל

בית מחיצתא דלגיו וכין הלשכות
 רחב עשרים אמה סביב לבית סביב
 סביב וכין לשכותא פותרא עשרין
 אמין סחור סחור מקום לביתא סחור
 סחור ופתח הצלע למנוח פתח אחד
 דרך הצפון ופתח אחד לדרום ורחב
 מקום המנוח חמש אמות סביב
 סביב ותרעא דמחיצתא לאתר
 שביק תרעא חד פתח לאורח צפון
 ותרעא חד פתח לדרומא ופותרא
 דאתר שביק חמש אמין סחור סחור
 והבנין אשר אלפני הגזרה פותרא
 היס רחב שבעים אמה וקיר הגג
 חמש אמות רחב סביב סביב וארבע
 תשעים אמה וזננא דקדם בצורתא
 רוח ארץ מערבא פותרא שבעין אמין
 זכותא דזננא חמש אמין פותרא
 סחור סחור ואורכיה תשעין אמין
 ומדד את הבית ארך מאה אמה
 והגזרה והבניה וקירותיה ארך מאה
 אמה ומשחת ביתא אורכא מאה
 אמין וזי צורתא וזננא זכותא רוא
 אורכא מאה אמין ורחב פני הבית
 והגזרה לקדיס מאה אמה ופותרא

ומל

וראיתי יב וסמכילי ופסקתי והגדתי והנה לבית שיש טוב כשרון מעשה איכבה ב' בן דנא דנא - על בצורת הבית ופי
 האיתון ב' בן ונסבה ב' בן אחריה ושלאחרין נא על -

דקדם ביתא וביצורתא למדנחא
מאה אמיין ומדד ארר צבנין אל
פני הגזרה אשר על אחריה ואתקיה
מפן ומפן מאה אמה וזה יכל הפנימי
וארמי החצר ומשח אורכא וצבנינא
דקדם ביצורתא דלא חורה און ויתלא
מלא זמנא מאה אמיין זה יכל גואה
זאולמי דרתא הספים והחלונים
האטמות והאתיקים סביב לשלשתם
נגד הסף שחיה עץ סביב סביב והארץ
עד החלונות והחרונות מכסות ספא
זכין סתימן ואתיקיא סחור סחור
לתתיהון לקביל ספא דחפי נסדין
דאדא סחור סחור דאדעא עד כווא
זכין סתימן על מעלה הפתח ועד
הבית הפנימי ולחושן ואל כל הקיר
סביב סביב בפנימי ובחיצון מדות
עד לעילא מן תרעא ועד ביתא גואה
ולבא ועל כל כותלא סחור סחור
מלגין ומלכרא משחין ועשוי כרובים
ותמרים ותמרה בין כרוב לכרוב
ושנים פנים לכרוב וגליף כרובין
זכותין זכותותא בין כרובא לכרובא
זתדין אפיין לכרובא ופני אדם אל

ל
ומל
א

ל

בספ
בעור
הבית

קדמ
על
מעל
בתל
עד
מעל

חתמרה מפן ופני כפיר אלהתמרה
מפן עשוי אל כל הבית סביב סביב
זאפי אנשא עכיד לכותרתא מכא ואפי
אריא עכיד לכותרתא מכא גליף על
כל ביתא סחור סחור מהארץ עד
מעלה הפתח הכרובים והתמרים
עשויים וקיר הליכל מאדעא עד
לעילא מן תרעא כרובין זכותין גליפין
זכין לכותלא דהיכלא ההיכל ממוזת
רבעה ופני הקדש המראה כמראה
היכלא דסיפוי מרבעין זאפי בית
כפורי חזויה כחיו יקרא המזבח
עץ שלש אמות גבה וארכו שתיים
אמות ומקצעתיו לו וארכו וקירתיו
עץ וידבר אלי זה שלחן אשר לפני
יהוה וקביל מדבכא פתולא דאעא
תלת אמיין רומיה ואורכיה תרתין
אמיין וזוין ליה ואורכיה זכות לוחי
אעא ומליל עמי דין פתולא דקדם
יש ושתים דלתות להיכל לקדש
ותרתין דשנין להיכלא ולבית כפוריו
ושתים דלתות לדלתות שתיים מוסכות
דלתות שתיים לדלת אחת ושתים דלתות
לאחרת ותרתין דשנין אימהן לדשניא

סו
נקי
במק

ל
וחס

ה
מל
ד

ל
מל
ב
זק
קד
בספ

שלוש ה מל וסימב על מה פעמים דחג הסכות ערים דכי יכרית והעלעות המזבח עץ וכל כתרוב כווא מלג - וקיריתו
ד וסימב בגן וחב המזבח ויחף בתרד מלג -

५
 ५
 ५
 ५
 ५

י
סוף
פס
בס

גל
וכח
בן

ח
 כה
 ו
 קנה
 מהתחבנות
 כה
 בתר
 מהתחבנות
 נה
 קנה
 ומהתחבנות
 כה
 בתר
 ומהתחבנות
 כה

אליהן ה' מל אחד חס וסימב ותיאן ותאמר ותקרבון ועשויה ותאמר דנעמי תנחם ושב מל - בשלשים וכתב

כי ארך הלשכות אשר לחצר החיצונה
חמשים אמה והנה על פני הדיכר
מאה אמה ארי אורכא דלשכותא
דלדלתא ברייתא חמשים אמיז והויז
על אפי היכלא מאה אמיז ומתחת
לשכות האלה המבוא מהקדשים נבוא
לנה מהחצר החיצונה ומלמעלה לשכות
האליז מעלנא ממדנתא דעליז להון
מדלתא ברייתא ברה בגדר החצר דרך
הקדשים אלפני הגזרה ואלפני הבנין
לשכות בפותיא פלות לא דלתא באורח
מדנתא דקדם ביצורתא דקדם כננא
לשכן ודרך לפניהם כמראה הלשכות
אשר דרך הצפון כארפן בן רחמן וכל
מוצאיהן וכמשפטיהן ובפתחיהן
ואורחא קדמיהן כהיו לשכותא דפתחן
לאורח צפונא באורכהון כין פותיהון
וכל מקניהון וכדחזי להון ובתדעיהון
ובפתחי הלשכות אשר דרך הדרום
פתח בראש דרך דרך בפני הגדרת
הגניח דרך הקדשים בבואן ובתדעיה
לשכותא דפתחן לאורח דרומא תלע
בריש אורח אורח קדם דוכן ליה אי
אורח מדנתא כמעלניהון ויאמר אלי

ומתחת
הלשכות
ח
חכ
דחכ

ומל
ומל
ומל

ו

לשכות הצפון לשכות הדרום אשר
אלפני הגזרה הנה לשכות הקדש
אשר יאכלו שם הכהנים אשר קדוכם
ליהוה קדשי הקדשים שם יגדלו
קדשי הקדשים והמנחה והחטאת
והאשם כי המקום קדש ואמר לי
לשכות צפונא לשכות דרומא דקדם
ביצורתא אנן לשכות קודש אדני כלון
תמן כהניא דקריבין לשמ שוא קיי
קודשי קודשי איתמן יחתון קודשי
קודשיא ומנחתא וחטאתא ואשם
ארי אתלא קדישי בבאם הכהנים ולא
יצאו מהקדש אלה החצר החיצונה ושם
יניחו בגדיהם אשר ישרתו בהן כי
קדש הנה ולבשו בגדים אחרים וקרבן
אלא אשר לעם במיעלהון כהניא ולא
יפקון מן קודש א לדרתא ברייתא תמן
חתון לבושיהון דישמשון בהון ארי
קודש א אנון דילבשו לבושיא אחרין
זיתעבדון עם עמא וכלה את מדות
הבית הפנימי והוציאני דרך השער
אשר פניו דרך הקדשים ומדדו סביב
סביב ושיצו יתמשחת ביתא גואה
ואפקני באורח תרעא דפתח לאורח

ח

ג

ח
חכ
בנכ
ובנכ

ח
ח

ח
ח

ח
ח

אשר אל ח וסימנה ועשית שתי ועשו ויהי כקרא ומחיצה לשכות המה בדוקה ח ולבשו בגדים וכלו בגדיהם כח
וכלה וסימנה העב מכלל אתכם סעיפיה את מדות ח

מאות
ח

43
ג
כח
ה
כ
חח

ה
גדל
י
כור
ח
א
פנ
ז
יגדל
ה
גדל

ט
וח
ומזבד

קדשיהמה ומלכיהם בזנותם ובפגרי
 מלכיהם במזותם ואמר לי בר אדם
 דין אתר בית כורסי יקרי ודין אתר
 בית אשריות שכינתי דאשרי שכינתי
 תמן בגו בני ישראל לעלם ולא יסאבון
 עוד בית ישראל שמא דקודשי אנון
 ומלכיהון בטעותהון ובפגרי מלכיהון
 במתהון ובתתם ספס אתספי ומזותתם
 אצל מזותתי והקיר ביני וביניהם
 וטמאואת שם קדשי בתועבותתם
 אשר עשו ואכל אתם באפי במתנהון
 ספיהון כקבילספי בית מקדשי
 ובניניהון בסטור עזרתי וכותל בית
 מקדשי ביז מימרי ובניניהון וסאבו
 יתשמא דקודשי בתועבותהון
 דעבדו דשיציתי יתהון ברוגזי ועליה
 ירחקו את זנותם ופגרי מלכיהם
 ממני ושכינתי בתוכם לעולם כעץ
 ירחקו יתטעו תהון ופגרי מלכיהון
 מלמחטי קדמי ואשרי שכינתי
 ביניהון לעלם
 אתה בך
 אדם הגד את בית ישראל אתה בית
 ויכלמו מעונותיהם ומדדו את תפלת
 את כראדם חוי ית בית ישראל ית

ביתא דיתכנעון מחוביהון וימשחון
 ית טקוסיה ואס נכלמו מכל אשר
 עשו צורת הבית ותכונתו ומוצאו
 ומזבחו וכל צורתו ואת כל חקתיו
 וכל צורתו וכל תורתו וחרע אותם
 וכתכלעניהם וישמרו את כל צורתו
 ואת כל חקתיו ועשו אותם ואס
 יתכנעון מכל דעבדו במחזיהון צורת
 ביתא וטקוסיה ומפקנהו ומעלנהו
 וכל צורתיה וית כל גזירתיה וכל
 צורתיה וכל דחזי ליה חורע יתהון
 וכתוב לעיניהון ויטרו ית כל צורתיה
 וית כל גזירתיה ויעבדו יתהון ואת
 תורת הבית על ראש החר כל גבול
 סביב סביב קדש קדש שים הנה זאת
 תורת הבית דא אורייתא דביתא על
 ריש טורא כל תחומיה סחור סחור
 קודש קודש ית הא דא אורייתא דביתא
 ואלה מדות המזבח באמות אמה
 אמה וטפח וחיק האמה ואמה דחפ
 וגבולה אל שפתה סביב זרת האחר
 וזה גב המזבח ואלין משחת מדבחא
 באמא באמתא דהיא אמה ופער
 זת שויתא אמתא ואמתא פותיא

חולס
 מל
 אבוא על
 תיו
 ק
 תיו
 ק

ה
 ח

שפתה
 אל שפת
 הנחל
 משפתו
 אל שפתו
 דגב יב
 כולה
 אל

ואלין משחת מדבחא
 באמא באמתא דהיא אמה ופער
 זת שויתא אמתא ואמתא פותיא

אמת
 זרת
 מל

תורתיו וסימנה את חקי הלה ואס נכלמו לכל חקות בידש ב דיחזק תורתו כח וז ותורתיו יעבדו קדמא ודין תורתיו כח אס אל נחל

i

חקותי וסימני בלבבם העמים נתן בריתי המזבח בית יצ מנחה ליץ וישתאמר הידעת - למקדש ג' דג' וס' ושלפ' ומקדש
לבנות בית למקדש -

בֵּית אֶזְחִיזִית זֶהָ אֶת מְלִי יִקְרָא דָּשִׁי
 יֵת בֵּית מִקְדָּשָׁא דָּשִׁי וְאֶשְׁתִּטַּחִית
 עַל אֶפְסֵי וְיֹאמֶר אֵלֵי יְהוָה בְּזֶאֱדָם
 שִׁים לִבִּי וְרָאָה בְּעֵינַי וּבִאֲזִנַּי
 שְׁמַע אֶת כְּלֹא שְׂרָאֵל מִדְּבַר אֶתְךָ
 לְכָל חֲקוֹת בֵּית יְהוָה וּלְכָל תּוֹרֹתָיו
 וְשִׁמַּת לִבִּי לִמְבוֹא הַבַּיִת בְּכָל מוֹצָאֵי
 הַמִּקְדָּשִׁי וְאֹמֶר לִי יְיָ בְּרֹא אֲדָם שְׁוִי
 לִבִּי וְחִזִּי בְּעֵינַי וּבִאֲזִנַּי שְׁמַע יֵת
 כָּל דְּאִנְא מִמְּלִיל עַמְּךָ לְכָל גִּזְרֹת
 בֵּית מִקְדָּשָׁא דָּשִׁי וּלְכָל דְּחִזִּי לִיהִי
 וְתִשְׁוִי לִבִּי לִמְעַלְנִי בֵּיתָא בְּכָל מַמְקָנִי
 מִקְדָּשָׁא וְאֹמֶרֶת אֶל מְרִיאֲלֵבִית
 יִשְׂרָאֵל כֹּה אֹמֶר אֲדֵנִי יְהוָה רַב לָכֶם
 מִכָּל תּוֹעֲבֵיכֶם בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתִימָר
 לְעַמָּא סְרַבְנָא לְבֵית יִשְׂרָאֵל כִּדְנָן
 אֹמֶר יְיָ אֱלֹהִים סָגִי לְכוֹן מְכַל תּוֹעֲבֵיכֶם
 בֵּית יִשְׂרָאֵל בִּהְבִּיאֲכֶם בְּנֵי נֶכֶד עֵרְלֵי
 לְבִי עֵרְלֵי בָשָׂר לְהִיּוֹת בְּמִקְדָּשִׁי
 לְחַלְלֵי אֶת בֵּיתִי בְּחֻקֵּיכֶם אֶת
 לְחֵמִי חֲלֹב וְדָם וּפְרוֹאֶת בְּרִירֵי
 אֶל כָּל תּוֹעֲבֵיכֶם בְּאִיתִי וְתִכּוֹן בְּנֵי
 עַמִּי אֲדֵשִׁיעִי לְבָא וְעֵרְלֵי בְּסֹרָא
 לְמַהוּי בְּמִקְדָּשִׁי לֹא פִסָּא יֵת עֲזָרְתִּי

4
 ב.ל.נ.

ט. ת.ו. ל.
 פ.

4

ח.
 בטע
 מֶה
 מֶה
 תֵּל
 וְשׁ

בְּקֹדֶשׁ כֹּחַ יֵת קוֹרְבָנֵי תִלְבָּדִים נִתְּנָת
 קוֹדֶשִׁין וְאֶשְׁנֵאוּ יֵת קִימֵי עַל כָּל
 תּוֹעֲבֵיכֶם כֹּחַ וְלֹא שְׁמַרְתֶּם מִשְׁמֶרֶת
 קִדְשִׁי וְתִשְׁמְרוּ לְשִׁמְרֵי מִשְׁמֶרֶת
 בְּמִקְדָּשִׁי לָכֶם וְלֹא נִטְרַתֶּן מִטְרַת
 קוֹדֶשִׁי וּמִנִּתּוֹן לְנִטְרֵי מִטְרַת מִימֵי
 בְּמִקְדָּשִׁי לְכוֹן כֹּה אֹמֶר לֵאמֹר
 יְהוָה כָּל בְּנֵי נֶכֶד עֵרְלֵי לְבִי עֵרְלֵי בָשָׂר
 לֹא יָבוֹא אֶל מִקְדָּשִׁי לְכָל בְּנֵי נֶכֶד
 אֲשֶׁר בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּדְנָן אֹמֶר
 יְיָ אֱלֹהִים כָּל בְּנֵי עַמִּי אֲדֵשִׁיעִי וְלֹא
 עֵרְלֵי בְּסֹרָא לֹא יִיעֲלוּן לְמִקְדָּשִׁי
 לְכָל בְּנֵי עַמִּי אֲדֵנִי דְּבִגְדֵי יִשְׂרָאֵל
 כִּי אֶסְחָלוּ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר רָחֲקוּ מִעֲלֵי גִּזְרֹת
 יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר תַּעֲוִי מִעֲרֵלֵי אַחֲרֵי
 גִּזְרֵיהֶם וְנִשְׁאֹו עוֹנְסֵי אֱלֵיךְ לִי וְאֵי
 דִּאתְרַחֲקוּ מִדְּחֻלָּתִי כְּמִטְעֵי יִשְׂרָאֵל
 דְּמִטְעֵי מִבְּתַר פּוֹלְחָנִי בְּתַר טַעֲוִיתָן
 וְיִחַלְּלוּ חֻבִּיחוֹן וְהִיוּ בְּמִקְדָּשִׁי
 מִשְׁרָתִים פְּקֻדוֹת אֲלֵשֶׁעֲרֵי הַבַּיִת
 וּמִשְׁרָתִים אֶת הַבַּיִת הֵמָּה יִשְׁחָטוּ
 אֶת הָעוֹלָה וְאֶת חֻבֵּי לֶעֶם וְהֵמָּה
 יַעֲמְדוּ לִפְנֵיהֶם לְשִׁרְתָּם וְיִהְיוּ בְּבֵית
 מִקְדָּשִׁי מִשְׁמֵשִׁין מִמֶּנָּה עַל תַּלְדֵּי

דסג

ח. בטעמא מִדְּחֻלָּתִי וְיִחַלְּלוּ מִלֵּה וְיִמְנִי בְּכָל מוֹשְׁבֵיכֶם אֶת כָּל הַהֲדוּתִיהָ מִבְּלִי גִּזְרֵי וּמִכָּל גִּזְרֵיכֶם מִכָּל תּוֹעֲבֵיכֶם
 לְמַבְרָא שׁוֹנֶה וְנִבְזֵי יֵת שְׁהֵם

ביתא ומשמשיך יתביתא אנן יכסן
תעלהא ויתנכסת קודש אדלעמא
ואנן יקומון קדמיהון לשמשותהון
יען אשר ישרתו אותם לפני גדליהם
והיו לבית ישראל למשול עון על
בן נשאתי ידי עליהם נאם אדני יהוה
ונשאו עונם חלף דהו משמשיך ותהון
קדם טעותהון והיו לבית ישראל
לתקלת חובין על כין קיימית במימרי
עליהון אמר ישאיהם ויקבלון חוביהון
ולא יגשו אלי לכהן לי ולגשת ער
כל קדשי אלקדשי הקדשים ונשאו
כל מתם ותועבותם אשר עשו ולא
יתקרבון לפלחני לשמשא קדמי
ולמקרב על כל קודשי לקודשי
קודשאי ויקבלון את כנענותהון
ותועבותהון דעבדו ונתתי אותם
שמרי משמרת הבית לכל עבדתי
ולכל אשר יעשה בו ומנתי יתהון
נפרי מסרת ביתא לכל פולחניה
ולכל דיתעבידי ביה
והכהנים הלויים בני צדוק אשר
שמרו את משמרת מקדשי בתעות
בני ישראל מעלי המה יקרבו אלי

ב
מל
וטמא
ונשא

ה

ג

אפכא
דאמר
אל

149
לשרתני ועמדו לפני להקריב לי
חלבו ודם נאם אדני יהוה זכחניא ליואי
בני צדוק דנטרו ית מסרת מקדשי
במטעי בני ישראל מבחר פולחני
אנן יתקרבון לפלחני לשמשא
קדמי וישמשון על מדבחי לקרבא
קדמי תרב ודם נכסת קודשי אמר
ישאיהם המה יבאו אל מקדשי והמה
יקרבו אל שלחני לשרתני ושמרו את
משמרת יאנן ויעלו ללמקדשי
ואנן יתקרבון לפתור להים אפלא
לשמשא קדמי ויטרו ית מסרת
מימרי ויהיה בבואם אל שערי החצר
הפנימית בגדי פשתים ילבשו ולא
יעלה עליהם צמר בשורתם כשערי
החצר הפנימית וביתא ויהי כמעלהון
לתרעי דרתא גויתא לבושי בוץא
ולבשו ולא תהי עליהון כסות עמר
בשמשותהון בתרעי דרתא גויתא
ולגיו פארי פשתים יהיו על ראשם
ומכנסי פשתים יהיו על מתניהם
לא יחגרו ביזע קובעין רבוע יהון
על רישיהון ומכנסי רבוע יהון על
חרציהון ולא ייסרו על חרציהון

המגבעות

והכהנים הלויים ג' וסימכא הסכת ושמע כראותכם דיהושע בנ צדוק עשיה בזה וסימ וכל אשר יעשה לכדמי ומה
יעשה בזה והעם לעשות באיש א

להם לנחלה אני נחלתם ואחזה לאתנן
להם כישראל אני אחזתם וזה יהיו
לחלק מותר קרבני חולקהו ואחזתו
לאתנן להו כישראל מתנן דיבת
להו אני אחזתו חוץ המנחה והחטאת
והאשם המה יאכלום וכלהם בישוא
להם יהיה מנחתא וחטאתא ואשםא
אני כללונן וכלהם בישוא
להו יהיו ואשית כללונן כלל
תרומת כל מכלת תרומתכם לכלהם
יהיה וראשית עריסותיכם תתנו ולכן
להניח ברכה אל ביתך וראשית כולא
בכורי כולא וכל אפרשות כולא מכל
אפרשות כון לכהניא יהיו וראשית
תתנו לכהניא לאשראה ברכתא בבית
כלכלה וטרפה מז העוף ומז הבמה
לא יאכלו הכלהם כלכלה ונתבאר
מז עופא ומז בעירא לא יכלו
כהניא ובהפילכם את
הארץ בנחלה תרומת תרומה ליהוה
קדש מז הארץ ארך חמשה ועשרים
אלף ארך ורחב עשרה אלף קדש
הוא בכלל גבולה סביב ובכלל ותכון
ית ארעא באחסנא תפרשון אפרשותא

ו
ד
פס
אית
בהו
כל
כל
כל

סליק
ל
ומל

קדם ש קודשא מז ארעא אורכא
עשרין וחמשה אלפי אורכא ופרגא
עשרה אלפי קודשא הוא כלל תחומה
סחור סחור יהיה מזה אל הקדש חמש
מאות בחמש מאות מרבע סביב
וחמשים אמה מגרש לו סביב יהיו
מדין לקודשא חמשים מאה בחמשים
מאה מרבע סחור סחור וחמשים אמה
לוחא ליה סחור סחור ומז המזבח
הזאת תמורד ארך חמש ועשרים
אלף ורחב עשרת אלפים ובה יהיה
המקדש קדש קדשים ומז משחתא
הזאת משח אורכא עשרין וחמשה
אלפי ופוטא ובה יהיו מקדש קודש
קודש קדש מז הארץ הוא לכלהם
משרתי המקדש יהיה הקרבים לשחת
אתיהוה ויהיה להם מקום לכהניא
ומקדש למקדש קודש ארעא
הוא לכהניא דמשמשין בבית מקדשא
יהיו קריבין לשמשא קדם ש יהיו
להו אתר שביק לכהניא וכבשיא
למקדשא וחמשה ועשרים אלף
ארך ועשרת אלפים רחב יהיה ללוים
משרתי הבית להם לאחזה עשרים

חמשה
ק

עשרה לפי

ג

ג
ג

והיה
ק

למקדש ג וסימנך ושדכו ומקדש לבנות בית ג רחב וארך ג וסימנך חמשת אלפים רחב וארך ועל גבול יהודה ג

לשכנות ועשרין וחמשה אלפי אורכא
 ועשר אלפי פותיא ויהי ליה אר
 משמשי בית אלהין לאחסנא עשרין
 לשכין ואחת העיר תתנו חמשות
 אלפי סרחא וארבע חמשה ועשרים
 אלף לעמית תרומת הקדש לכל בית
 ישראל יהיה ואחסנת קדשא תיתנו
 חמשה אלפי פותיא ואורכא עשרין
 וחמשה אלפי לקביל אפרשות קדשא
 לכל בית ישראל יהיו ולנשיא מזה
 ומזה לתרומת הקדש ולאחת העיר
 אלפי תרומת הקדש ואלפי אחת
 העיר מפאתים ימה ומפאת קדמה
 קדימה וארבע לעמית אחר החלקים
 מגבולים אלגבול קדימה ולרצא
 מיצא ומיצא לאפרשות קודשא
 ולאחסנת קדשא לקביל אפרשות
 קודשא ולקביל אחסנת קדשא מרח
 מערבא מערבא ומרח מדנחא
 מדנחא ואורכא לקביל אחד מן חלקא
 מתחום מערבא עלתחום מדנחא
 לארץ יהיה לו לאחזה בישראל ולא
 יגור עוד נשיא את עמי והארץ יתנו
 לבית ישראל לשבטיהם דא ארעא

ג
 ועל
 גבול
 יהודה

ג
 כה
 ג
 חלק

תהי לרצא לאחסנא בישראל ולא יגור
 עוד רב רב ית עמי דא ארעא ויתנו
 לבית ישראל לשבטיהו
 כה אמר אדני יהוה רב לכם נשיא
 ישראל חמסין שדה סירו ומשפט
 וצדקה עשו הרימו גרשיתכם מעל
 עמי נאם אדני יהוה כדנאמר
 אלהים סגל לכוין רב רב ישראל חטא
 ובזא אערו ודין דקשוטא זכו עבדו
 סליקו תקלת כוין מגו עמי אמר
 אלהים מאזני צדק ואיפת צדק
 צדק יהי לכם מוזנון דקשוטא ומזון
 דקשוטא ובתינ דקשוטא יהוין דכונא
 והבת תכין אחרי יהיה לשאת מעשר
 החמר הכת ועשירת החמר האפה
 אלה חמר יהיה מתכנתו מכילתא
 ובתא טיקס חד יהי לכוין סכום תלת
 סאין למסב מעסר כורא במכירת
 רטיצא ביתא ועסר כורא יבישא
 מכילתא מן כורא חיי טקוסיה ויש
 עשרים גרה עשרים שקלים חמשה
 ועשרים שקלים עשרה וחמשה
 שקל חמנה יהיה לכם וסלעא עשרין
 מעין תלתות מניא עשרין סלעין

להח
 חזק
 וכל
 כ

החלקים ג בליט וסימכין ולאחזת ועל גבול יהודה והנוטר - ואלפי ג וסימכין ולנשיא ברחב ואחזה בשער הנגב לילה ועמק

כספא עסדין וחמיש סלעין רבעות
מנא חמיש עסדי סלעין כולדון
שותין מנא רכא מני קודשא יהי לכו
זאת התרומה אשר תרימו ששית
האיפה מחמר החטים ושישיתם
האיפה מחמר השערים ורא אפר שווא
דתפרשון חד מן שיתא במכילתא
מכור חטיין וחד מן שתא במכילתא
מכור סעדין וחק השמן הבת השמן
מעשר הבת מן הכר עשרת הבתים
חמר כי עשרת הבתים חמר ודחזי
למסב מן משחא במכילת דחזי
מעסרא ביתא מן כורא חד מן עסלא
הויא ביתא ככורא ארי עסר בתין כורא
ושה אחת מן הצאן מן המאיתים
ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם ארני
יהוה ואימר חד מן ענא מן מאתן
דחזי למסב מפטמא דישראל
למנחתא ולעלתא ולנכסת קדשא
לכפרא עליהון ואמר שאלים
כל העס הארץ יהיו אל
התרומה הזאת לנשיא בישראל
כל עמא ארעא יהון עבדין ית

מ

מ

מ

אפר שווא הרא לרכא בישראל ועל
הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסך
בחגים ובחרישים ובשבתות בכר
מועדי בית ישראל הוא יעשה את
החטאת ואת המנחה ואת העולה ואת
השלמים לכפר בעד בית ישראל ועל
רכא תהי עלתא ומנחתא ונסכיא
בחגיא ובירחא ובשכיא בכל מועדי
בית ישראל הוא יעביד ית חטאת
זית מנחתא זית עלתא זית נכסת
קודשא לכפרא על בית ישראל
כה אמר ארני יהוה כראשון
באחד לחדש תקח פרבן בקר תמים
וחטאת את המקדש כדנן אמר ש
אלים בקדמא בחד לירחא תסבתור
בר תורי שולים ותדכי ית מקדשא
ולקח הכהן מדם החטאת ונתן אל
מזוזת הבית ואל ארבע פנות העזרה
למזבח ועל מזוזת שער החצר
הפנימית ויסב כהנא מדמא חטאתא
זיתין על סקופת ביתא ועל ארבע
זית מסמתא למדכחא ועל סקופת
תרע דרתא גזיתא וכן תעשה בשבעה
בחריש מאיש שגה ומפתי ופלתם

מ
ב

ה

ה
ה
ו

מ

ה
ה

כל העס גדיש פסן וסימכיה הכותל הנותר הארץ - - עולות ג' מלביש וסימכיה ועל הנשיא האקדמנו אבוא בירק - -

והעלה אשר יקרב הנשיא ליהוה
ביום השנית ששה כבשים תמימים
ואילתמים ועלת אדיריב רבא
קדם ש ביום אדשנתא שתא ארין
שלמין ודכר שלים ומנחה איפה
לאיל ולכבשים מנחה מתת ידו
ושמן היז לאיפה ומנחתא מכילתא
לדכרא ולאמר יא מנחתא דתדבין
ידיה ומשחא מלי הינא למכילתא
וביום החדש פרבבבקר
תמימים וששת כבשים ואילתמים
יהיו וביום אדירחא תורכר תורי שלים
זשתא אימרין ודכר שלמין ידיו
ואיפה לפר ואיפה לאיל עשה מנחה
ולכבשים כאשר תשיג ידו ושמן
היז לאיפה ומכילתא לתורא ומכילתא
לדכרא יעבד מנחתא ולאמר יא
במא דתדבין ידיה ומשחא מלי
הינא למכילתא ובכוא הנשיא דרך
אולם השער יבוא ונדרכו יגא
ובמיעל רבא כאורחא אולמא דתלע
יעול ובאורחיה יפוק ובכוא עם
הארץ לפני יהוה כמו עדים הבא
דרך שער צפון להשתחות יצא דרך

שֶׁעַר נִגְבַּ וְהָאֶדְרָךְ שֶׁעַר נִגְבַּ יֵצֵא
דֶּרֶךְ שֶׁעַר צְפוֹנָה לֹא יֵשׁוּב דֶּרֶךְ
הַשֶּׁעַר אֲשֶׁר בָּא בּוֹ כִּי נִכְחוּ יֵצְאוּ
וּבְמִי עָלָה עִמָּא דְּאֶרְעָא לְמַסְגַּד קָדָם
יֵשׁ בְּמִוּעָדָא דְּעָלִיל בְּאוּרַח תִּרְעַע
צִיפּוֹנָא לְמַסְגַּד יְפֹק בְּאוּרַח תִּרְעַע
דְּרוּמָא וְדִי יַעֲלוּ בְּאוּרַח תִּרְעַע דְּרוּמָא
יְפֹק בְּאוּרַח תִּרְעַע צִיפּוֹנָא לֹא יִתּוּב
בְּאוּרַח תִּרְעַע דְּעָלִיל בִּיה אֲרִי לִקְבִּלֶיהָ
יְפֹק וְהַנְּשִׂא בְּתוֹכָם בְּזוּאִם יָבוּא
וּבְדִרְבָּם יֵצְאוּ וְרַבָּא בִּינְהוּן בְּמִיעֻלָּהוּ
יִיעֲלוּ וּבְמַפְקָהוּן יִפְקוּן וּבְחֻגִים
וּבְמִוְעָדִים תְּהִיָּה הַמְּנַחָה אֵיפָה לִפְרִי
וְאֵיפָה לְאִיל וְלִכְבָּשִׁים מִתַּת יָדוֹ
וְשִׁמְן הָיִץ לְאֵיפָה וּבַחֲגִיא וּבְמִוְעָדָא
תְּהִי מְנַחָתָא מְכִילָתָא לְתוֹרָא וּמְכִילָתָא
לְדַבְרָא וְלֹא מְרִיא דְּתַדְבִּיקִידִיה וּמִשְׁחָא
מְלִי הֵינָא לְמְכִילָתָא וְכִי
יַעֲשֶׂה הַנְּשִׂא נִדְבָּה עוֹלָה אוֹ שְׁלָמִים
נִדְבָּה לִיהוָה וּפְתַח לוֹ אֶת־הַשֶּׁעַר הַפִּנִּי
קָדִים וַעֲשֶׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו
כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשְּׂבֹעַת וַיֵּצֵא וּסְגַר
אַחֲרֵי צֵאתוֹ וְאֲרִי יַעֲבִיד רַבָּא
נִדְבָתָא עֲלֵתָא אוֹ נִכְסֵת קוֹדֵשִׁיא

יציא
תחנון

4
וח4
ויקחו
את
דינה
מב שפ
ויגזלו
—

ובחמשה

י
ב
ח
ו
מ

[illegible]

יִצְחָק וְסִימָנִי מִמֶּךָ מֵהַדָּרֶךְ וְהַנְּשִׂיאָה וְיָצָא וְיָבֹאוּ לְךָ חֵם וְלִמְלִי וְסִימָנִי מִשָּׁה מִשָּׁה חֵם הַנְּשִׂיאָה עַם הָאָדָם מִלֵּךְ נִכְחָ

נבנתא קדם שיפתח ליה ית תרעא
דפתח למדנא ויעביר ית עלתיה
נכסת קוד שוהי כמא דיעביר כומא
דשבתא ויפוק וייחוד ית תרעא כתר
מפקיה ונכש כן שנתו תמים תעשה
עולה ליום ליהנה בכקר בכקר תעשה
אתו ואימר בר שתיה שלים תעביר
עלתא ליום מא קדם שי בצפר בצפר
תעביר יתיה ומנחה תעשה עליו
בכקר בכקר ששית הא יפה ושמן
שלישית ההין לרס את חסלת מנחה
ליהנה חקות עולם תמיד ומנחתא
תעביר עלוהי בצפר בצפר חד מן
שיתא במכילתא ומשחא תלתות הנה
לערבא ית סולתא מנחתא קש קים
עלם תדיא וועשו את הכבש ואת
המנחה ואת השמן בכקר בכקר עולת
תמיד יעבדו ית אימר ית מנחתא
וית משחא בצפר בצפר עלת תדיא
כדאמר ארני יהוה כיתן
הנשיא מתנה לאיש מבני נחלתו
היא לבניו תהיה אחזתם היא בנחלה
כדנא אמר ואהים ארי יתין רבא
מתנא לחד מבנוהי אחסנתיה היא

ג

והס
ו

יעשו
ק
מליך
כר
וקר
יו
בראש
תבנה
בט
בט

ג
והס
כר
והס

ה
בית
תים
לך
והס
יו

דבנוהי תהי אחזתהוהי היא כחסנתא
וכיתן מתנה מנחלתו לאחד
מעבדיו והיתה לו עד שנת הדור
ושבת לנשיא אך נחלתו בניו להם
תהיה וארי יתין מתנא מאחסנתיה
לחד מעבדוהי ותהי ליה עד שתא
דיוכלא ותתוב לרבא כרס אחסנתו
דבנוהי דילהוהי תהי ולא יקח הנשיא
מנחלת העם להונתם מאחזתם
מאחזתו יחל לאת בניו למען אשר
לא יפצו עמי איש מאחזתו ולא
יסב רבא מאחסנת עמא למינסחון
מאחסנתהוהי מאחסנתיה יחסין לבנוהי
כדיל רלא יתבדרון עמיגדר מאחסנתו
ויביאני כמבוא אשר על כתף השער
אלה לשכות הקדש אל הכהנים הפנות
צפונה והנה שם מקום ברכתם ימה
ואעלני כמעלנא דלעיבר תרעא
ללשכת קודשא דכהנא דפתחון
לציפונא והא תמן אתלא בסופהוהי
מעבדא ויאמר אלי זה המקום אשר
יבשלו שם הכהנים את האשם ואת
החטאת אשר יאפו את המנחה לבית
הוציא אלהי חצר החיצונה לקדש

ו מליך כתר וו בראש תבנה וקר יו וסימכיה ישאג ישפטוהו יעשו ירב ירבה יצמן יחכם ישדם יקר יעוף ייחלשכורב וסי
ויביאנו במבוא בית יק

את העם ואמר לי דיין אתר דיבשלוך
תמן כהנא ית אשמא דית חטתא
דייפון ית מנחתא כדילדלא לאפקא
לדתא כריתא לאתערבא עם עמא
ויצאני אלה חצר החיצונה ויעברני
אלא רבעת מקצועי החצר והנה חצר
במקצע החצר חצר במקצע החצר
ואפקני לדתא כריתא ואעברני על
ארבע זוית דרתא זהא דרתא כזוית
דתא דרתא כזוית דרתא בארבעת
מקצועות החצר חצרות קטנות ארבעים
אדר ושלשים רחב מדה אחת לארבעתם
מהקצועות בארבע זוית דרתא דרתא
מקטרין ארבעין אורכא ותלתין פתא
משחתא חדא לארבעתיהון דרתא
וטור סביב בהם סביב לארבעתם
ומבשלות עשוי מתחת הטי"ר זור
סביב אנדכין עבדין להון סחור
סחור לארבעתיהון דרתא לבשלא
עבדי מלדע לנדכין סחור סחור
ויאמר אלי אלה בית המבשלים
אשר יבשלו עום משותי הבית
את צבח העם ואמר לי דיין אתר
מתקן לבשלא דיבשלוך תמן משמשי

מקצוע
בב
המקצוע
כור
כר
כ
י
בקר
בנב
ומד

כיתא ית נכסת קוד שיא דלעמא
וישבני אל פתח הבית ונהמם יצאם
מתחת מפתח הבית קדימה כר פני
הבית קדים והמים ירדים מתחת
מפתח הבית הימנית מנגב למזבח
ואתניבני לתרע כיתא זהא מ"א נפקין
מתחות סקופת כיתא ממדנחא ארי
אפי כיתא למדנחא ומ"א נחתין מלדע
מעבר כיתא לימניא מדרום למדנחא
ויצאני דרך שער צפונה ויסבני
דרך חוץ אל שער החוץ דרך הפונה
קדים ונהמם מפקים מז הבית
הימנית ואפקני באורח תרע צפונה
ואסחרני באורחא דלברא לתרעא
בראח אורח תרעא דפתח למדנחא
זהא מ"א נפקין מז עברא דימניא
כצאתהא ישקדים וקו בידו וימר
אלה באמה ויעברני במים מיאפקים
במפק גברא ממדנחא זהוט ומשחתא
בידיה ומשח אלה אמין באמתא
ואעברני כמ"א מי קדצולין וימר
אלה ויעברני במים מים בר כים
וימר אלה ויעברני מימתנים ומשח
אלפא ואעברני כמ"א מי רכובין

ה

ל

כור
חס

קדימה ח' וס' ימנב' ותשא שער ולנשיא ב' כו קדמ' דוי שבני בתר' דחורין ואלה שמות על סוף ספר ב' דין דין אפרים ראובן ויהודה ואלה
מדותיה מגמת פניהם ה' וקול ושבתי וזבד החיצונה כר' ואילמ' דדרוס וגלר ושלחח החיצונה כר' ומתחת החיצונה כר' וש' מל' א

1

ג
ב
א

ב ית
והנה א
באותה
ה

5

٤١٠

תנ"ך

4
בלוי

והיה
תל
ומה

רבה מאד ה' וס' מב' הבשר אשר ישרץ דוג' ס' ומטבחית ויהי מקטרו' י' עליהן לבל' י' וס' ג' והיה והיה ועלה נחל' עליהן כב' ס'

בספ
תמ"ו
מליבת

ל
אזל

ז

ל
חוס

ל
כז

ל
כז

ל
חוס
ל
כז
ל
כז

ותנחלו את הארץ לשני עשר שבטי
ישאלו יוסף חבלים כדנן אמר שי
אליהם דין תחומא דתחטנון ית אדעא
לתרי עשר שבטיא דישאל יוסף ותקבל
תריין חולקין ונחלתם אותהא שפחחו
אשר נשאלתי את ידי לתתה לאבותיכם
ונחלה הארץ הזאת לכם בנחלה ונתחטנו
יתהגבר כחוחי דקיימית במימרי
למתנח לאבחתכו ונתפלג אדעא
לכון באחסנא וזה גבול הארץ לפאת
צפוניה מנהיים הגדול הדרך חתלן
לכוא צדדה ודין תחום אדעא לרוח
צפונא מן ימא רבא אורה חתלון
מעלנא לצדד חמת בלוחת סבלים
אשר ביין גבול דמשק וביין גבול חמת
חצר חתלון אשר אל גבול חורן חמת
בירות סבלים דביין תחום דמשק וביין
תחום חמת חצור כדיכת עגיבא דעל
תחום חורן והיה גבול מנהיים חצר
עינין גבול דמשק וצפון צפונה וגבול
חמת ואת פאת צפון זהו תחומא
מן ימא חצר עינין תחום דמשק
וצפונא צפונא ותחום חמת וית
רוח צפונא ופאת קליים מבין חורן

י
בלט

ז
וכל
המנחה

ל
בעז

ז
וחס
והיו

ל
תוצאת
ל
אזל

ל
מזל

ל
חוס

אלהים ג' וסימכ' מי מליבת וכל תרי עשר כל הנחלים ה' הגרים ו' וסימכ' ולתושבך הגרים ע' וגם מבט התושבים והיה תפלו

ויהיו לזון כי ציצא בנני ישוע עמנו
 יפלגון באחסנא בגו שבטא דישוע
 והיה בשבט אשר גר הגר אתו שם
 תתנו נחלתו נאסא דני יהודה ויהי שבטא
 דיתגיר גזרא בגויה תמן תיתנו
 אחסנתיה אמר שאהים

ואלה שמות השבטים מקצה
 צפונה אל יד דרך חתלן לבא חמת
 חצר עינן גבול דמשק צפונה אל יד
 חמת והיו לו פאת קדים היסדן אחרי
 זאלין שמחת שבטא מספי צפונה
 על תחום אורח חתלן מעלנא דחמת
 חצר עינן תחום דמשק צפונה על
 תחום חמת והיו ליה רוח קדומא
 מערבא דין חד ויעל גבול דין מפאת
 קדים עד פאת ימה אשר אחר ועל
 תחום דין מרוח מדנחא עד רוח מערבא
 אשר חד ויעל גבול אשר מפאת קדימה
 ועד פאת ימה נפתלי אחר ועל תחום
 אשר מרוח מדנחא ועד רוח מערבא
 נפתלי חד ויעל גבול נפתלי מפאת
 קדימה עד פאת ימה מנשה אחר
 ועל גבול מנשה מפאת קדימה עד
 פאת ימה אפרים אחר ויעל גבול

48

ה
 וכל
 אסתר
 כו
 בג
 ח

ד
 אפרים
 ראובן
 יהודה
 קדים
 סימ
 דפרי

ג
 חס
 ג
 חס

אפרים מפאת קדים ועד פאת ימה
 ראובן אחר ויעל גבול ראובן מפאת
 קדים עד פאת ימה יהודה אחר ועל
 גבול יהודה מפאת קדים עד פאת
 ימה תהיה התרומה אשר תלימו
 חמשה ועשרים אלף דחב וארר
 כאחר החלקים מפאת קדימה עד
 פאת ימה והיה המקדש בתוכו ועל
 תחום יהודה מרוח מדנחא עד רוח
 מערבא תהי אפר שותא דתפרשון
 עסרין וחמשה אלפי פותיא ואורנא
 כחד מן חלקא מרוח מדנחא עד רוח
 מערבא ויהי כיבש מקדשא בגויה
 התרומה אשר תלימו ליהוה ארר
 חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 אלפים אפר שותא דתפרשון קדם ש
 אורנא עסרין וחמשה אלפי פותיא
 עסרה אלפי ואללה תהיה תרומת
 הקדש לכהנים צפונה חמשה ועשרים
 אלף וימה רחב עשרת אלפים וקדימה
 רחב עשרת אלפים ונגבה ארר חמשה
 ועשרים אלף והיה מקדש יהוה בתוכו
 ואללין תהי אפר שותא קודשא לכהנא
 לצפונא עסרין וחמשה אלפי ולמערבא

ג
 בל

ה
 מר
 בתר
 טעמ

אל יד ה וסימנה ויעמד השבטים ב בנו בעיני ב בנו וכל מגלה כוות במה ונתן הלבוש ה ה מרין בתרי טעמ וסימנה
 זה יחמנו קרבו שמו שובו מדרבי כס לאללה מאת העיר ה

פותיא עסרא אלפיז ולמדנחא פותיא
 עסרא אלפיז ולמדנחא אורכא עסריז
 וחמשה אלפיז ויהי כיבש מקדש
 דש בגויה ולכהנס המקדש מבני
 צדוק אשר שמרו משמרת אשור
 לאתעו בתענות בני ישראל אשר
 תעו חללים לכהנא דקדישין מבני
 צדוק דנפלו מטרות מימרי דלא טעו
 במטעי בני ישראל כמא דטעו ליואי
 והיתה להם תרומיה מתרומת הארץ
 קדש קדשים אלגבול חללים ויהי
 להון אפרשותא מאפרשות אדעא
 קודש קודשין עלתחום ליואי וחללים
 לעמת גבול הכהנים חמשה ועשרים
 אלף ארך ורחב עשרת אלפים כל
 ארך חמשה ועשרים אלף ורחב עשרת
 אלפים וליואי לקבילתחום כהנא
 עסריז וחמשה אלפיז אורכא ופתיא
 עסרא אלפיז כל אורכא עסריז וחמשה
 אלפיז ופותיא עסרא אלפיז ולא ימכו
 ממנו ולא ימר ולא יעבור ראשית
 הארץ כיקדש ליהוה ולא יזכר
 מנה ולא יחליף ולא יעברו שדעא
 ארי קודש קודש וחמשת אלפים

בנבי
 ובכח

יעביר

הנותר ברחב עלפני חמשה ועשרים
 אלף חל הוא לעיר למושב ולמגרש
 והיתה העיר בתוכה וחמשה אלפיז
 ראשיתאד בפותיא עלאפי עסריז
 וחמשה אלפיז חולא הוא לקדש
 למושב ולרח ויהי כיבש קדש בגויה
 ואלה מדותיה פאת צפון חמש מאות
 וארבעת אלפים ופאת נגב חמש מאות
 מאות וארבעת אלפים ופאת קדים
 חמש מאות וארבעת אלפים ופאת
 ימה חמש מאות וארבעת אלפים
 זאליז משחתהא לרח צפונא ארבעה
 אלפיז וחמשים מאה ולרח דרומא
 ארבעה אלפיז וחמשים מאה ומה
 מדנחא ארבעה אלפיז וחמשים מאה
 זרח מערבא ארבעה אלפיז וחמשים
 מאה ויהי מגרש לעיר צפונה חמשים
 ומאתים ונגבה חמשים ומאתים וקדימה
 חמשים ומאתים וימה חמשים ומאתים
 ויהי רוחא לקדשא לצפונא מאות
 וחמשים ולמדנחא מאתן וחמשים
 ולמערבא מאתן וחמשים והנותר
 בארך לעמת תרומת הקדש עשרת
 אלפים קדימה ועשרת אלפים ימה

155
 וחם

כו
 ק

חמש
 כח
 ולא
 קרי

כל
 חמש
 חמש
 א

ולמדנחא מאתן
 וחמשים

כו
 חם

ויהי רוחא לקדשא לצפונא מאתן וחמשים

קדש קדשים ה' בנביא ובכתי וסימנה זאת תורת ומן המדה תרומיה בע עמלם שבשים י' בתוכן דכח בתוכה ב' וסימנה

והיה לעמית תרומת הקדש והיתה
תבואתה ללחם לעבדי העיר וואשתא
באורכא לקביל אפר שות קודשא ותהי
עליתיה למיכל לרמפלחין בקרתא
והעבד העיר יעבדהו מכל שבטי
ישראל ורמפלח בקרתא יפלאוניה
מכל שבטיא דישראל כל התרומה
חמשה ועשרים אלף בחמשה ועשרים
אלף רביעית תלימו את תרומת הקדש
אלאחזת העיר ולאפר שותא עסדין
וחמשה אלפיין בעסדין וחמשה אלפיין
מלבע תפר שון יתאפר שות קודשא
לאחסנת קרתא והנותר לנשיא מזה
ומזה לתרומת הקדש ולאחזת העיר
אלפיין חמשה ועשרים אלף תרומה
על גבול קדימה וימה על פני חמשה
ועשרים אלף על גבול ימה לעמית
חלקים לנשיא והיתה תרומת הקדש
ומקדש הבית בתוכה ודישתאר לנשיא
מיכא ומיכא לאפר שות קודשא
ולאחסנת קרתא לקביל עמלן וחמשה
אלפיין אפר שותא עד תחום מדנחא
ולמערכא לקביל עסדין וחמשה
אלפיין על תחום מערכא לקביל

תו
ק
עשר אלפיין למערכא
ועשר אלפיין למערכא
וקדי לקביל אפר שות
קודשא ותהי

ג
מל
כל
גוים

ה
מל

קדמא
חלפ
בתר
קדמ
על פני עד
גבול
בתל
על
גבול
כו
ק

חד מן חלקיא לנשיא ותהי אפר שות
קודשא זכבש מקדש ביתא בגויה
ומאחזת חלום ומאחזת העיר בתוך
אשר לנשיא יהיה ביין גבול יהודה
זכין גבול בעמין לנשיא יהיה ומאחזת
ליואי ומאחזת קרתא כמזעין דלנשיא
יהי ביין תחום יהודה זכין תחום בעמין
לנשיא יהיה ויתרה שבטים מפאת
קדימה עד פאתימה בעמין אחר
ושאר שבטיא מרוח מדנחא עד
רוח מערכא בעמין חד ועל גבול
בעמין מפאת קדימה עד פאתימה
שמעון אחר ועל גבול שמעון מפאת
קדימה עד פאתימה יששכר אחר
ועל גבול יששכר מפאת קדימה עד
פאתימה זבולן אחר ועל גבול
זבולן מפאת קדימה עד פאתימה
גד אחר ועל גבול גד אלפאת נגב
תימנה והיה גבול מתמר מימנית
קדש נחלה על הים הגדול ועל תחום
גד לרוח עיבר דרומא זהוי תחומא
מיריחו מי מצות רקס אחסנא לינא
רנא זאת הארץ אשר תפילו מעלה
לשבטי ישראל ואלה מחלקותם

ג
בפ

ג
חט
בפתי
מנשה
זבולן
קדמ
גבול
גבול
הקדמ

על פני ד בענוס ימנב האיתון הלשכות והמגשתיאלים והנותר תנז דפסון - מפאת דספ השמע ב בן החמס בעיניית שפטי מנחות חלוקה
נאנח דספ נאנח מנחות ומגשתיאלים ובהפילכס ב בן ישראל וצפן חתלק והנותר ג בן ברוכה ושם העיר וכל סביב סביב כוונת -

